הכומר טוני אלאמו | אוקטובר/נובמבר 2002 | גיליון 05500

הדבר האמיתי
העיסקה האמיתית

מאת טוני אלאמו

כל הדברים שאנו רואים, טועמים, נוגעים, חשים ומשתתפים בהם בעולם הנוכחי אינם אמיתיים ואינם ממשיים. הם אינם אלא מסמלים את ישוע המשיח, את השמיים ואת כל אוצרות השמיים.[1] דברים אמיתיים או שמימיים נמשכים לנצח. אבל העולם הזה וכל אשר בו יבואו עד מהרה אל קיצם. לכן, העולם הזה אינו העולם האמיתי.[2] העולם האמיתי הוא השמיים. כל הדברים שביכולתנו לראות, לגעת בהם ולהשתתף בהם נבראו על-ידי ישוע.[3] המשיח ברא את כל הדברים בעולם שביכולתנו לראות, לגעת ולהשתתף בהם כדי שיסמלו אותו.[4] הוא ורק הוא מהווה את חיי הנצח האמיתיים והנצחיים שלנו, מזוננו, מימינו, כסותנו, אורנו ומעוננו, בית משכננו הנצחי.[5] רק הוא לבדו "הכל בכל" לנו (האיגרת הראשונה אל הקורינתיים ט"ו, 28).[6]

הכומר אלאמו
תמונה מ–1986

שוב, הארץ או היבשה מסמלים את המשיח. ביום השלישי לבריאה הפריד אלוהים בין היבשה לבין המים.[7] לפני שזה קרה, היבשה היתה קבורה מתחת למים.[8] האדמה שהתרוממה מתוך המים סימלה את תחייתו של ישוע מבין המתים ביום השלישי לצליבתו, כפי שאנו רואים בברית החדשה.[9] היבשה מסמלת את ישוע מכיוון שכל יצור חי מוצאו בישוע,[10] שהוא "החיים" של הכל, כולל אותנו.[11] אלוהים יצר את האדם בצלמו מעפר האדמה. אלוהים נתן לאדם חיים והעניק לאדם את סמכותו.[12] ישוע, האדמה, מספק לנו את כל הנחוץ כדי לשמר את חיינו הזמניים, עד ליום מותנו. גם

(המשך בעמ' 2)

1 בראשית ב', 17, י"ז, 11, 13, שמות י"ב, 28-3, י"ז, 6, כ"ד, 8, תהילים א', ט"ו, 1, ע"ח, 16-13, מתי כ"ה, 46-31, כ"ו, 28-27, כ"ז, 51-50, יוחנן ו', 27, 35-31, 51-48, הקורינתיים א', ה', 8-7, י', 4-3, י"ג, 12, האפסיים ה', 32-25, העברים ח', 10-1 **2** תהילים ק"ב, 26-28, ישעיה ס"ד, 20-19, נ"א, 6, מתי כ"ד, 13-3, 29-23, 51-44, פטרוס ב', ג', 13-7, ההתגלות כ', 11, כ"א, 1 **3** יוחנן א', 3-1, 10, הקורינתיים א', ח', 6, האפסיים ב', 10, ג', 9, הקולוסיים א', 17-12, העברים א', 3-2, 10-8 **4** בראשית א', 28-26, ב', 7, 15, ה', 1, ט', 2, 6, תהילים ח', 9-7, הקורינתיים א', י"א, 7, הקולוסיים ג', 10, העברים ב', 8-7 **5** שמואל ב', ז', 13-11, מלכים א', פרקים ו'-ז', תהילים כ"ג, 1, מתי ד', 16, ז', 11-7, ט', 15, כ"ו, 28-26, מרקוס ב', 19, לוקס א', 79, ב', 32, יוחנן א', 4-3, ג', 16, 36-35, 10, 14, 24, ו', 35, 58-53, 63, ז', 39-37, ח', 12, י', 30-27, י"א, 26-25, י"ד, 6, 11-10, 17-15, ט"ו, 4-7, י"ז, 2, כ', 22, הרומיים ח', 37, הקורינתיים א', ג', 23-21, ח', 6, האפסיים א', 23-18, ג', 19-17, ה', 23, הקולוסיים א', 27-16, ב', 13-9, ג', 11, יעקב א', 5, ההתגלות ג', 5, 18, כ"א, 2, 6, 23 **6** בראשית ב', 7, 9, דברים ח', 3, ל', 20, ל"ב, 29, איוב כ"ז, 3, ל"ד, 15-14, תהילים ק"ד, 30, קל"ט, 10-3, משלי ח', 3-1, 31-22, ישעיה מ"ב, 5, מ"ד, 6, מ"ח, 13-12, ירמיה כ"ג, 24-23, יוחנן י"א, 25, י"ד, 11-6, י"ז, 11, 23-21, השליחים י"ז, 28-23, הקורינתיים א', א', 24, ב', 10, ט"ו, 28, האפסיים א', 23-19, ג', 21-14, הקולוסיים ב', 10-9, ההתגלות א', 11-8 **7** בראשית א', 1-2, 10-9 **8** בראשית א', 10-9 **9** מתי ט"ז, 21, י"ז, 23, לוקס ט', 22, השליחים ב', 24-23, ד', 10, י"ג, 37-33, הרומיים א', 4-3, הקוריתיים א', ט"ו, 4-3 **10** בראשית א', 17-9, 30-29, ב', 7, 9, ג', 19, 23, תהילים ק"ד, 14, קהלת ג', 20, העברים ו', 7 **11** בראשית ב', 7, דברים ח', 3, ל', 20, ל"ב, 39, שמואל א', ב', 6, איוב כ"ז, 3, מתי כ"ו, 52, יוחנן א', 3, 10, ג', 16, ה', 26-24, ו', 27, 35-33, 40, 47, י', 10, י"א, 26-25, י"ד, 6, י"ז, 3-2, כ', 31, הקוריתיים א', ח', 6, הקולוסיים א', 17-16, העברים א', 3-2, יוחנן א', ה', 13-11 **12** בראשית א', 28-25, ב', 7, 15, 20-19, איוב כ"ז, 3, תהילים ל"ט, 7-5, 12, ק"ד, 30, השליחים י"ז, 28-25

זהו החלק העשרים בסידרה "המשיח", ספר מאת הכומר אלאמו,
שיבוא בהמשכים בכל חודש עד להשלמתו.
הפלא הגדול ביותר בדפוס: תעוד אודות

המשיח
לפי נבואות התנ"ך

"עליו כל הנביאים מעידים" (מעשי השליחים י', 43).
"במגילת ספר כתוב עלי" (תהילים מ', 8, האיגרת אל העברים י', 7).

ד. נבואות אודות יסוריו, מותו ותחייתו של המשיח

חקירת: (א) תהילים כ"ב (ב) ישעיה ס"ג

(א) תהילים כ"ב
הוא מת משברון לב

אדם עשוי לבכות בקרבו בחשבו על יסורי המשיח הנוראים, כגון סבל מעצמות נקועות, שנגרם בשל היות כל משקל גופו תלוי רק על-ידי המסמרים שבידיו וברגליו: "והתפרדו כל עצמותי" (תהילים כ"ב, 15). הוסף לכך את יסורי הרוח והנפש שהיו כה גדולים עד ששברו את לבו: "היה לבי כדונג נמס בתוך מעי" (תהילים כ"ב, 15). לבסוף, הסתיימו יסוריו במותו: "לעפר מות תשפתני" (תהילים כ"ט, 16).

ישנן בברית החדשה ראיות לכך, שישוע המשיח מת משברון לב. כאשר החייל הרומאי "דקר את צידו

(המשך בעמ' 10)

גאנה

כומר יקר,

שלום ואהבה ילווך בשמו המופלא של אדוננו ומשיחנו ישוע המשיח. אני מקווה שמכתבי הצנוע יגיע אל כהונתך. מי יתן וימצא אותך בבריאות טובה ומבורך בברכות אדוננו. אנא, אדוני, אני מעריכה מאוד את העובדה שהמכתב הצנוע שלי מיועד לפגוש אותך בהפתעה גדולה, מפני שזו הפעם הראשונה שאני כותבת לכהונה שלך. בבקשה, אני נערה בת תשע-עשרה אשר חטאה בערך שנתיים ארוכות, ניהלה חיים מושחתים כגון גניבות, זנות וכדומה. אבל, יום אחד, כשחזרתי מענייני עם החברים שלי, אדם אחד קרא לי ונתן לי שני דברי ספרות. כשהגעתי הביתה פתחתי את זה ומצאתי את העלונים של אלאמו. למעשה, אדוני הכומר, אחרי שקראתי את העלון השתניתי מייד (הללו את אלוהים) ולכן, כבוד הכומר, הפסקתי עכשיו לעשות את מה שעשיתי קודם לכן, ואני נוצריה מסורה לגמרי. אבל, אדוני הכומר, הבעיה שמטרידה אותי מאוד עכשיו היא חברי שהם עדיין נידונים לאבדון ואני רוצה שגם הם יחזרו בהם מחטאיהם ויהיו עכשיו כמוני. לכן, אדוני הכומר, אני מתחננת בפניך לשלוח לי ארבעה עותקים של כתבי הקודש וכמה מהעלונים שלך, כדי שאוכל להפיץ אותם, וכן עותק אחד של ספר המשיח עבורי.

מי יתן והאל הטוב יעניק לך מחסדיו ורחמיו האלוהיים, ככל שתמשיך להרחיב את דברי אלוהים לחוטאים. תודה לך. אני מקווה לשמוע ממך בקרוב ומודה לך מראש על כך שלא תאכזב אותי.

שלך במשיח,

ג'י. אס. אקרה, גאנה

משרת אלוהים קדוש ויקר,

אני שפל רוח למראה הדברים שכהונתך עושה בעולם, ואני אומר שהלוואי ואלוהים הכל-יכול יברך אותך פיזית, רוחנית וכלכלית. האח טוני היקר, שמחתי ביותר לקרוא את מה שכתבת לי, ושסיפרת לי שאני יכול להפוך לחלק מהצוות הרחום ושובה הנפשות של אלוהים, משום שאני איש אלוהים שתמיד אוהב לעבוד בשביל אלוהים. לכן, בקשתי היא, שתוסיף אותי לרשימת התפוצה שלך ותשלח לי כל חודש מאתיים וחמישים עלונים.

(המשך בעמ' 2)

הדבר האמיתי
העיסקה האמיתית

(המשך מעמ' 1)

כאן כלולים מזוננו, מימינו, האוויר שלנו, כסותנו, אור השמש אשר יצר ישוע כדי שנוכל לראות, וכן כדי שדברים יצמחו על-פני היבשה למחייתנו, ואת גופנו המאכסן את חיינו הזמניים, את רוחנו.[13]

העיר ובית המקדש שנבנו בארץ כנען מסמלים את המלוא של ישוע. הם מייצגים את גופו, את הכנסיה.[14] שוב, ישוע הוא הכל עבורנו. מאחר ויצאנו מאדם וחוה, אבינו ואמנו מן העפר, אנחנו ארציים.[15] אם תשוקתנו היא להשיג חיי נצח, עלינו לבוא אל ממלכת הרוח בדרך הצליבה והתחיה של ישוע, בעודנו על-פני האדמה.[16] ואז, בעודנו על-פני האדמה, עלינו, כאשר ישוע בקרבנו, לבנות את עיר הנצח ואת המקדש בשמיים עבורנו, כדי שנוכל לשכון בו לנצח. העיר והמקדש בשמיים הם ישוע, מלואו, ומלואו של אלוהים. אנחנו, שהיננו גופו של ישוע המשיח, שהוא הכנסיה, יוצאים מתוך גופו הצלוב של ישוע שקם לתחיה.[17] חוה נוצרה מגופו של אדם.[18] אנו, כלתו של ישוע, לקוחים מגופו של המשיח. אנחנו, יחד עם ישוע, היננו כלתו של ישוע, ירושלים החדשה, עיר אלוהים השמיימית.[19] הוא אינו רק איתנו, כפי שהיה עם תלמידיו כאשר היה בעולם. הוא ואביו בדרך רוח הקודש שוכנים עתה בקרבנו, מאחדים אותנו עמו. ביחד, אנו עיר השמיים והמקדש שבתוכה.[20]

הבה נדבר על ישוע

ושוב, בעולמנו, ארץ כנען מסמלת את ישוע, שהוא הכל. העיר והמקדש שנבנו בארץ כנען מסמלים את מלואו של ישוע, שהוא גופו, הכנסיה. הבה נדבר על ישוע, שמתוכו ועליו בנויה מלואו של המשיח, הכנסיה. בשום פנים ואופן אין אלה רק משיח וכנסיה. זהו ישוע שהוא הכל עבורנו, מלוא המשיח, שהוא גופו, והכנסיה כאחת. בדברי אני מתכוון לומר, שאלוהים לעולם לא היה מסוגל לפעול למען ישועת הנפשות האבודות, ללא הגוף האנושי הפיזי לשכון בו ולפעול בקרבו.[21]

ישוע המשיח הניח תמיד לאלוהים לפעול הן בקרבו והן באמצעותו.[22] בכתבי הקודש אנו רואים שישוע, אשר השלים את עבודת אלוהים, לא עשה זאת בעודו יושב בכנסיה, מזמר מיזמורים, מוחא כפיים ונושא אותן כלפי השמיים לתת עדויות. אלוהים השתמש בגופו הפיזי של ישוע כדי להפעיל בו את כוחו, בעיקר מחוץ לבתי-הכנסת.[23] ישוע היה אך לעיתים בתוך בתי-כנסת או מקדשים מעשי ידי אדם. ובכן, אם נעמיס את צלבנו ונצעד בעקבות ישוע, כלומר, נניח לאלוהים לפעול באמצעות ישוע, הן בתוכנו והן באמצעותנו, כפי שישוע אמר שעלינו לעשות, אזי אלוהים שבתוך ישוע פועל את פעולתו הקדושה בקרב אלה מבינינו שהם מלוא גופו, הכנסיה.[24]

אם נשב בכנסיה יום אחד, יומיים או אפילו שבעה ימים בשבוע, אבל לא נעשה דבר מלבד להקשיב לדרשות, לזמר מיזמורים, לתת עדויות, אולי להשליך אי-אלו מטבעות לצלחת התרומות, או רק לקרוא ולהתפלל, אזי איננו פועלים באופן שאלוהים פועל בגוף בני האדם. אין עלינו להיות רק כנסיה. עלינו להיות מלוא גופו של ישוע כדי שאלוהים בישוע יוכל לנצל את גופנו באותו אופן בו ניצל את גופו הפיזי האנושי של ישוע.[25] אם אנו גופו השמיימי והרוחני של ישוע עלי אדמות, אזי אלוהים בישוע עושה בגופנו הפיזי היום אותם דברים שהוא עשה בגופו הפיזי של ישוע לפני אלפיים שנה.[26] בכתבי הקודש מכונים אלה מבינינו עלי אדמות אשר אלוהים בישוע פועל בגופם באופן מלא "שיעור קומתו המלא של המשיח" (האיגרת אל האפסיים ד', 13) ו"מלוא האלוהים" (האיגרת אל האפסיים ג', 19). אלוהים הניח את כל הדברים תחת רגלי ישוע. הוא הפך את ישוע "לקהילה לראש על כל והיא גופו, מלואו [של ישוע] של הממלא את הכל בכל" (האיגרת אל האפסיים א', 23-22).

פאולוס השליח מספר לכל התלמידים באמצעות רוח הקודש שעלינו "לדעת את אהבת המשיח" (האיגרת אל האפסיים ג', 19). "הן זאת היא אהבת אלוהים, שנשמור את מצוותיו" (איגרת יוחנן הראשונה ה', 3), "<u>למען תמלאו [אנו] בכל מלוא האלוהים</u>". (האיגרת אל האפסיים ג', 19).[27] זו הסיבה בגללה אמר ישוע: "ידידי אתם - אם תעשו [<u>במלואו</u>] את אשר אני מצוה אתכם" (הבשורה על-פי יוחנן ט"ו, 14).[28] ישוע אמר גם: "מי שאיננו איתי נגדי הוא" (הבשורה על-פי מתי י"ב, 30). פירוש הדבר שהם במלואם נגד ישוע.

ללא העמדת פנים

ישוע, שהוא הראש שלנו, זקוק לגופנו כדי לפעול בו.[29] אנו, שאנו גופו, הגופים שהוא פועל בתוכם, זקוקים לישוע שהוא ראשנו כדי שיאמר לנו מה ברצונו שנעשה.[30] אנו גם זקוקים לו מכיוון שהוא חיינו עצמם.[31] איננו יכולים להעמיד פני נוצרים ולצפות להיכנס לגן העדן. אם אנו רוצים להגיע לגן העדן, עלינו באמת להיות מלואו של ישוע, ועליו להיות באמת המלוא שלנו.

ללא ישוע, אנחנו מתים רוחנית.[32] פאולוס אומר לנו, באמצעות רוח הקודש, שללא ישוע אנו מתים. "גם אתכם המתים לפנים בפשעיכם וחטאיכם, אשר התהלכתם בהם לפי דור העולם הזה, כרצון שר ממשלת האוויר [השטן] והוא הרוח הפועל כעת בבני המרי. וגם אנחנו כולנו בתוכם הלכנו לפנים בתאוות הבשר לעשות חפצי בשרנו ומחשבותינו ונהי אך בני רוגז בטבעינו כשאר בני האדם. אבל האלוהים המלא רחמים ברוב אהבתו אשר אהב אותנו, אחרי היותנו מתים החיינו עם המשיח (בחסד [שהוא כולו של אלוהים - רוחו הנותנת חיים, המחיה אותנו ממותנו הרוחני אל חיינו הנצחיים] נושעתם) - והקימנו עמו <u>והושיבנו עמו יחדיו במרומי השמיים</u> בישוע המשיח" (האיגרת אל האפסיים ב', 6-1).

ישוע אמר: "בלעדי אינכם יכולים לעשות דבר" (הבשורה על-פי יוחנן ט"ו, 5) ואמר לנו שבקרבו

---

13 בראשית א', 17-9, ב', 7, 9, דברים ח', 4-3, 16-15, י', 18, ירמיה ל"א, 35, איוב ל"ח, 41, מ', 23-20, תהילים כ"ח, 9, ק"ד, 15-10, קל"ו, 25, קמ"ו, 7, קמ"ז, 9-7, קמ"ח, 10-3, מתי ה', 45, ו', 34-25 השליחים י"ז, 28-25 **14** הרומיים י"ב, 5-8, הקורינתיים א', י', 16, 26, האפסיים א', 10, 23-22, ב', 22-19, ד', 1-7, 16-11, הקולוסיים א', 18-19, ב', 9-10, פטרוס א', ב', 5, ההתגלות ג', 12, כ"א, 3 **15** בראשית א', 26-28, ב', 7, ג', 20-19, 23, י"ח, 27, איוב ד', 19, י', 11-9, ל"ד, 15, תהילים ק"ג, 14-16, קהלת ג', 20, י"ב, 7, ישעיה מ', 6-8, הקורינתיים א', ט"ו, 46-49 **16** מתי י', 38, ט"ז, 24, יוחנן י"א, 25, הרומיים ו', 14-2, ז', 6-4, ח', 11-10, הקורינתיים א', ט"ו, 22, הגלטיים ב', 20, ה', 24, ו', 14, האפסיים ב', 6-1, הפיליפיים ג', 11-10, הקולוסיים ב', 15-10, ג', 4-1, פטרוס א', ב', 24-22 **17** יוחנן י"ב, 24, הקורינתיים ב', 18, 11-18, י"ג, 4, האפסיים א', 18-23, הקולוסיים א', 23-17, ב', 13-9, פטרוס א', א', 5-3 **18** בראשית ב', 21 **19** הקורינתיים א', ג', 9, האפסיים ב', 22-19, פטרוס א', ב', 5-4, ההתגלות ג', 12, כ"א, 2, 9-27 **20** יוחנן י"ד, 20, 15-23, 26, ט"ז, 23-21, 26, הקורינתיים א', ו', 20-19, הגלטיים ב', 20, האפסיים ג', 21-16, הקולוסיים א', 29-27, טימותיוס ב', א', 14, יוחנן א', ד', 4, ההתגלות ג', 12, כ"א, 2, 9-27 **21** יוחנן ט"ו, 8-1, הקורינתיים א', י"ב, 28, ט"ו, 10, האפסיים א', 23-22, ב', 22-21, פטרוס א', ב', 5 **22** מתי י"ב, 28, 18, 28, לוקס ד', 1, יוחנן ד', 34, ה', 19, 30, ח', 29-28, י', 38-37, י"ד, 12-10, השליחים י', 38 **23** מתי ח', 4-2, 17-14, י"ד, 23-22, ט"ו, 22-28, מרקוס ב', 12-1, ח', 9-1, 22-26, לוקס ז', 16-11, ח', 39-26, יוחנן ד', 53-46, ה', 9-2, י"א, 40-38 **24** יוחנן ט"ו, 8-2, 14, הרומיים ב', 13, הקורינתיים ב', ג', 9-6, האפסיים ב', 10, הפיליפיים ב', 13, הקולוסיים א', 10, טיטוס ב', 14 **25** האפסיים א', 12-10, 23-22, ג', 21-16, הקולוסיים ב', 10-9

גאנה

(המשך מעמ' 1)

הכומר הבינלאומי, אני איש אלוהים העובר ברחובות, מטיף בשווקים ובתחנות משאיות ומלמד את דברי אלוהים. אני גם עובר מדלת לדלת בבתים שונים וגם בכפרים שונים. באמצעות העלונים שלך והספר שלך ששמו "המשיח", עברו שישים אנשים המרה והוטבלו. חמישים מתוכם הם אנשים משכילים וכדי שיבינו על מה אתה מטיף הם צריכים את כתבי הקודש, כדי שיוכלו לקרוא בהם בקביעות, ולכן הייתי רוצה שתעזור לנו. בנוסף לכך, אהיה אסיר תודה אם תוכל לשלוח לי מילון לכתבי הקודש, שני עותקים מכתבי הקודש וגם קונקורדנציה. בנוסף, אבקש שתשלח לי חמש קלטות וידיאו של מסרים ומוסיקה.

כומר אהוב, הלכתי לכפר אחד כאן באיזור וולטה, וכל האנשים שם הם חקלאים עניים ובקושי יכולים לאכול אפילו פעמיים ביום. אנחנו עוזרים להם ולילדיהם ללמוד את הספרות שלך. אנא, התפלל גם בעבורנו, מפני שאנחנו מתרגמים את הספרות שלך לשפה המקומית (אווה). תודה רבה לך והלוואי שאלוהים יברך אותך בנדיבות, ואנחנו נמשיך להתפלל עבור כהונתך.

שלך בנאמנות,

אס. ג'י. גאנה, אזור וולטה

---

26 מרקוס ט"ז, 15, יוחנן י"ד, 12, השליחים א', 8, ט', 16-1, הקורינתיים ב', ו', 16, הגלטיים ב', 20, ו', 17, האפסיים א', 12-10, 23-22, ג', 21-16, הקולוסיים ג', 16-15, יוחנן א', ד', 13-12, ההתגלות ג', 20 **27** מתי י', 1, 8-7, מרקוס ט"ז, 17-19, לוקס י', 19-20, האפסיים ד', 11-13, הקולוסיים א', 18-20 **28** מתי ז', 23-13, מרקוס ג', 35, לוקס י"א, 27-28, יוחנן י"ד, 15, 23, ט"ו, 10, יעקב ב', 11-10, יוחנן א', ב', 5-3, ג', 22, 24, ההתגלות כ"א, 8 **29** מרקוס ט"ז, 15, לוקס י"ט, 13, כ"ד, 49, יוחנן י"ד, 12, השליחים א', 8, ט', 16-1, הגלטיים א', 16-15, ו', 17, האפסיים א', 22-23, ה', 23, הקולוסיים א', 18, יהודה א', 1 **30** האפסיים ה', 23, הקולוסיים א', 19-18, ב', 19, יעקב ב', 26 **31** יוחנן ג', 16, ד', 14, ו', 33, 35, 63, 68, י', 27-28, י"א, 26-25, י"ד, 6, השליחים ג', 15, ט"ז, 25, 28, הקורינתיים א', ט"ו, 45, האפסיים ב', 1, הקולוסיים ג', 4, יוחנן א', ה', 12-11, ההתגלות ב', 7, 10, כ"א, 6 **32** יוחנן ו', 63, י"ד, 6, ט"ו, 5, הרומיים ד', 17, ה', 9-8, ז', 25-14, ח', 1-14, 37, הקורינתיים א', ב', 14, ו', 13, 18-20, הקורינתיים ב', ג', 5, הגלטיים ב', 20, האפסיים ב', 1, 5-4, 22-11, יעקב ב', 26

"אנחנו יותר ממנצחים" (האיגרת אל הרומיים ח', 37). במילים אחרות, אנו, שאנו מלוא גופו של ישוע, איננו יכולים לעשות דבר ללא המשיח, ראשנו ואילו המשיח, ראשנו בלי גופו, אינו יכול לעשות דבר למען ישועת הנשמות.[33] שוב, אנחנו, שאנו אברי גופו של ישוע, אנחנו הן מלוא גופו של ישוע והן מלוא האלוהים.[34] אם הראש שלנו יינתק מהגוף, גופנו לא יוכל לעשות דבר. ומאידך, אם הגוף שלנו יופרד מהראש, ראשנו לא יוכל לעשות דבר.[35] כתבי הקודש מלמדים אותנו שדבר זה נכון ביחס לישוע, ראשנו, וביחס אלינו, גופו, הכנסיה. "כי כשם שהגוף בלא הרוח [של אלוהים] מת הוא, כן גם האמונה בלא מעשים [של ישוע שנעשים בנו ובאמצעותנו] מתה היא" (איגרת יעקב ב', 26). זו הדרך בה עשה זאת אלוהים. אלוהים יצר את האדם בצלמו, כדי שיוכל לחיות בקרבו וכדי שיוכל להציג את עצמו לעולם בחייו, בכוחו, בסמכותו וביכולתו.[36] כדי לעשות זאת, אלוהים זקוק לנו, ואנו זקוקים לו, שאם לא כן, לעולם לא יוכל להשלים את מטרתו.[37] מטרתו היא לשכון בתוך בני האדם שאותם יצר בצלמו, לייצג את עצמו ואת סמכותו.[38] כל אלה המסרבים להרשות לאלוהים להשלים את מטרתו בקרבם, אינם כבשים כי אם עזים[39] ואינם חיטה כי אם מוץ.[40] הם לא יבלו את הנצח בגן העדן, כי אם באגם האש.[41]

אנחנו, עם ישוע, היננו העיר והמקדש אשר נבנו על האדמה האמיתית, גן העדן, שהוא ישוע.

כל הדברים אשר יימצאו לנצח בשמיים או שיהיו חלק מהשמיים, חייבים לבוא לא רק מגופו הקם לתחיה של ישוע. עליהם להיבנות על ישוע, דבר אלוהים, הארץ הנצחית, אשר שוב הינה גן העדן. ישוע, שהוא הכל עבורנו, "[הוא] שוכן כל מלוא האלוהות [גם שוכן וגם פועל בגופנו]" (האיגרת אל הקולוסיים ב', 9). אם אינו שוכן ופועל בגופנו, אזי דבר לא נעשה כאן עלי אדמות למען אלוהים. עיר הנצח והמקדש אשר בה אינם יכולים לבוא מתוך אף אחד מלבד ישוע, או להיבנות על איש מלבד ישוע. "שיאה ידוע לכולכם ולכל עם ישראל כי בשם ישוע המשיח מנצרת, אשר אתם צלבתם ואשר אלוהים הקימו מן המתים, בשם הזה הוא עומד בריא לפניכם. הוא האבן שמאסתם, אתם הבונים, אשר היתה לראש פינה. ואין ישועה באחר, כי אין שם אחר נתון לבני אדם תחת השמיים, ובו עלינו להיושע" חוץ משמו של ישוע המשיח (מעשי השליחים ד', 12–10).

אנו מקדש אלוהים עלי אדמות, והוא מקדשנו הנצחי, בגן העדן, שבו נשכון לעד.[42] בעוד אנו בונים את העיר ואת המקדש בגן העדן לאורך חיינו עלי אדמות, אנו בונים, עם ישוע, את עיר הנצח שלנו ואת המקדש, את משכננו הקבוע, הנצחי עם ישוע. המשיח, "בו כל הבניין [הבניה של העיר והמקדש] מחובר[ת] יחד וגדל[ה] להיות היכל קודש ליהוה ובו גם אתם נבנים יחדיו להיות משכן אלוהים על-ידי הרוח [רוח הקודש]" (האיגרת אל האפסיים ב', 22–21). אל לנו לחשוב לעולם שאלה הם רק ישוע והכנסיה. עלינו להבין, שישוע הוא הכל. ישוע במלואו הוא הכל עבורנו, ומלוא ישוע הוא גם אלה מבינינו שהינם אברים פועלים של גופו, כנסייתו.[43] אנו האברים האחרונים של גופו של ישוע המשיח, אלה הבונים את החלק האחרון של מלכות השמיים, עיר השמיים ואת המקדש בעיר. כאשר אנו מטיפים את האמת של הבשורה דרך רוח הקודש, אנו מביאים הביתה את אברי גופו האחרונים של ישוע, אשר שוב, הם העיר והמקדש בשמיים, מלוא ישוע, גופו של ישוע, כנסייתו של ישוע, מלוא השמיים ומלוא אלוהים.[44]

לא רק ארץ כנען, או בני ישראל, מצויים במרכז הברית הישנה, כי אם גם ירושלים והמקדש אשר בתוך העיר.[45] אנו, אלה מבינינו שהם גופו של ישוע או המקדש, שוב, הם מלואו האמיתי של ישוע.[46] אנחנו [הגוף], עם ישוע [ראשנו], היננו העיר, ירושלים החדשה וכן המקדש בירושלים החדשה, ושניהם נמצאים בשמיים.[47] "הן במשיח [...] שוכן כל מלוא האלוהות [ובו אנחנו, מלוא המשיח, היננו העיר והמקדש בגן העדן] ואתם נמלאתם בו" (האיגרת אל הקולוסיים ב', 10–9). "כדי שאלוהי אדוננו ישוע המשיח, אבי הכבוד, יתן לכם רוח של חוכמה והתגלות שתיטיבו לדעת אותו [את ישוע]" (האיגרת אל האפסיים א', 17).

אדוננו נתן את כנסייתו, את גופו של ישוע, אשר כוללת את השליחים, את הנביאים, המטיפים, "רועים ומורים, כדי להכשיר את הקדושים לעבודת השירות, לבניית גוף המשיח, עד כי נגיע כולנו אל אחדות האמונה ואחדות ידיעת בן האלוהים, אל האדם השלם, אל שיעור קומתו <u>המלא של המשיח</u>. וכך לא נהיה עוד ילדים נידפים ומיטלטלים ברוח של כל תורה [כוזבת] המופצת על-ידי בני אדם בעורמה ובתרמית כדי להטעות, אלא נדבר את האמת באהבה ונגדל בכל [...] אלי המשיח, אשר הוא הראש, ועל-ידיו כל הגוף [של ישוע, אלה מבינינו הנמצאים איתו, עם עירו, ומקדשו] מורכב ומתחבר באמצעות כל קשר מסייע [רוח הקודש], בהתאם לפעולה המיועדת לכל אבר ואבר [של הגוף, הכנסיה, העיר והמקדש], כדי שהגוף יגדל וייבנה באהבה [שהיא שמירה על מצוות אלוהים[48]]" (האיגרת אל האפסיים ד', 16–11).

העולם האמיתי

אלוהים בא לעולם כבן אדם ושמו ישוע. בואו לא היה סמל של הברית הישנה. זה היה הקורבן האמיתי של אלוהים, הדבר האמיתי, העסק האמיתי של אלוהים.[49] הוא הארץ המובטחת הנצחית, מלכות השמיים, העולם האמיתי.[50] ושוב, כנען סימלה בברית הישנה את ישוע או מלכות השמיים.[51] העיר והמקדש, שהיהודים בנו הן מהאדמה והן על אדמת ישראל, סימלו את העיר האמיתית ואת המקדש בגן העדן. שני אלה נבנו מתוך המשיח האמיתי, והאדמה האמיתית, גן העדן. בהכניסנו את אדוננו ישוע המשיח ללבנו, נכנסת ממלכת גן העדן האמיתית ללבנו, לרוחנו. "מלכות אלוהים בקרבכם היא" (לוקס י"ז, 21). ברוחו, אנו הופכים לדברים רוחניים המפיחים חיים בכל תלמידיו, אז ועכשיו.[52]

ביום השלישי לבריאה החל אלוהים להכין את הדברים עבור חיי האדם מתוך העפר ומתוך האדמה.[53] אחרי נפילת האדם, עדיין נותרו חיים בכל. אולם, חיים אלה לא היו החיים האמיתיים, שכן הכל על-פני האדמה הוא זמני ולבסוף חייב למות.[54] כל דברי השמיים הם נצחיים. לעולם אינם מתים. במקום זאת, הם ממשיכים להתקיים לעד ולנצח.[55] הכל על-פני האדמה הוא זמני "כציץ חציר הוא יחלוף [במהרה]. הן בעלות השמש הלוהטת ייבש החציר ויפול ציצו ויאבד חן מראהו" (איגרת יעקב א', 11–10).[56] חיינו הקצרים נדמים כאדים. "מה הם חייכם? הלא אד אתם, הנראה לרגע ואחר-כך נעלם" (איגרת יעקב ד', 14). כתוב שאנחנו כמו הצל: "צל ימינו עלי-ארץ [ימינו עלי ארץ הם צל]" (איוב ח', 9). כולם מופיעים בעולם הזה לזמן קצר, ואז הולכים אל "בית עולמו", ביתם הנצחי, אשר יהיה גן העדן או הגיהינום (קהלת י"ב, 5).[57]

היכן נחיה לנצח תלוי במיהו אשר הנחנו לחייו לחיות בקרבנו בעולם הזה ובתוך מי אנו שוכנים בזמן שהותנו בעולם הזה. אם אנחנו, מלוא ישוע, העיר והמקדש עם ישוע בשמיים, נמשיך לחיות בישוע בעוד אנחנו כאן עלי אדמות ואם נניח לישוע לחיות ולגדול בקרבנו כמקדשו בזמן שהותנו על-פני האדמה, נשכון בגן העדן בעודנו עלי אדמות ולעולם לא נמות. נמשיך לחיות בשמיים לנצח.[58]

(המשך בעמ' 4)

33 ישעיה נ"ב, 7, מרקוס ט"ז, 15, השליחים א', 8, הרומיים י', 14–15, הקורינתיים ב', ד', 6–7, ה', 18–20, טיטוס א', 9 34 מרקוס ט"ז, 17–18, 20, לוקס י', 19, יוחנן י"ד, 12–17, ט"ו, 16, ט"ז, 13–15, י"ז, 11, 26–21, הקורינתיים א', ב', 11–16, ו', 15–17, י"ב, 27, הגלטיים ג', 27–28, האפסיים א', 32–19, ב', 20–22, ג', 19–20, ד', 4–6, הקולוסיים א', 19, העברים ב', 11 35 האפסיים ה', 23, הקולוסיים א', 18–19, ב', 19, יעקב ב', 26 36 בראשית א', 26–28, מרקוס ט"ז, 17–18, 20, יוחנן י"ד, 12, 17 37 שמואל א', ט"ו, 22, מרקוס ט"ז, 19, 17–17, לוקס י', 19–20, יוחנן י"ד, 10–21, ט"ו, 14–17, ט"ו, 11, 21–24 38 יחזקאל ל"ו, 27, יוחנן י"ד, 10–20, ט"ו, 4–1, י"ז, 10–11, 21–24, הקורינתיים א', ג', 16–17, ו', 19–20, הגלטיים ב', 20, האפסיים ג', 16–21, העברים ח', 10, יוחנן א', ג', 6, 24 39 מתי כ"ה, 31–46 40 מתי ג', 12, לוקס ג', 17 41 מרקוס ט"ז, 15–16, התהגלות י"ט, 20–21, כ', 15, כ"א, 8 42 הקורינתיים א', ג', 16–17, ו', 19–20, הקורינתיים ב', ו', 18–18, האפסיים ב', 19–22, התהגלות ג', 12, כ"א, 3 43 יוחנן א', 16, האפסיים א', 10, 23–22, ג', 19–16, ד', 13, 16–15, הקולוסיים א', 22–19, ב', 9–10 44 מרקוס ט"ז, 15–16, לוקס ט', 1–2, כ"ד, 47, הרומיים י', 13–15, הקורינתיים ב', ו', 1, האפסיים א', 22–23, ד', 11–16, הקולוסיים ב', 9–10 45 שמות פרק י"ב, י"ט, 4–6, כ"ג, 17–14, ל"ד, 18, 24–23, ויקרא כ"ג, 8–4, 25–23, 31–29, במדבר ט', 1–14, כ"ט, 6–1, דברים י"ד, 2, ט"ז, 16–1, כ"ו, 19–17, מלכים א', ח', 6–4, 13–10, 30–29, 50–43, ט', 3–1, דברי-הימים ב', ל"ה, 19–16, לוקס ב', 42–41, כ"ב, 15, יוחנן ב', 13, 23, ד', 45, ה', 1, ז', 10, י', 23–22, השליחים ב', 5 46 הרומיים ז', 4, י"ב, 1, 8–5, הקורינתיים א', ו', 17–15, י', 16, 28–26, א', 30–4, האפסיים א', 3–6, 12–10, 23–19, ב', 7–4, 22–11, ג', 11–6, 19, ד', 7–1, 16–11, הקולוסיים א', 19–18, 24, ב', 9, העברים י"ב, 23–22 47 האפסיים א', 23–22, ד', 16–11, ה', 27–25, 30–29, הקולוסיים ב', 9–10, התהגלות ג', 12, כ"א, 3–2, ז', 7–27 48 יוחנן י"ד, 15, 21, 23, ט"ו, 10, 14, יוחנן א', ה', 2–3 49 יוחנן א', 1, 14, 29, ו', 51, הגלטיים א', 3–4, האפסיים א', 7, ה', 2, טיטוס ב', 14, העברים ט', 15–12, 26–25, י', 4–12, 18–20, י"ב, 24, פטרוס א', א', 18–20, יוחנן א', א', 7, ג', 5, ההתגלות א', 5, ט', 9, י"ג, 8 50 מתי י"ב, 6, יוחנן ה', 26–24, ו', 27, 35–33, 40, 47, י"א, 26–25, י"ד, 3–1, 6, ט"ו, 5–4, השליחים ט"ז, 28–24, הקורינתיים א', א', 24, הגלטיים ג', 28, הפיליפים ב', 8, הקולוסיים ב', 6–10, 17, פטרוס א', ב', 5–1, יוחנן א', א', 4–1 51 שמות ג', 10–7, 17, ל"ג, 1, ויקרא כ', 24, דברים כ"ו, 9–8 52 יוחנן ד', 14, ו', 63, ז', 38, הקורינתיים ב', ג', 6, הגלטיים ה', 25, ו', 8, יוחנן א', ג', 24, ד', 13 53 בראשית א', 11–13 54 דברי-הימים א', כ"ט, 15, איוב ז', 10–6, ט', 25, י', 21–20, י"ג, 12, תהילים כ"ב, 10, פ"ט, 49–48, צ', 5, 9–10, קי"ב, 12, קי"ג, 16–14, קמ"ד, 4, קהלת ו', 12, ישעיה ב', 22, מ', 7–6, נ"א, 12, ס"ד, 5, יעקב א', 10–11, ד', 14 55 תהילים קמ"ה, 13, דניאל ד', 31, לוקס י"ח, 30, הרומיים ו', 22, פטרוס ב', א', 11, ההתגלות ז', 17–14, כ"א, 4–1, 9–27 56 פטרוס א', א', 24 57 משלי י"ד, 32, מתי ג', 10, 12, ז', 13–14, י"ג, 30–24, 43–37, פרק כ"ה, לוקס ט"ז, 31–19, יוחנן ה', 29–28, הרומיים ו', 16, 19–23, התסלוניקים ב', א', 10–3, העברים ט', 27, ההתגלות כ', 15, 11–15, כ"א, 8 58 יחזקאל ל"ו, 27, יוחנן ו', 53, י"א, 26, י"ב, 26–23, ט"ו, 1–11, הרומיים ח', 1–2, 17–10, 30–26, הקורינתיים א', ג', 9, ד', 17–16, ו', 17–20, הקורינתיים ב', ו', 18–16, הגלטיים ב', 20, ג', 29–26, ד', 6, האפסיים ב', 22–18, ג', 16–21, הקולוסיים א', 29–27, ב', 10–9, ג', 4–3, יוחנן א', ב', 6, 24, 28, ג', 6, 24, ד', 13, ההתגלות ג', 20, כ"א, 4–3

הדבר האמיתי
העיסקה האמיתית

(המשך מעמ' 3)

ישוע אמר: "וכל מי שחי ומאמין בי [דהיינו, חי עם ישוע במקומות שמימיים בעוד ישוע חי עמנו עלי אדמות] לא ימות לעולם" (הבשורה על-פי יוחנן י"א, 26). אם נהיה פזיזים, נשכח לחיות בתוך ישוע במקומות שמימיים בעודנו עלי אדמות ונשכח להניח לישוע לחיות בקרבנו, מקדשיו, בהיותנו על-פני האדמה, אולי לא נבחין בכך, אבל זה האופן בו נניח לשטן לחיות את חייו בקרבנו.[59] ה"פרס" הנורא שנקבל על זאת יהיה זמן הנצח שנבלה באגם האש, אשר מתחיל ברגע מותנו.[60]

ישוע אמר שקיימים רק "שני אדונים".[61] ישוע אמר שעלינו "ישנא [לשנוא] אחד ויאהב [לאהוב] את השני" (הבשורה על-פי מתי ו', 24). אם ברצוננו לבלות את הנצח בגן העדן, עלינו לאהוב את אלוהים בכל יישותנו, בכך שנחיה בקרבו במקומות שמימיים, ואל לנו לאהוב את השטן בכלל.[62] כה אמר ישוע: עלינו "ואהבת [לאהוב] את יהוה אלוהיך בכל לבבך [לבבנו] ובכל נפשך [נפשותינו] ובכל שכלך [שכלנו] ובכל מאודך [מאודנו]" ואסור לנו שתהיה לנו חיבה לשטן בכלל (הבשורה על-פי מרקוס י"ב, 30). חיינו במקומות שמימיים עם ישוע והאפשרות שאנו נותנים לו לשכון בקרבנו, מראים לעולם שאנו מלואו של ישוע וכי ישוע הוא המלוא שלנו.[63] העולם גם רואה, שאלוהים אשר שוכן בקרבנו שונא את השטן וכן שאנו שונאים את השטן באותה מידה שאלוהים שונא אותו.[64] בספר עמוס ה', 15, נאמר: "שנאו רע ואהבו טוב".[65] לשנוא את השטן משמעותו לא לעשות לעולם את הדברים שהוא מפתה אותנו לעשות.[66] דבר זה אפשרי רק כאשר ישוע הופך למלוא שלנו עלי אדמות ואנחנו הופכים למלוא שלו בשמיים.

לא לשם מזון ומשקאות

אלוהים לא גאל את בני ישראל ממצרים, רק כדי שיבלו ארבעים שנה בנדודים במדבר באכילת מן מהשמיים ובשתיית מים מהסלע. אלוהים גאל אותם ממצרים הן כדי שיוכלו להיכנס לארץ המובטחת ולהתנסות בה, כניסה המסמלת את ישוע, והן כדי שיוכלו לסמל את מלוא גופו של ישוע, כנסייתו, בבניית העיר והמקדש, המסמלים את העיר השמיימית, ירושלים החדשה, ואת המקדש בשמיים. תוצאת כל הסמלים הללו היא השמיים החדשים, הארץ החדשה וירושלים החדשה, שהיא העיר החדשה והמקדש.[67] ישוע אמר: "הינני עושה [את] הכל חדש" (ספר ההתגלות כ"א, 5). כניסת היהודים לארץ המובטחת, בברית הישנה, מסמלת את מה שעכשיו ידוע לנו כנוכחות ישוע במקומות שמימיים לצד רוח הקודש בעולם האמיתי, דהיינו: העיר והמקדש האמיתיים במלכות השמיים.[68] ושוב, העיר והמקדש בברית הישנה מסמלים את הכנסיה, את גופו של ישוע, שהיא מלואו של ישוע.[69]

בברית הישנה, בספר יהושע, היה על בני ישראל לבנות את העיר ואת המקדש בארץ המובטחת, בדיוק כמו שאנחנו אמורים לבנות, באמצעות רוח ישוע השוכנת בקרבנו, את הבית הנצחי, את העיר ואת המקדש בשמיים, אשר ייבנו מכל מאמיני ישוע, בעודנו חיים עלי אדמות.[70] זה מלוא השמיים. אם בני ישראל לא היו נכנסים בימי יהושע לארץ המובטחת, בונים את העיר, ומאוחר יותר בימי שלמה בונים את המקדש בעיר, אזי הם לעולם לא היו יכולים להתנסות או לשמוח במלוא הדברים שאלוהים יעד להם בימים ההם. אילמלא עשו את רצון אלוהים, הם לא היו מתענגים על היותם מלואה של הארץ המובטחת. אנו, שכבר נושענו, חיים במקומות השמימיים עם ישוע, מקדשנו, בעוד הוא שוכן בקרבנו עלי האדמה.[71]

היהודים והנוצרים יכולים לומר ביחד: "אנחנו נגאלנו מהשתעבדות לשטן, כדי שנוכל לחיות בארצנו באמצעות היותנו מלואו של ישוע". בני ישראל נגאלו כדי לבנות את העיר ואת המקדש הסמליים עלי אדמות. אלה מבינינו שהם בני ישראל רוחניים, נגאלו מהשיעבוד לחטא, לשטן, לעולם ולבשרנו כדי לחיות לנצח ברוח הקודש עם ישוע הן כאן על-פני האדמה, והן במקומות השמימיים. את משכננו הנצחי נוכל להשיג רק אם נבנה אותו בשמיים בעודנו כאן על-פני האדמה.[72]

איך יוכל אדם בעל רמה שכלית הלומד תנ"ך לחשוב שאלוהים הציל את בני ישראל, או הציל את אלה מבינינו השייכים לישוע כיום, רק כדי לנדוד במדבר ולעשות כרצונו,[73] לאכול מצות ולשתות מים, במקום לקבל את ישוע כמלוא שלנו עלי אדמות, ובאמצעות ציות לרצונו, אנו עם ישוע נהפוך למלוא האלוהים בשמיים?[74] לימוד על ישוע אינו מספק בשום פנים ואופן. עלינו להכירו בשלמות, בכך שנהיה המלוא שלו, ועליו לדעת אותנו בכך שהוא יהיה המלוא שלנו.[75] עלינו להתנסות בו, ועליו להתנסות בנו. אם נעשה זאת, הוא לעולם לא יאמר לנו ביום הדין: "מעולם לא היכרתי אתכם, סורו ממני עושי רשע" (הבשורה על-פי מתי ז', 23).

אנו קוראים עיתונים, ספרים וספרות אחרת, אבל איננו מתנסים בדברים שאנו קוראים. ביכולתנו לדעת <u>אודות</u> אלוהים מתוך קריאת התנ"ך, אבל לא נוכל באמת <u>לדעת</u> אותו עד שהוא גם ישכון וגם יפעל בקרבנו עלי אדמות ועד אשר נשכון עמו עשרים-וארבע שעות ביממה, שלוש מאות שישים וחמישה ימים בשנה, במקומות שמימיים בעודנו על-פני האדמה.[76] כל דבר שמיימי הוא ישוע.[77] כל מה שהוא ישוע חייב להיות במלואו בקרבנו, ועלינו להימצא בשלמות בקרבו.[78]

אלוהים מספק לאדם הכל

אדם נוצר כדי להיות נציג אלוהים עלי אדמות. הוא קיבל את צלם האלוהים, את דמותו, את סמכות האלוהים.[79] אדם נכשל בכך שעשה כרצונו. מאז, בצורה זו או אחרת, נכשלו כולם, פרט לישוע.[80] במילים אחרות, דרך ישוע התגלו צלם אלוהים דמותו וסמכותו עלי אדמות. זאת, מכיוון שישוע אינו עוסק ברצונו האנושי.[81] "עניינו [רצונו] הפרטי" היה לעשות את רצון אביו.[82] ישוע עדין מסמל את האדמה ואת כל מה שאלוהים הפיק לנו ממנה. ושוב, קיומנו עלי אדמות מסמל את היות ישוע הכל עבורנו, מכיוון שהאדמה, שהיא מלאת חיים, מייצרת את כל הדברים הנחוצים לקיום חיינו הגשמיים.[83]

כל יום ויום צריך להיות חג הודיה לאלוהים, עבור הדברים שהוא מספק לנו מדי יום, הן כאן על-פני האדמה והן בשמיים לנצח. ישוע הוא החיים הגופניים שלנו, וישוע הוא גם חיי הנצח והרוח שלנו. כלומר, הוא חיי נצח לאלה מבינינו המהווים את מלואו.[84] אלוהים רוצה שנבין, כי אנו תלויים לחלוטין בו.[85] הוא אומר: "בלעדי [ללא המלוא שלי בכם ומבלי שתשכנו בי בשלמות] אינכם יכולים לעשות דבר" (הבשורה על-פי יוחנן

---

59 מתי י', 24, י', 38-39, י"ב, 33-35, פרק כ"ה, לוקס י"א, 21-26, יוחנן י"ד, 24-27, הרומיים ח', 1-13, האפסיים ב', 2-3, התסלוניקים ב', ב', 10-12, יוחנן א', ב', 15-17 **60** תהילים ט', 18, מתי ז', 23-21, ב"כ, 11-13, פרק כ"ה, לוקס י"א, 28-24, פטרוס ב', ב', 9, ההתגלות כ', 12-15, כ"א, 8 **61** לוקס ט"ז, 13, הקורינתיים א', י', 21-20, הקורינתיים ב', ו', 14-16 **62** תהילים ט"ז, 10, עמוס ג', 3, מתי ו', 24, מרקוס י"ב, 30, הרומיים ח', 7-9, י"ב, 9, הקורינתיים א', ה', 6-8, י', 21, הקורינתיים ב', ו', 18-14, יעקב ד', 4, יוחנן א', א', 5-6, ההתגלות ג', 15-16 **63** מתי ו', 24, י', 37-39, י"ב, 30, ט"ז, 24-26, י"ט, 29, לוקס י"ד, 26-27, 33, י"ח, 30-28, הרומיים ח', 12-13, י"ב, 1-2, הקורינתיים א', א', 17-18, ט', 26-27, ט"ו, 31, הגלטיים ב', 20, ו', 14-17, יעקב ד', 4, יוחנן א', ב', 15-17 **64** תהילים כ"ו, 5, ל"א, 7, מ"ה, 8, צ"ז, 10, ק"א, 3, ק"י"ט, 104, קכ"ח, קס"ג, קל"ט, 21-22, משלי ו', 16-19, ח', 13, עמוס ה', 15, מתי ו', 22-24, לוקס ט"ז, 13, הרומיים ו', 4-13, ח', 1, י"ב, 1-2, ההתגלות ב', 6, 15, י"ז, 16 **65** איוב א', 1, 8, ב', 3, תהילים ה', 6, מ"ה, 8, צ"ז, 10, ק"א, 3, ק"י"ט, 104, קכ"ח, קס"ג, קל"ט, 22-21, פטרוס א', ג', 11 **66** מתי ד', 1-11, יוחנן י', 4-5, האפסיים ד', 27, ו', 12-10, יעקב ד', 7, פטרוס א', ה', 8-9, יוחנן א', ב', 13, ה', 18 **67** שמות פרקים ז'-י"ד, דברים א', 3-8, 20-22, ג', 18-1, ד', 9-1, ו', 3-1, י"ב, 24, כ"ז, 3-1, יהושע כ"ג, 3-6, כ"ד, 3-18, נחמיה ט', 15-7, 19-25, תהילים ק"ה, 24-38, השליחים ז', 38-1, 44-47, העברים י"א, 8-34, 40-39, ההתגלות כ"א, 1-2, 9-27 **68** שמות כ"ה, 40, מתי י"ב, 6, 28, לוקס י"ז, 20-21, יוחנן ו', 27, 35-33, 40, י"ד, 3-1, השליחים י"ז, 24-28, הרומיים ח', 1, 37-39, הקורינתיים א', ו', 15-17, הקורינתים ב', ה', 2-1, 16-21, הגלטיים ג', 29-25, האפסיים ב', 4-7, 22-16, הפיליפיים ג', 11-8, הקולוסיים ב', 10-6, העברים ח', 5-3, י"א, 8-16, פטרוס א', ב', 5-1, 10-9, יוחנן א', 2-1, ההתגלות ח', 9-10, כ"א, 3-2, 7, 27-9 **69** שמות פרקים ז'-י"ד, דברים א', 8-3, 20-21, ג', 18-1, ד', 9-1, ו', 3-1, כ"ז, 3-1 יהושע כ"ב, 4-5, כ"ג, 3-6, כ"ד, 3-18, נחמיה ט', 7-15, 25-19, תהילים ק"ה, 38-24, השליחים ז', 38-1, 44-47, הקורינתיים א', ו', 17, הקולוסיים ב', 17, העברים י"א, 8-34, 40-39 **70** שמות כ"ה, 40, מתי ו', 10, לוקס י"ז, 20-21, האפסיים ב', 22-20, פטרוס א', ב', 5, ההתגלות ג', 12, כ"א, 3, 10-27 **71** שמות כ"ה, 40, מתי י"ב, 6, 28, לוקס י"ז, 20-21, יוחנן ה', 26-24, ו', 27, 33-35, 40, י"א, 26-25, י"ד, 3-1, השליחים ז', 38-37, 49-48, י"ז, 28-24, הרומיים ח', 1, 37-39, הקורינתיים א', ו', 17-15, הקורינתים ב', ה', 2-1, 16-21, הגלטיים ג', 29-25, האפסיים א', 3, ב', 7-4, 22-16, הפיליפיים ב', 11-8, הקולוסיים ב', 10-6, העברים ג', 4, ח', 5-3, ט', 12-7, י"א, 16-8, פטרוס א', ב', 5-1, 10-9, יוחנן א', א', 2-1, ההתגלות א', 6, ה', 10-9, כ', 4, כ"א, 3-2, 7, 27-9, כ"ב, 14 **72** מתי ו', 10, לוקס כ"ז, 20-21, העברים ב', 14-15, פטרוס א', ב', 5, ההתגלות ג', 12, כ"א, 3, 27-10 **73** מתי ז', 24-27, לוקס ו', 46-49 **74** מתי ד', 4, יוחנן ד', 13-14, ו', 33-35, 48-58, יוחנן א', 16, הקורינתיים א', י', 26, 28, האפסיים א', 12-10, 22-23, ג', 19, הקולוסיים א', 19, ב', 9 **75** הקורינתיים א', ג', 9, 17-16, ו', 20-19, ט"ו, 10, הקורינתיים ב', ו', 18-16, הגלטיים ב', 20, ו', 17, האפסיים ג', 20, הפיליפיים ב', 13, יוחנן א', ד', 13, ה', 12-11, ההתגלות ג', 3 **76** מתי ד', 4, ו', 33, ז', 27-24, כ"ו, 26, לוקס כ"ב, 30-29, יוחנן א', 4, ד', 14-7, ו', 35-32, 40, 59-48, 63, ז', 39-37, ח', 12, י', 9, י"ד, 6, 24-23, ט"ו, 3, 5-10, הרומיים ח', 39-37, הקורינתיים א', ו', 20, הפיליפיים ג', 11-8, טימותיוס ב', ג', 17-15, טיטוס א', 16, התגלות כ"א, 6, כ"ב, 2-1, 17 **77** התגלות כ"א, 23-22, ב', 22-20, ג', 19-16, ד', 11-16, הפיליפים ב', 5, הקולוסיים א', 22-19, ב', 9-10 **79** בראשית א', 28-26, ב', 15, ה', 1, ט', 2, ו', 6, הקורינתיים א', י"א, 7, הקולוסיים א', 10, ג', 10, העברים ב', 7-8 **80** בראשית ב', 17-16, ג', 1-6, ה', 21, איוב ט"ו, 14-16, כ"ה, 4-6, תהילים י"ד, 2-3, צ"ד, 11, ישעיה מ"ג, 27, נ"ג, 6, ס"ד, 5-6, ירמיה י"ז, 9, מתי ט"ו, 18-20, הרומיים ג', 23, ה', 14 **81** יוחנן י"ד, 21-18, הרומיים ה', 21-14, ו', 14-1, ח', 11-9, 14-18, 31-29, הקורינתים ב', ה', 21, 17-21, הגלטיים ד', 7-4, הפיליפים ד', 13, הקולוסיים ב', 15-9, טיטוס ג', 7-4, העברים ב', 18-14, י"ג, 21-20, פטרוס א', א', 5-3, ה', 10, יוחנן א', ב', 2, 9-5, ה', 18-20 **82** מתי כ"ו, 39, יוחנן ד', 34, ה', 23-19, 30, ו', 38-40, ח', 29-28, ט', 4-5, י"ב, 50-49, י"ד, 10-13, הפיליפים ב', 5-11 **83** בראשית א', 9-13, ב', 7, ג', 19, 23, ויקרא כ"ה, 18-20, כ"ו, 3-5, דברים כ"ח, 1-5, 11-12, 15-19, 33, 38-40, תהילים צ', 1-2, מתי י"ג, 9-23, 18-23, 44, הקולוסיים ג', 11 **84** בראשית ב', 7, דברים ל"ב, 39, איוב כ"ז, 3, ל"ד, 14-15, קהלת י"ב, 7, מתי י"ט, 29, כ"ה, 46, יוחנן ג', 16, ד', 14, ה', 24-25, ו', 52-58, 68, י"א, 25, השליחים י"ז, 28-25, טימותיוס ב', א', 10, יוחנן א', 25, ה', 11-13, 20, ההתגלות א', 18 **85** תהילים נ"א, 7-9, מתי כ"ו, 41, יוחנן ו', 63, י"ד, 6, ט"ו, 5, הרומיים ג', 10-18, ה', 6-9, 14, ז', 25-14, ח', 1-14, 37, הקורינתיים ב', 3-5, הפיליפים ב', 12-13

ט״ו, 5). אלוהים יצר את האדמה עבורנו, כדי שנחיה על-פניה לנצח, ואלוהים יצר אותנו כדי שנחיה לנצח על-פני האדמה.[86] אבל, חטאו של אדם מנע זאת מאיתנו. אם ברצוננו לחיות לנצח, עלינו להיוולד רוחנית מחדש על-ידי תחיית המשיח.[87] מכל מקום, הוא משתוקק שנהיה אסירי תודה, עבור כל מה שהוא סיפק לנו כאן, עלי אדמות.[88] בו-זמנית, עלינו לזכור, שכל הדברים אשר אלוהים הכין עבור האדם על-פני האדמה אינם אמיתיים. הם זמניים.[89] אלה מבינינו שהם מנצחים, מאוחדים הם עם ישוע, עם ירושלים החדשה, העיר המרובעת בגן העדן, בה ישוע, שה האלוהים, הינו גם האור.[90]

בברית הישנה היה מרכז התודעה של אלוהים על אדמת ישראל, בעיר ובמקדש.[91] אם נשכון בקרב רוח אלוהים, נדע את דבר האלוהים ונדע שמרכז תודעת אלוהים ממוקד בארץ הנצחית, בשמיים. אנו, מלואו של ישוע, וישוע, המלוא שלנו, הננו העיר והמקדש בארץ הנצחית, השמיים. אנו מלוא הארץ הזו אשר, שוב, היא ישוע שהוא מרכז התודעה של אלוהים.[92] אני שואב בטחון רב ביודעי, שתודעת אלוהים ממוקדת באלה מבינינו שהם מלואו של ישוע, מלוא השמיים. אנו יודעים, שתודעת אלוהים ממוקדת בנו. זאת, מפני שאנחנו, הנוצרים, גופו של ישוע, הכנסיה שלו, ממקדים את תודעתנו בו ובעבודה שהוא רוצה שנעשה כאן, על-פני האדמה, דהיינו: בבניית מלכות השמיים, העיר ובית המקדש שבתוכה, עבורנו לשכון שם עמו לנצח. הרשעים אינם מודאגים בעניין בניית מלכות השמיים בעודם חיים על-פני האדמה. רק לנו, כנסייתו וגופו, חשובים דברים אלה. איש מלבדנו אינו מתעניין בבניית השמיים, העיר בשמיים והמקדש בעיר, בעודו נמצא על-פני האדמה. רק אנחנו, מלוא גופו של ישוע, כנסייתו, משתוקקים מאוד "[שה]מוות [מותנו] ייבלע על-ידי החיים [חיי הנצח]" (האיגרת השניה אל הקורינתיים ה׳, 4). פירוש הדבר, שהמוות שלנו ייבלע על-ידי ישוע, שהוא ה"חיים" שלנו וחיי הכל. הרשעים ימשיכו ליילל ולבכות, כדי שישוע יניח להם להיכנס ביום הדין למלכות השמיים. אולם, ישוע לא יתיר להם להיכנס לשמיים, מכיוון שמעולם לא חזרו בהם מרשעותם ומחטאיהם.[93] הרשעים אינם רוצים להאמין, שאלוהים שונא רשעות.[94] הם מטיפים בטפשות, שאלוהים כולו אהבה, מכיוון שהדבר משפר את הרגשתם כאשר הם טוענים את טענותיהם המופרכות. כמה נורא יהיה יום הדין עבורם![95] אנשים טפשים מאוד ומרושעים אלה היו צריכים לקרוא את דבר אלוהים, את כתבי הקודש, בעודם בחיים. בפני כס הדין של אלוהים הם יתחננו בפניו ויאמרו: "תן לנו עוד הזדמנות, אלוהים. אנו מבטיחים שנקרא את דבריך ונעשה כמצוותיך". אך, אלוהים יודע שהם שקרנים. לכן, הוא לא יתן להם הזדמנות נוספת. מדברי ימי העולם אנו יודעים, שאיש לא קיבל הזדמנות שניה. איש לא חזר כדי לנסות לחיות את חייו במצוות אלוהים. "שנגזר על בני אדם למות <u>פעם אחת</u>, ואחרי-כן המשפט" (האיגרת אל העברים ט׳, 27). אלוהים, אהבה, שנאה וחרון ישובים כולם באותו מושב.[96] "כי כל-דרכיו [דרכי האל] משפט" (דברים ל"ב, 4). אנו מתפללים לגאולתם, מכיוון שאנו יודעים שהם יתחרטו לנצח, על ההחלטה שקיבלו לחיות ברשע בעולם הזה.[97]

למי איכפת?

כן, אין ספק בכך. אנחנו, גופו של ישוע, כנסייתו עלי אדמות, אנו היחידים שחשוב להם להטיף לנשמות התועים על חיי הנצח. אלה מבינינו, העסוקים בבניית המקומות השמימיים האלה עם אדוננו, הם הכוח האמיתי או הסמכות של אלוהים עלי אדמות.[98] הכוח או הסמכות והיכולת של אלוהים שייכים לשליחים שלו, לאלה אשר באמצעות ישוע השוכן בהם, מחלקים לנשמות התועות עלי אדמות, חיי נצח, גן עדן, את העיר הנצחית ואת מקדש הנצח בשמיים.[99] כוונתי היא להבהיר, שאם אתה מלואו, אתה שליח הבשורה עם כוחו וסמכותו, שהם יכולתו להנהיג את גופו, את כנסייתו. פאולוס השליח עודד את הכנסיה בדבריו: "האין רשות בידנו להוליך עימנו אחות לאישה, כמו גם השליחים האחרים וכמו אחי האדון?" (האיגרת הראשונה אל הקורינתיים ט׳, 5). אם ישוע הוא המלוא שלך, אם אתה מלואו של ישוע, ואם הוא מקיים את רצונו בקרבך, אתה כוחו של אלוהים, סמכותו, והיכולת עלי אדמות, על-פי האיגרת אל הרומיים, י"ג, 7-1. כמו-כן, עליכם להבין שהעיר השמיימית עצמה היא הסמכות של אלוהים, לא רק בכל העולם, אלא גם ביקום כולו.[100]

העיר השמיימית עצמה, שהיא אנחנו, היא מוקד הסמכות של אלוהים. למשל, וושינגטון די.סי. והאנשים בבית הלבן, בקונגרס ובסנאט, מפעילים את סמכותם החילונית הזמנית על ארצות-הברית. וושינגטון די.סי. היא מוקד הסמכות החילונית של ארה"ב החילונית. רומא הקתולית, שאנשיה ממוקמים בנקודות אסטרטגיות בעולם כולו, מפעילה את סמכותה השטנית, הזמנית, החילונית על-פני העולם. רומא היא מרכז המימשל החילוני של העולם, האו"ם. לא וושינגטון ולא רומא הן הסמכות הרוחנית של אלוהים בעולם. הן בקושי סמכויות חילוניות, שאלוהים ישפוט בקרוב ואז ישמיד, אלא אם כן יחזרו בהם מחטאיהם.[101] אנו בקרב ישוע, המהווים את ירושלים החדשה והמקדש בתודה, אנחנו מלואו של ישוע והשמיים.[102] אנחנו הסמכות הרוחנית האמיתית של אלוהים, כאן עלי אדמות, סמכותו התמידית, הנצחית לעולם, על אשר ברא אלוהים, גם השמיים וגם הארץ.[103] ישוע הוא מרכז כנסייתו או הגוף כאן עלי אדמות, וגם בשמיים. אנו מקום המשכן שלו, או ביתו, והוא בית הנצח שלנו בגן העדן.[104]

כאשר אלה מבינינו, שהם אנשי האלוהים, נהנים מהאדמה, ואני מתכוון לכך שהם נהנים ומתענגים על ישוע כחיינו, מזוננו, המשקה שלנו, כסותנו, אורנו ומקדשנו, אזי הסמכויות, הכוחות והיכולות לשלוט שאותן איבד האדם, יוחזרו לנו.[105] זאת, מפני שישוע, הסמכות לכל הדברים, חי בקרבנו באמצעות קבלתו כחיינו, מזוננו, המשקה שלנו, כסותנו, אורנו ומקדש הנצח שלנו.[106] נוכחות אלוהים בקרבנו, היא המאפשרת לאדוננו לבצע את פעולותיו בקרבנו ובאמצעותנו, שהוא עצמו עשה כאשר שכן עלי אדמות.[107] מלכות אלוהים ובית אלוהים אינם רק כאן, על-פני האדמה, הם נמצאים גם במקומות שמימיים בהם נשכון עם ישוע בעולם האמיתי, מלכות אלוהים האמיתית, אשר היא בית הנצח שלנו.[108]

אם אנו שייכים לישוע, ואם ישוע שייך לנו כמשכננו בשמים, אזי בניית כנסייתו, שהיא גופו וירושלים החדשה, אכן תתקיים.[109] ושוב, זו הדרך בה נוצרת כלת ישוע.[110] אלוהים הגיע לעולם כאדם. הוא נתן לנו את הסמכות, הכח והיכולת, באמצעות תחייתו ובאמצעות תחייתנו שלנו בקרבו, להתענג ולשמוח בישוע כמלכות השמיים, עיר השמיים, והמקדש בשמיים.[111] בו-זמנית, שוכן ישוע בקרבנו כאן על-פני האדמה בסמכותו, כוחו, ויכולתו לעשות את עבודתו בגופנו הפיזי, האנושי, הזמני.[112]

(המשך בעמ׳ 6)

86 בראשית א׳, 9-19 **87** מתי י״ח, 3, יוחנן ג׳, 3, 5-6, הרומיים ו׳, 3-14, הגלטיים ב׳, 20, האפסיים ב׳, 1, 5-6, הקולוסיים ב׳, 10-13, פטרוס א׳, א׳, 3-4, 23 **88** בראשית א׳, 9-13, 26-29, ב׳, 4, 7-9, 15-17, ויקרא כ״ו, 3-13, דברים ו׳, 10-13, ח׳, 1-9, 15-16, י״א, 7-15, כ״ח, 14-1, תהילים ל״ו, 8-10, קיני, 6, קהלת ט׳, 9, ישעיה י״ב, 2-3, מ״ב, 5, מתי ו׳, 25-33, יוחנן כ׳, 22, השליחים י״ז, 24-27, הפיליפים ב׳, 14 **89** תהילים ל׳, 9, משלי י״ח, 21, כ״ג, 2, ל׳, 8, קהלת ה׳, 8, מתי ו׳, 31, ט״ז, 24, כ״ב, 37, מרקוס י״ב, 30, הפיליפים ד׳, 5, יוחנן א׳, ב׳, 16-15 **90** ההתגלות כ״א, 10-16, 27-23, כ״ב, 5 **91** שמות פרק י״ב, י״ט, 4-6, כ״ג, 14-17, ל״ד, 18, 24-23, ויקרא כ״ג, 4-8, 25-23, 31-29, במדבר ט׳, 1-14, כ״ט, 1-6, דברים י״ד, 2, ט״ז, 1-16, ד״ו, 17-19, מלכים א׳, ח׳, 4-6, 13-10, 30-29, 50-43, טו׳, 1-3, דברי-הימים ב׳, ל״ה, 19-16, לוקס ב׳, 41-42, כ״ב, 15, יוחנן ב׳, 13, 23, ד׳, 45, ה׳, 1, ז׳, 10, י׳, 22-23, השליחים ב׳, 5 **92** יוחנן א׳, 16, הרומיים ח׳, 9-11, הקורינתיים א׳, ג׳, 17-16, ו׳, 19, ט׳, 13, הקורינתיים ב׳, ו׳, 16, האפסיים ב׳, 18-22, הקולוסיים ב׳, 9, טיטוס ב׳, 14-12, פטרוס א׳, ב׳, 10-9, ההתגלות ג׳, 20-21, י״א, 2, כ״א, 22 **93** מתי ז׳, 21-23, ח׳, 12, י״ג, 42-41, 50-49, כ״ב, 14-11, כ״ד, 51-50, כ״ה, 46-29, לוקס ט״ז, 31-19, ההתגלות כ״א, 27, כ״ב, 15 **94** שמות כ״ב, 23, במדבר י״א, 33, דברים י״א, 17-16, נחום א׳, 2-6, יוחנן ג׳, 36, הרומיים א׳, 18, האפסיים ה׳, 6, הקולוסיים ג׳, 5-6, העברים י״א, 7, ההתגלות כ״א, 8 **95** מתי ג׳, 12, ז׳, 23-21, י״ג, 30, 40, ט״ז, 27, כ״ב, 9-14 **96** תהילים ה׳, 6, איכה ד׳, 11, יחזקאל מ״ג, 8, עמוס ה׳, 21, מיכה ה׳, 14, חבקוק ג׳, 12, צפניה ב׳, 2-3, מלאכי ב׳, 16, הרומיים ה׳, 8, ט׳, 13, הקורינתיים ב׳, ה׳, 11, האפסיים ה׳, 25, יוחנן א׳, ג׳, 16, ד׳, 12-7 **97** שמואל ב׳, כ״ב, 6, תהילים קט״ו, 3, מתי ג׳, 12, ז׳, 13, ח׳, 12, י״ג, 30-24, 50-47, כ״ד, 51-50, כ״ה, 30-29, 46-41, לוקס י״ג, 28-25, ט״ז, 31-19, התסלוניקים א׳, א׳, 10-7, העברים י׳, 29-26, ההתגלות י״ד, 11-1, י״ט, 20, כ׳, 15-11 **98** הרומיים י״ג, 1-7 **99** הקורינתיים א׳, ג׳, 5-11, האפסיים ב׳, 19-22 **100** ההתגלות י״ט, 7-9, כ״א, 2-3, 7, 27-9, דברי-הימים א׳, כ״ט, 11-12, דברי-הימים ב׳, כ׳, 6-7, מתי י׳, 7-8, ט״ז, 19, כ״ד, 31-29, כ״ח, 18-20, לוקס י׳, 17-20, יוחנן י״ז, 23-21, 26, השליחים ז׳, 50-49, הרומיים ח׳, 37, הקורינתיים א׳, ג׳, 16-17, האפסיים א׳, 19-23, ב׳, 7-4, ב׳, 22-18, הפיליפים ד׳, 13, הקולוסיים א׳, 19-15, טימותיוס א׳, ו׳, 16-15, טימותיוס ב׳, א׳, 14, ההתגלות ה׳, 11-1, י״א, 15, כ׳, 6, כ״ב, 5, 14 **101** דניאל ב׳, 29, 45-31, ז׳, 27-17, התסלוניקים ב׳, 3-10, ההתגלות י״ד, 8-11, ט״ז, 14-1, 17-21, י״ח, 10-1, 19-15, י״ט, 3-1, 17-21, כ׳, 10-8 **102** השליחים כ׳, 28, הרומיים י״ב, 5-4, הקורינתיים א׳, ג׳, 9, 17-16, ו׳, 20-13, י״ב, 14-12, 27, הקורינתיים ב׳, ו׳, 18-16, האפסיים ב׳, 22-18 **103** מתי י״ט, 28, לוקס כ״ב, 30-29, יוחנן ז׳, 24, י״ז, 21-26, הרומיים ח׳, 18-14, י״ג, 1-7, הקורינתיים א׳, ב׳, 15-16, ו׳, 1-3, הגלטיים ד׳, 7-4, האפסיים ב׳, 4-6, העברים ב׳, 11, ההתגלות כ׳, 21 **104** תהילים קי״ח 22, ישעיה כ״ח, 16, מתי כ״א, 42, השליחים ד׳, 10-12, הקורינתיים א׳, ג׳, 9-11, האפסיים ב׳, 13-22 **105** בראשית ג׳, 7-6, 19-17, מתי י׳, 1, מרקוס ו׳, 7, לוקס י׳, 19-20, הרומיים י״ג, 7-1, טיטוס ב׳, 15 **106** דברים ח׳, 3-2, תהילים, ל״ו, 10-8, מ״ו, 5-6, ישעיה י״ב, 2-3, ל״ב, 1-3, יחזקאל מ״ז, 12-1, מתי ד׳, 4, ה׳, 6, כ״ו, 26-28, לוקס כ״ב, 30-29, יוחנן ד׳, 4-14, ו׳, 35-32, 41-40, 58-48, 63, ז׳, 39-37, י׳, 9, כ׳, 22, פטרוס א׳, ב׳, 2, ההתגלות ג׳, 20, כ״א, 6, כ״ב, 2-1, 17 **107** מתי י׳, 1, 7-8, מרקוס ט״ז, 15, 17-18, 20, לוקס י׳, 19, יוחנן י״ד, 4, 12-17, ט״ו, 33, השליחים א׳, 8, ה׳, 12, 15-16, 32, ט״ז, 18-16, י״ט, 10-12, הרומיים ח׳, 37, האפסיים א׳, 23-17, ג׳, 21-16, הפיליפים ד׳, 13, הקולוסיים א׳, 10-11, ב׳, 9-10, טימותיוס ב׳, א׳, 7, יוחנן א׳, 14, ד׳, 4 **108** לוקס ט׳, 23, י״ז, 21, יוחנן ד׳, 24-23, י״ז, 23-20, הרומיים ט׳, 5, הקורינתיים א׳, ו׳, 17, ח׳, 6, ט״ו, 10, הגלטיים ב׳, 20, ה׳, 25-24, הפיליפים ג׳, 3 **109** יוחנן י״ז, 20-23, הרומיים ז׳, 4, ח׳, 2-1, ט״ו, 1, 5-8, הקורינתיים א׳, א׳, 30, ו׳, 17-15, י״ב, 28-4, הקורינתיים ב׳, 17-14, ה׳, 17, הגלטיים ג׳, 29-28, האפסיים א׳, 3-6, 23-19, ב׳, 7-4, 22-11, ג׳, 11-6, ד׳, 7-1, 16-11, הקולוסיים א׳, 24, העברים י״ב, 23-22 **110** הקורינתיים ב׳, י״א, 2, האפסיים ה׳, 32-23, ההתגלות י״ט, 7-9, כ״א, 2-3, 7, 27-9, כ״ב, 14 **111** בראשית א׳, 26, 28, ט׳, 2, מרקוס ט״ז, 15, 17-18, 20, לוקס י׳, 19-20, כ״ד, 49, יוחנן י״ד, 14-12, השליחים א׳, 8, הרומיים ד׳, 25-24, ח׳, 11, 37, י״ג, 1-7, הקורינתיים א׳, ט״ו, 22-20, האפסיים א׳, 23-18, ג׳, 20, הקולוסיים ב׳, 10, טימותיוס ב׳, א׳, 7-6, יוחנן א׳, ד׳, 4, 13 **112** הרומיים י״ג, 1-7, הקורינתיים ב׳, ד׳, 7, ה׳, 17-21, הגלטיים ב׳, 20, האפסיים א׳, 19-23, הפיליפים ד׳, 13, הקולוסיים א׳, 27-29, יוחנן א׳, ד׳, 4, ה׳, 13, 4, 12-11

הדבר האמיתי
העיסקה האמיתית

(המשך מעמ' 5)

הוא מספק לנו את כל צרכינו בשני העולמות.[113] "ובו אתם נמלאים, אשר הוא ראש כל שררה ושלטון. ובו אתם גם נימולים מילה שלא בידיים, בהפשטת גוף הבשר החוטא, היא מילת המשיח" (האיגרת אל הקולוסיים ב', 11–10).[114] פירוש הדבר, ששלמותנו מושגת כאשר רוח אלוהים חודרת ללבנו, או חותכת בו, כדי שאדוננו יוכל לשכון ברוחנו ולהיות מלואנו, ובאותה המידה נוכל אנחנו להיות מלואו.

לדעת

ישוע כלל אינו מתכוון שאנו רק נדע אודותיו, או שהוא רק יידע אודותנו.[115] הוא כבר יודע הכל אודותינו, ואף ידע בטרם היינו ברחם אימותינו.[116] הוא יודע "מראשית אחרית, ומקדם אשר לא נעשו" (ישעיה, מ"ר, 10). כוונתו היא, שנדע אותו בשלמות והוא יידע אותנו בשלמות. זאת, מכיוון שמטרתו העליונה היא, להביאנו לידי כך שנבלה את הנצח עמו בגן העדן. הוא אוהב אותנו ואינו רוצה שנבלה את הנצח בגיהינום.[117] הוא אומר: "אני את אשר אוהב אוכיח ואייסר [אעניש]" בתקווה כי יחזרו בהם מחטאיהם (ספר ההתגלות ג', 19).

בני אדם משלחים בעצמם את נשמותיהם לגיהינום.[118] "חי אני נאום אדוני יהוה, [לא] אחפוץ במות הרשע, כי אם בשוב רשע מדרכו, וחיה [בזאת הוא מתכוון לחיות זמן רב יותר על-פני האדמה ולחיות חיי נצח בשמיים[119]]" (יחזקאל ל"ג, 11). רק דרך אפשרית אחת קיימת להיכנס לשמיים ולהימנע מהגיהינום. דרך זו היא "דרכו שלו".[120] יש עוד. עלינו להתהלך עלי אדמות ולזרוע את זרע אלוהים, שהוא דבר אלוהים, בלבות בני האדם. עלינו לעשות זאת לא באמצעות הטפה לתורת שקר, אלא באמצעות הטפת בשורת האמת, דבר אלוהים.[121] הכל הוא ישוע.[122] מילותינו חייבות להיות המשיח, דבר האלוהים, כי הוא הזרע המביא חיים.[123] פירוש הדבר, ששפתנו, לשוננו והפה שלנו, חייבים להצטלב עם ישוע, בדיוק כמו שאר חלקי גופנו.[124] עלינו לעזור לבנות את מלכות השמיים האמיתית, הרוחנית, הקבועה בעודנו נמצאים כאן, על-פני האדמה, על-ידי הטפת דבר אלוהים. בעודנו על-פני האדמה עלינו לסייע בבניית העיר האמיתית הרוחנית הקבועה במלכות השמיים, באמצעות הטפת בשורת האמת, דבר האלוהים, באמצעות רוח הקודש, ועלינו לסייע בבניית בית המקדש האמיתי, הרוחני, הקבוע במלכות השמיים בעודנו על-פני האדמה, באמצעות הטפת בשורת האמת, דבר האלוהים באמצעות רוח הקודש.[125]

מלכות השמיים האמיתית, העיר והמקדש, אינם נבנים בידי בני אדם. הם נבנים בידי רוח הקודש, בידו של אלוהים השוכן בקרב אלה מבינינו שהם עירו, מקדשו, וסמכותו. אף לא אחד מהדברים הנצחיים של אלוהים יכול להיבנות באמצעים אחרים, מלבד רוחו.[126] "האלוהים הוא רוח והעובדים אותו צריכים לעבדו ברוח ובאמת" (הבשורה על-פי יוחנן ד', 24). לעבוד אותו, פירושו לעשות את כל מה שהוא מצווה.[127] שוב, אנו עושים זאת הן באמצעות רוחו השוכנת בקרבנו והן באמצעות השתכנות עמו במקומות שמימיים.[128] הרוח מעניקת החיים חייבת לעורר אותנו. לא יתכן לעשות דבר עבור אלוהים, ללא מעורבותו המוחלטת. ישוע אמר: "בלעדי אינכם יכולים לעשות דבר" (הבשורה על-פי יוחנן, ט"ו, 5).[129] שוב, המלכות הקבועה האמיתית, העיר והמקדש שאנו בונים בשמיים בעודנו על-פני האדמה, הם רוחניים. הם נבנים בידי אלוהים בישוע, השוכן הן בתוכנו והן באמצעותנו, המטיף את דבר האלוהים, שהוא רוח וחיים, לחוטאים בעולם (הבשורה על-פי יוחנן ו' 63). רוח הקודש, או משיחת אלוהים, זו היד הממשית של אלוהים, כוחו של אלוהים והמציאות של אלוהים.[130] הבניה אינה נעשית בידיים אנושיות, או בחומרים גשמיים כלשהם. אלוהים בונה זאת בקרב ישוע, המתקיים הן בקרבנו והן באמצעותנו ובה במידה באמצעות דבר האלוהים, שאלוהים מוסר על-ידי רוח אלוהים הן בקרבנו והן באמצעותנו, לכל אלה שטרם נגאלו. דבר אלוהים אף בונה את ישוע בקרב אלה מבינינו אשר נגאלו זה מכבר.[131]

כל הדברים האמיתיים ביקום הם ישוע.[132] הוא השמיים האמיתיים, העיר האמיתית והמקדש האמיתי בשמיים.[133] הוא החיים האמיתיים, המזון האמיתי, המים האמיתיים, הביגוד האמיתי, האור האמיתי ומקום משכן הנצח האמיתי עבורנו. כל הדברים שבני ישראל עשו כאן על-פני האדמה, בהקשר למשכן הברית הישנה עלי אדמות, אשר משה בנה במדבר, וכל הדברים שהמלך שלמה עשה למקדש בארץ ישראל, הודגמו קודם כל בשמיים.[134] "לכן דמיוני הדברים שבשמיים צריכים להיטהר באלה והדברים שבשמיים בעצמם צריכים להיטהר בזבחים טובים מאלה" (האיגרת אל העברים ט, 23).

הקורבנות הסמליים בברית החדשה שכללו פרים, איילים, כבשים וכיוצא באלה, לא היו אלא סמלים של ישוע, כבש הקורבן, וכל הקדושים חברי גופו, אשר הקריבו את חיי החטא הקודמים שלהם למטרת מילוי מצוותיו.[135] הקורבן הטוב יותר היה אלוהים, אשר בא לעולם כאדם בגוף האנושי, הגשמי של ישוע.[136] הוא מסר את חייו, כדי שנוכל לחיות חיי נצח באם נאמין שעלינו לעשות את הדברים שאדוננו אומר לנו לעשות, כדי להשיג חיי נצח.[137] "האמן באדון ישוע [דבר אלוהים, והוכח זאת, בכך שתעשה כל מה שדברי אלוהים מצווים] ותיוושע אתה" (מעשי השליחים ט"ז, 31). "האומר 'אני מכיר אותו' ואינו שומר את מצוותיו, דובר שקר הוא והאמת איננה בו" (איגרת יוחנן הראשונה ב', 4). "[...] וכל המשקרים - חלקם באגם הבוער באש וגפרית אשר הוא המוות השני" (ספר ההתגלות כ"א, 8).

זרים וצליינים

אין אנו יותר מ"זרים וגולים [צליינים] הם [בעודנו] בארץ. הן [אנחנו אשר] המדברים כך מצהירים [לכולם] שהם [אנו] מבקשים להם ארץ מושב [וארץ אינה מקום כלשהו על-פני האדמה, אלא מלכות שמיים]". כתבי הקודש אומרים, שאם כיוונו דעתנו על עולם זה, היתה לנו, באופן חופשי, האפשרות לחיות חיים ללא אלוהים ולחזור לחיינו החוטאים הקודמים. אבל אנו "נכספים [...] לטובה ממנה, לארץ מושב שמיימית. לכן לא בוש בהם האלוהים להיקרא אלוהיהם [אלוהינו], שהרי הכין להם עיר" (האיגרת אל העברים י"א, 16–13). אנו, עם אלוהים בישוע השוכן בקרבנו, היננו אלה הבונים או מכינים את העיר ואת המקדש עבור מושבנו הנצחי.[138] ישוע אמר: "מלכותי איננה מן העולם הזה" (הבשורה על-פי יוחנן י"ח, 36). הנוצרים האמיתיים שנולדו מחדש אומרים אותו הדבר: "מלכותנו אינה מן העולם הזה". זכרו, אם אנו שייכים לאלוהים, איננו אלא זרים, או צליינים עוברי אורח, בעולם מגונה זה. אנו בדרכנו לשמיים, לביתנו האמיתי, ביתנו הנצחי.[139]

כאשר מקדשינו הארציים, כלומר גופינו האנושיים, ימותו, כבר נהיה בשמיים, במקום שבו לא נמות לעולם.[140] זאת, מכיוון שבעת היותנו על-פני האדמה עם ישוע בקרבנו, נשכון גם במקומות

---

113 בראשית ב', 16, מתי ה', 45, הרומיים ח', 37, הקורינתיים ב', ט', 8-11, י"ב, 9, טימותיוס ב', א', 7, פטרוס ב', א', 3 **114** הרומיים ו', 6, ח', 13-12, י"ג, 14, הגלטיים ב', 20, ה', 24, פטרוס א', ד', 1-2 **115** מתי ה', 20, ז', 21-23, לוקס י"ג, 28-24, יוחנן ט"ז, 13-16, טיטוס א', 16, יוחנן א', ב', 6-2, 24, התהגלות ג', 20 **116** שמואל ב', 3, איוב י"א, 11, תהילים צ"ד, 11-9, קל"ט, 16-15, משלי ה', 21, ט"ו, 3, ז', 11, ט"ז, 2, ישעיה כ"ט, 16-15, ל"ז, 28, ירמיה כ"ג, 24, ל"ב, 19, יחזקאל י"א, 5, מתי י', 8, י', 30-29, לוקס ט"ז, 15 **117** מתי י"י, 14-11, לוקס י"ב, 32, יוחנן ג', 16-17, י"ד, 2-3, 21, י"ז, 10, הרומיים ה', 8, האפסיים ב', 4-5, התסלוניקים ב', ב', 16-17, טיטוס ג', 5-4, פטרוס ב', ג', 9, יוחנן א', ד', 9-10, יהודה א', 21 **118** מרקוס ט"ז, 16, העברים ג', 13-7, י', 31-26, יעקב א', 15-13, 21, ד', 17 **119** מלכים א', ג', 14, משלי ג', 4-1, יוחנן י', 10-11, הרומיים ו', 4-5, 8, 11, 13, 22-23, האפסיים ו', 3-1 **120** מתי ז', 14-13, יוחנן ו', 44, י', 1, 4-5, 14-7, י"ד, 6, טימותיוס א', ב', 5 **121** מתי ט', 13-11, י', 8-7, י"א, 6-5, י"ג, 38-37, ט"ו, 18-20, לוקס ח', 11, כ"ד, 48-46, יוחנן ט"ו, 5, 8, השליחים ב', 41-38, י', 44-39, כ"ו, 18-15, הרומיים ז', 4, י', 13-15, הקורינתיים א', א', 28-17, ב', 1-5, ט', 17-16, האפסיים ב', 8-10, ג', 2-10, הקולוסיים א', 29-25 **122** יוחנן ד', 14, ו', 37-32, 51-47, 63, ז', 39-37, כ', 22, הקורינתיים ב', ד', 6, האפסיים ב', 22-19, ו', 17-10, הקולוסיים ב', 10-9, ג', 11, יוחנן א', א', 5 **123** תהילים קי"ט, 9, ישעיה נ"ה, 11-10, מתי י"ג, 23-18, יוחנן ה', 24, 39, י"ז, 17, כ', 13, הרומיים י', 17, טימותיוס ב', ג', 17-14, יעקב א', 18, 21-25, פטרוס א', א', 25-23, פטרוס ב', א', 19 **124** תהילים ל"ד, 14, משלי י', 19, י"ג, 3, מתי י"ג, 37-36, האפסיים ד', 29, יעקב א', 26, ג', 12-1, פטרוס א', ג', 10 **125** מתי כ"ה, 14, מרקוס ד', 8, 20, יוחנן ט"ו, 19, הקורינתיים ב', ה', 20-17 **126** זכריה ד', 6, מתי י"ב, 28, הרומיים א', 9 **127** שמואל א', ט"ו, 23-22, יוחנן ד', 24-21, ט"ו, 14 **128** הקורינתיים א', ז', 40, יוחנן א', ג', 24 **129** יוחנן ו', 63, י"א, 26-25, הרומיים ח', 11 **130** מתי י"ב, 28, יוחנן י"ד, 3-2, הקורינתיים א', ג', 6-16, י"ב, 4, הקורינתיים ב', ה', 1-4, האפסיים ב', 22-18, העברים ט', 11, פטרוס א', ב', 5-10, יוחנן א', ג', 24, התהגלות ג', 12 **131** מרקוס ט"ז, 20-15, השליחים ח', 8-4, 25, י', 36-44, הרומיים י', 11-8, הקורינתיים א', א', 21-17, ב', 5-4, הקורינתיים ב', ג', 6, טיטוס א', 3-1, העברים פרק ח', פטרוס א', א', 25-22 **132** לוקס ב', 32, יוחנן א', 4-1, ד', 14-5, ו', 35-32, 41-40, 59-48, 63, ח', 12, י', 30, י"א, 26-25, י"ד, 6, האפסיים א', 23-18, הקולוסיים א', 23-19, ב', 9-10, 17, התהגלות כ"א, 22 **133** יוחנן י"ד, 3-2, י"ז, 24-22, העברים י"א, 10, 16, התהגלות כ"א, 23 **134** שמות כ"ה, 9, 40-27, במדבר ח', 4-1, יהושע כ"ב, 28-25, דברי-הימים א', כ"ח, 12-11, 19-18, הקולוסיים ב', 18-16, טימותיוס א', א', 16, העברים ח', 5 **135** תהילים כ"ז, 6, נ"ד, 8, הרומיים י"ב, 2-1, העברים ז', 28-26, ט', 26-23, פרק י', י"ג, 15-16, פטרוס א', ב', 5, 9 **136** לוקס ב', 12-11, יוחנן א', 14, 1, הגלטיים ד', 4, הפיליפים ב', 8-6, הקולוסיים א', 23-19, טימותיוס א', ב', 6-5, ג', 16, העברים ב', 14, י"ב, 24 **137** יוחנן ו', 40, י', 11-10, כ', 31, השליחים ד', 12, הגלטיים ד', 7-4, הפיליפים ב', 11-6, טימותיוס א', ב', 6-5, טיטוס ב', 14, העברים י"ב, 24 **138** יוחנן ט"ו, 4-5, ט"ו, 11-7, הקורינתיים א', ג', 9, ט"ו, 10, 58-57, הפיליפים ד', 13, הקולוסיים א', 29-27, העברים ד', 1, 11-9, י"ג, 6-5 **139** העברים י"א, 16-13, פטרוס א', א', 17-21, ב', 11 **140** יוחנן י"א, 25-26, התהגלות כ"א, 3-4, 7, ז', 17-13

שמימיים עם אדוננו באמצעות רוח הקודש.[141] "וכל מי שחי ומאמין בי לא ימות לעולם" (הבשורה על-פי יוחנן י"א, 26). כאשר ישוע אומר "בי" הוא מתכוון בו בשמיים, בעודו שוכן בקרבכם בו-זמנית, עלי-אדמות. לעולם לא נמות, פשוט מפני שהפכנו להרגל את החיים בשמיים עם ישוע, בעוד הוא בקרבנו ועושה את עבודתו באמצעותנו על-פני האדמה.[142]

איטליה

אחי האהוב בישוע, הכומר טוני אלאמו היקר,

ברכות לך בשמו היקר של אדוננו ומושיענו ישוע המשיח. אני אם. או. מתגורר בקסטלוולטרנו, איטליה. הייתי חוטא, כאשר חבר בא ונתן לי את העלון שלך. כשקראתי אותו חשתי באמונה רבה ובכוח. הבנתי שישוע מת על הצלב והקיז את דמו על מחילת כל חטאי. עכשיו אני נוצרי שנולד מחדש. אני מודה לאלוהים על שהציל אותי דרכך מעשות רע. עכשיו אני חי חיים טובים. מי יתן ואלוהים יגמול לך ויברך אותך בנדיבות וירחיב עוד את כהונתך. סיפרתי לחברי הכנסיה שלי מה אלוהים עשה לי באמצעותך. שאלוהים יברך אותך תמיד.

שלך בשירות אדוננו,

אם. או. קסטלוולטרנו, איטליה

החיים האמיתיים

הגוף האנושי שלנו אינו האני האמיתי שלנו. הרוח השוכנת בגוף האנושי שלנו היא האני האמיתי שלנו.[143] רצוננו באני האמיתי שלנו, גורם לגוף האנושי שלנו לעשות את שברצוננו באמת לעשות. אם נניח לרצונו של ישוע לעשות את מה שאדוננו באמת רוצה לעשות בגופנו האנושי, אזי נשכון בקרבו במקומות שמימיים בעודנו נמצאים על-פני הארץ, ונחיה לנצח עם אדוננו בגן העדן.[144] ישוע הוא גופנו הנצחי האמיתי, מקדשנו האמיתי, או משכננו הנצחי, מפני שאדוננו וכל השוכנים בקרבו חיים לנצח.[145] אם איננו שוכנים בישוע, מקדשנו הנצחי, במקומות שמימיים בעודנו על-פני האדמה, לא יימצא עבורנו בעתיד מקום לשכון בו לנצח מלבד אגם האש.[146] אל תיתנו למוחכם, או לשכלכם הגשמי, לנסות לשכנעכם שאין המצב כך.[147] זה המצב האמיתי. זו בשורת האמת, **העיסקה האמיתית**. אנו רוחות השוכנות בגוף אנושי. "אלוהים הוא רוח" ואם ניגאל, רוחו תשכון ברוחנו בתוך גופנו האנושי (הבשורה על-פי יוחנן ד', 24).[148] כאשר רוחו אפופה ברוחנו ורוחנו אפופה ברוחו, אנו יושבים עם ישוע במקומות שמימיים בעודנו על-פני האדמה ולעולם לא נמות.[149] הדבר דומה להיותנו לבושים לנצח באלוהים בקרב ישוע עלי אדמות.[150] אם נתכונן, או נתלבש עבור השמיים, בעודנו חיים עלי אדמות, לא נמות לעולם. זו העיסקה האמיתית. אנו הכינונו, ביחד עם ישוע, מקום משכן נצחי בו נוכל לשבת לנצח ככלת ישוע, כלת אלוהים.[151]

גופנו הפיזי או האנושי מת, אך כמו שאומר פאולוס: "אנו יודעים שאם ייהרס [ימות ויירקב] בית משכננו הארצי, יש לנו בניין מאת אלוהים, בית שאינו מעשה ידיים והוא בשמיים לעולמים. הן בזה, במשכננו הארצי, נאנחים אנו ועזים כיסופינו ללבוש גם את ביתנו אשר מן השמיים - אם אמנם נימצא עוד לבושים ולא ערומים - כי גם בהיותנו במשכננו כעת, נאנחים אנו מכובד המשא, שהרי איננו חפצים להתפשט, אלא להוסיף לבוש באופן שהכפוף למוות ייבלע על-ידי החיים [שהם ישוע]" (האיגרת השניה אל הקורינתיים ה', 1-4).[152] זהו הסכם משכן הדדי בין אלוהים לבינינו. במילים אחרות, אנו מסכימים לשכון זה בקרבו של זה. אנו שוכנים בישוע, וישוע שוכן בקרבנו. בכך שאנו משתמשים זה בזה כמשכן נצחי, אנו, הנמצאים בישוע, לא נמות לעולם.[153]

בני ישראל היו אמורים להקריב בעלי חיים, עד שהקורבן האמיתי של אלוהים על חטאינו יבוא לעולם. מאז בא אלוהים בישוע לעולם כקורבן שלנו, עלינו להקריב את גופנו מדי יום כקורבנות חיים עבור ישוע.[154] עלינו לעשות זאת, ראשית, מכיוון שהוא הקריב את עצמו עבורנו.[155] פאולוס השליח הצהיר באמצעות רוח הקודש: "שתמסרו את גופכם קורבן חי, קדוש ורצוי לאלוהים [זו חובתכם הסבירה]" (האיגרת אל הרומיים י"ב, 1).

אם בני ישראל רצו להמשיך להיות עם אלוהים, היה עליהם לעבוד את אלוהים במקדש, בדיוק כפי שעלינו לעבוד במקדשנו, שהוא ישוע המשיח, במקומות שמימיים, אם ברצוננו להמשיך ולהיות מלואו ואם ברצוננו שאדוננו ימשיך להיות המלוא שלנו.[156] מודעותנו חייבת להתמקד בישוע, שהוא מקדשנו השמיימי בירושלים החדשה.[157]

באיגרת השניה לקורינתיים, א', 20 נאמר שהבטחות אלוהים לנו הן, אבל בתנאי אחד בלבד. עלינו לשכון בקרבו, ואדוננו חייב לשכון בקרבנו. "כי כל הבטחות האלוהים כולן בו היו הן ובו היו אמן לכבוד האלוהים על-ידינו" (האיגרת השניה אל הקורינתיים א', 20). אלוהים מחוייב לספק לנו את הדברים שהוא מבטיח, רק אם אנו שוכנים בקרבו במקומות שמיימים ואם הוא שוכן בקרבנו בעודנו על-פני האדמה.[158] זו אבן הנגף הגדולה לאנשים הרוצים להגיע לשמיים, אבל אינם רוצים לשלם את המחיר. בניית מלכות השמיים, העיר בשמיים והמקדש בשמיים, בעודנו כאן על-פני האדמה, היא העבודה התמידית של רוח הקודש השוכנת בקרבנו ושל רוחנו השוכנת בישוע, כמקדשנו בגן העדן.[159]

האח אן. אל. מפיץ את ספרות הכומר אלאמו ברדקאר ביץ' - קליוולנד, אנגליה

הכשרונות שאדוננו מעניק לנו הם מתנות רוחניות, כלומר כוחות רוחניים, סמכויות, או יכולות. את אלה אדוננו נותן לנו באמצעות מסירתם מעצמו אלינו. אם לא נשמח ונתענג על כוחו של ישוע, מסמכותו ומיכולתו, על-ידי צריכתו כחיים הרוחניים, כמזון, משקאות, ביגוד, האור והשמיים שלנו באותה המידה בה נתענג על העיר, ירושלים החדשה, והמקדש ואם לא נשמח בישיבה לנצח עם אדוננו במקומות שמימיים, בעודנו כאן על-פני האדמה, לא נדע אותו, הוא לא יידע אותנו, ולעולם לא נדע או ניהנה מחיי נצח בגן העדן.[160] אנו נשוטט כה וכה בשממה, נאכל מצות, נשתה מים ובקושי נלמד דבר מה על אדוננו. ושוב, לימוד על ישוע אינו מספק כלל.

עלינו לחוות את חיי הכנסיה, את חיי כלת ישוע המשיח. לעולם אין לומר שאתם ילדי האלוהים, אלא אם כן ישוע המשיח שוכן בקרבכם על-פני האדמה ואתם שוכנים במשיח בשמיים. לאלוהים יהיו רק הבטחות רעות עבורכם באם לא תלכו

(המשך בעמ' 8)

141 זכריה ד', 6, מתי י"ב, 28, מרקוס ט"ו, 17-20, לוקס י"ז, 21, יוחנן ד', 23-24, י"ז, 23-20, הרומיים ט', 5, הקורינתיים א', ג', 9-17, הגלטיים ג', 28, האפסיים א', 13-14, ב', 4-6, 18-22, הפיליפיים ג', 3, הקולוסיים ב', 6, פטרוס א', ב', 5, ההתגלות ז', 15 **142** מתי ט"ז, 26, 24-26, מרקוס ח', 38-34, לוקס ט', 23-26, יוחנן א', 12-14, ה', 21, ו', 63, י', 38, י"ז, 23-20, כ', 22, הרומיים ו', 5-11, ח', 1, הקורינתיים א', ח', 6, י"א, 23-26, ט"ו, 10, 45-57, הגלטיים ב', 20, ה', 24, האפסיים ב', 4-6 **143** הקורינתיים א', ט"ו, 50-53, הפיליפיים ג', 20-21, הרומיים ז', 24, ח', 10, במדבר ט"ז, 22, כ"ז, 16, קהלת ג', 19-21, ז', 19, ירמיה ל"ב, 27, מתי ג', 12, יוחנן ג', 3, 5-6, הרומיים א', 9, ו', 6, 12, ז', 6, ח', 1, 4, 9, 13-16, 23, 26-27, הקורינתיים א', ב', 11, 14, ג', 16, ה', 5, ו', 17, האפסיים ה', 30, התסלוניקים א', ה', 23, יעקב ב', 26, ההתגלות כ', 11-15 **144** קהלת י"ב, 5-7, הקורינתיים א', ו', 19-20, ט', 24-27, ט"ו, 20-28, 47-54, הקורינתיים ב', ה', 1-4, האפסיים ד', 4, 16, 10-16, הפיליפיים ג', 20-21, פטרוס א', א', 3-12, 22-25, פטרוס ב', א', 13-15, יוחנן א', ג', 2 **145** הרומיים ו', 11-4, ח', 11-10, האפסיים ב', 1-6, ג', 14-19, הקולוסיים ב', 9-15, ג', 1-4, התסלוניקים א', ד', 14-18, ההתגלות א', 18 **146** תהילים ט', 18, משלי ט"ו, 24, ישעיה ה', 14-16, לוקס י"ב, 5, 20, התסלוניקים ב', א', 7-11, פטרוס ב', ב', 4-9, יהודה א', 6, ההתגלות י"ד, 10, כ"א, 8 **147** מתי כ"ד, 24, כ"ו, 41, מרקוס ד', 14-15, לוקס ח', 18, כ"א, 8, 36, יוחנן ח', 44, הקורינתיים ב', ד', 3-4, ו', 4-5, י"א, 13-15, האפסיים ו', 11-12, התסלוניקים ב', ב', 2-4, טימותיוס ב', ג', 13, יעקב ד', 7, פטרוס א', ה', 8, יוחנן ב', א', 7, ההתגלות י"ב, 9 **148** ישעיה נ"ז, 15, הרומיים ח', 9-11, האפסיים ג', 16-19, יוחנן א', ד', 13-15 **149** יוחנן י"ז, 23-17, הקורינתיים א', ו', 17, האפסיים א', 11-4 **150** ישעיה ס"א, 10, מתי כ"ב, 11-14, הרומיים י"ג, 14, הקורינתיים ב', ה', 1-4, הגלטיים ג', 27, האפסיים ד', 24, ו', 18, 10-18, הפיליפיים ג', 9, העברים י"א, 9, ההתגלות ג', 18, ז', 17-13, י"ט, 7-9 **151** האפסיים ה', 25-30, ההתגלות כ"א, 2-4, 9-11 **152** לוקס י"ח, 29-30, כ', 35-36, יוחנן ג', 16-14, ה', 25-24, 29, ו', 40, 47, י"א, 25-26, י"ב, 25, י"ד, 16 **153** יוחנן ג', 16-15, ו', 58-53, י', 30-27, י"ב, 25, י"ז, 3-2, הרומיים ב', 7, ו', 23, ח', 11, הקורינתיים ב', ה', 1 **154** שמות כ"ט, 36, 46-38, ויקרא פרקים א'-ג', במדבר פרקים ט"ח-כ"ט, עזרא ג', 1-5, יחזקאל מ"ה, 15-1, העברים ט', 12-15, 19-26, י', 10-1, י"ב, 29-18 **155** הרומיים י"ב, 7-1, הקורינתיים א', ה', 8-7, האפסיים ה', 2, העברים ט', 28-24, י', 8-20 **156** שמות י"ב, 20-14, כ"ט, 36, 46-38, ויקרא ט"ו, 8-9, במדבר פרקים כ"ח-כ"ט, יוחנן א', 29, 36, הרומיים ח', 10-11, העברים ט', 12-15, י', 10-1, התגלות י"א, 1 **157** ישעיה כ"ו, 3, מתי ו', 33, הקורינתיים א', ב', 16, הפיליפים ב', 5-1, ד', 9-6, הקולוסיים ג', 2-1 פטרוס א', א', 16-13 **158** מתי י', 22, יוחנן ט"ו, 7-1 הקולוסיים א', 22-23, העברים ג', 14, ו', 11, י', 36, ההתגלות ה', 10 **159** מתי ו', 10, י', 7-8, י"ב, 28, י"ג, 23, כ"ד, 14, כ"ח, 18-20, מרקוס א', 14-15, ט"ז, 15-20, לוקס ח', 1, 4-8, 11-15, י', 1-3, ו', 9-11, י"ז, 17, י"ז, 20-21, השליחים א', 8-11, הרומיים ז', 4, י', 13-15, הקורינתיים א', א', 17-18, 21, ט', 16-17, ט"ו, 58, האפסיים ב', 8-10, ג', 11-2, הקולוסיים א', 25-29, טימותיוס ב', ד', 2, העברים ו', 9-12, פטרוס א', ב', 4-6 **160** תהילים ט', 18, משלי א', 32-22, מתי ז', 23-21, כ"ה, 30-28, הרומיים א', 32-18

הכומר טי.אייץ'.סי. מפיץ את הספר משנה החיים של הכומר אלאמו, "המשיח" - בהימאווארם, הודו

הודו

בהימאווארם

כומר יקר,

באהבה וסיפוק אני שולח לך זו הפעם הראשונה את ברכותי החבריות ביותר במכתב זה. יהא חסד אדוננו הכל-יכול שופע עליך ברכות, אמן. אני בן עשרים ואחת, לשעבר עובד אלילים שלא הלך קודם לכן לכנסיה. בערך בחודש ספטמבר שנה זו, שלח לי אחד מידידי עותק מהספרות שלך, לקריאה. אחרי שקראתי אותו, דבקתי ברעיון שאני צריך ללכת לכנסיה ולעבוד את האלוהים החי. מאז השתנו חיי לגמרי מדרכים מושחתות לדרך אלוהים בשל הספרות החזקה שלך שקראתי. לידיעתך, באמצעותך נגאלתי עכשיו בידי אלוהים.

אבל, אדוני הכומר, אשמח באם תוכל לשלוח את כתבי הקודש, על-מנת שאוכל להשתמש בהם לשרת את האלוהים הכל-יכול, מפני שאין לי כל כתבים ומפני שאין לי כסף שאוכל לקנות בו את כתבי הקודש שיסייעו בידי לשרת את אלוהים. אני מאמין, שחוץ ממך אין אף אחד שיכול לתת לי את ספרי הקודש. בנוסף, מהספרות שלך למדתי שכתבת ספר שנקרא "המשיח" וכי אפשר גם לקבל את המאמר של העדות שלך, "עצמות יבשות". בבקשה, אדוני הכומר, אהיה אסיר תודה אם תוכל לשלוח לי את ספר המשיח ועוד ספרות, שתעזור לי להיגאל, כדי שאוכל להישאר כך עד שאדוננו ישוע המשיח, שהוא הכל עבורנו, יחזור לעולם. הלוואי שאלוהים יברך אותך ואת כל חברי כנסיית אלאמו, אמן. אני מקווה שתענה לי בקרוב מאוד.

תודה לך.

או. קיי. סי. בהימאווארם, הודו

הדבר האמיתי העיסקה האמיתית

(המשך מעמ' 7)

בדרכי אלוהים, לא תאכלו את אלוהים כמזונכם, לא תשתו את אלוהים כמים ולא תשאפו את ישוע כחייכם.[161] כאשר דבר אלוהים מוטף, מתפרסם ומופץ, התוצאה היא "להפר את פעולות השטן" (איגרת יוחנן הראשונה ג', 8).[162]

יש מאמינים שאינם מתגברים לעולם. אלה מושמדים. שמותיהם יימחקו מספר החיים של השה.[163] שמותיהם היו בעבר בספר החיים. כיצד יוכל אלוהים למחוק את שמותיהם מספר החיים, אם שמותיהם לא היו שם מלכתחילה? זהו אחד מתוך מאות רבות של כתבים תנ"כיים המוכיחים, כי תורת הבטחון הנצחי היא תורה כוזבת. תורה זו היא תורה שטנית הקובעת, שביכולתנו לחטוא ועדין להגיע לשמיים.[164] אפילו מלאכי אלוהים לא יכלו להישאר בגן העדן לאחר שהם חטאו.[165] אלוהים השליך את "שטן [החוצה מגן העדן אל האדמה] [...] ארצה ומלאכיו הושלכו איתו" (ספר ההתגלות י"ב, 9).[166]

החיים הם על תנאי

הכניסה שלנו לשמיים ומושבנו שם מותנים בדבר אחד בלבד. תנאי זה הוא, שעלינו להיות מושלמים וקדושים.[167] דבר זה יכול לקרות רק אם ישוע הוא מלואנו ואם אנחנו המלוא שלו.[168] לחשוב אחרת, פירושו לחשוב כפי שהשטן חושב, כפי שחושב אויב ישוע, וכפי שחושבים המתנגדים לדברי אלוהים.[169] "נדמו עמי, מבלי הדעת [עמי נהרס בהיותו ללא ידע]" (הושע ד', 6). כל הבטחות אלוהים ניתנות על תנאי.[170] באפשרותכם לקבל את הבטחות אדוננו רק "אם עומדים אתם בי ודברי עומדים בכם [במקומות שמימיים בעודכם על-פני האדמה], בקשו מה שתרצו ויהיה לכם" (הבשורה על-פי יוחנן ט"ו, 7).[171] זכרו, מעגל זה של אדוננו בנו ואנחנו בו אסור שיישבר.[172] זכרו גם, שהגאולה וכל הדברים האחרים מאת אלוהים, כגון הבטחותיו לנו - הם על תנאי. אלוהים לעולם לא יניח לאיש להיכנס למלכות השמיים ללא תנאי.[173] מי שיאמר לכם, כי תוכלו להיכנס למלכות השמיים ללא תנאי, הוא שקרן והשטן. כאשר פטרוס סיפר לישוע את השקר הזה, נזף בו ישוע ואמר: "סור מלפני, שטן. מכשול אתה לי, כי אין לבך לדברי אלוהים אלא לדברי בני אדם" (הבשורה על-פי מתי ט"ז, 23).

אנחנו בתוך ישוע וישוע בתוכנו עלי אדמות, משחיתים "את עצמת הרשויות [...] הציגן לראווה בתהלוכת נצחונו, נצחון שהשיג בו [העוצמה של מלוא רוח אלוהים השוכנת ופועלת בקרבנו, שהוא המשיח]" (האיגרת אל הקולוסיים ב', 15, עברית, אנגלית ויוונית, הברית החדשה). ישוע יעניק לנו את הכוח הזה, באם נחיה חיי הכחשה עצמית.[174] בזאת אני מתכוון לחיים של עשיית הדברים, אשר ישוע אומר לנו לעשותם, כלומר, שאנו נניח לאלוהים לייצג את עצמו הן בקרבנו והן באמצעותנו בכוחו ובסמכותו ולא בכך שנמשיך במצב מוות, המהווה את חיי החטא הישנים שלנו.[175] לזאת התכוון ישוע בדבריו: "שיתכחש לעצמו וישא את צלבו יום יום ויילך אחרי" (הבשורה על-פי לוקס ט', 23), וכן "לכי ואל תוסיפי לחטוא עוד" "פן תאונה לך רעה גדולה מזאת" (הבשורה על-פי יוחנן ח', 11, ה', 14).

מאז אמרתם: "כן אדוני", גם השטן שוטט הלוך ושוב על-פני הארץ, כדי לראות מה יוכל לעשות כדי להרוס את שלוותכם ואת שלומכם על-פני האדמה, כלומר, להפסיק את התענגותכם על-פני האדמה המהנה.[176] השטן לא ירשה לכם לשלוט על האדמה הזו מכיוון שהוא יודע שאינכם אלא זרים וצליינים עוברי אורח.[177] הוא מנסה למנוע מכם להשיג חיי נצח, באמצעות הסחת דעתכם מהתענוגות וההנאות של ישיבתכם עם ישוע בארץ המובטחת, וכן מהתענגות על ישוע באמצעות רוח הקודש השוכנת בקרבכם, כדי לבנות את גן העדן, את העיר בגן העדן ואת המקדש בגן העדן, בעודכם על-פני האדמה.[178]

הפרדה

בראשית היה העולם, הארץ, מכוסה במים.[179] הסיבה לכך היא חטאיו של השטן בגן העדן.[180] אחרי שהאדמה היבשה, המסמלת את גופו של ישוע הקם לתחיה, התרוממה מתוך התוהו ובוהו והחושך על-פני המים, יצר אלוהים את כל הדברים עבור האדם ואז יצר את האדם בצלמו מהעפר.[181] כעבור זמן-מה, החל האדם להקשיב לשטן, וכל העולם מרד באלוהים.[182] וכך, כמו בהתחלה, שוב השמיד אלוהים את העולם באמצעות כיסויו במים. הוא עשה זאת, מכיוון שבני האדם לא קיבלו את נזיפותיו ואת עונשיו הקודמים. אלוהים הרג אותם בעבור מרידתם.[183] נשמותיהם נשלחו לגיהינום בשל מרידתם בדבר אלוהים. אלוהים שוב כיסה את האדמה במים, הפריד את האדם מהאדמה הטובה, ממנה מגיעה כל התמיכה בחיינו.[184]

---

161 משלי א', 32-20, הרומיים ח', 9, הקורינתיים א', ג', 17, הקורינתיים ב', ז', 10, הפיליפים ג', 19-18, טימותיוס ב', ב', 12, פטרוס א', ג', 12 **162** מתי ד', 11-10, ח', 16, י"ב, 28, יוחנן י"ב, 31, האפסיים ב', 6-2, הקולוסיים א', 13, העברים ב', 14 **163** ההתגלות ג', 5, 16, כ', 12, 15, כ"ב, 19 **164** מתי ה', 13, מרקוס ד', 19, 13, יוחנן ט"ו, 6, הקורינתיים א', י', 12, 1, טימותיוס א', ה', 15, טימותיוס ב', ב', 13, 10-13, העברים ג', 19, 12-19, ד', 6, 1, פטרוס ב', א', 10, 5-1, ב', 22, 20-22, יוחנן ב', א', 9, ההתגלות ב', 5-4, ג', 3, 2-3, כ"א, 8 **165** איוב ד', 18, ישעיה י"ד, 17, 12-17, מתי כ"ה, 41 פטרוס ב', ב', 4, יהודה א', 6, ההתגלנות י"ב, 9 **166** ישעיה י"ד, 17, 9-17, יהודה א', 6, ההתגלות י"ב, 3-4, 9-10, 12 **167** מתי ה', 48, י"ט, 21, הקורינתיים ב', י"ג, 11, האפסיים ד', 16-13, ה', 5, הפיליפיים ג', 15, טימותיוס ב', ג', 17, העברים ה', 9, י"ב, 23-22, י"ג, 21-20, יעקב א', 4, פטרוס א', א', 4, פטרוס א', א', 10-11, ג', 13, ההתגלות ב', 7, ג', 21 **168** זכריה ד', 6, מתי י', 20-19, י"ב, 28, לוקס י"ז, 21, יוחנן י"ד, 10, י"ז, 23-20, הקורינתיים א', ג', 17-16, ו', 19, ח', 6, האפסיים ב', 6-4 **169** יוחנן ו', 66, הקורינתיים ב', י"א, 15-13, יוחנן א', ב', 19-18, 22, ד', 3, יוחנן ב', א', 7, התתגלות י"ז, 13 **170** שמות ט"ו, 26, ויקרא כ"ו, 40-42, דברים ד', 31-29, ה', 29, ל', 10-1, יהושע א', 8, דברי-הימים א', כ"ח, 9, איוב כ"ב, 27-23, מלאכי ג', 11-10, מתי ז', 8-7, כ"ד, 13, יוחנן י', 9, העברים ג', 6 **171** מתי ז', 20, כ"א, 21, מרקוס י"א, 24-22, לוקס י"ז, 6 **172** מתי ט"ו, 26-24, מרקוס ח', 38-34, לוקס ט', 23, יוחנן א', 11-12, ה', 24-21, כ"ו, 26-20, הרומיים ו', 11-5, ח', 12, הקורינתיים א', ח', 6, י"ב, 28-12, ט"ו, 47, הגלטיים ג', 29-28, האפסיים א', 23-22, ב', 6-4, 22-19, ג', 9-12, 19-15, יוחנן א', ד', 17 **173** הגלטיים ה', 21-19, האפסיים ה', 5-6, הקולוסיים ג', 6-5, ההתגלות כ"ב, 15-14 **174** מתי י', 39-37, י"ג, 46-44, ט"ז, 26-24, י"ט, 21, לוקס ט', 25-23, י"ד, 27-26, י"ח, 30-28, יוחנן י"ב, 26-24, הרומיים ח', 14-1, 37-35, י"ב, 1, הקורינתיים א', ט', 27-26, הגלטיים ה', 24, הקולוסיים ג', 4-3 **175** יוחנן ה', 21, י"ז, 23-20, הרומיים ו', 11-5, 23, ח', 6-2, ט', 5, הקורינתיים א', ג', 17-16, ו', 19, ח', 6, הגלטיים ב', 20, ה', 24 **176** בראשית פרק ג', איוב א', 12-7, מתי י"ב, 43, י"ג, 19, 37-42, לוקס י"א, 26-21, יוחנן ח', 44, י"ב, 31, הקורינתיים ב', ד', 4-3, האפסיים ב', 2, ו', 12, פטרוס א', ה', 9-8, ההתגלות י"ב, 9 **177** האפסיים א', 23-17, הקולוסיים א', 12, ג', 24-23, העברים ט', 15, י"א, 10-8, פטרוס א', א', 5-3, 11 **178** מתי כ"ד, 24, לוקס ח', 18, י"א, 8, 36, יוחנן ח', 44, הקורינתיים ב', ד', 4-3, האפסיים ו', 11-12, התסלוניקים ב', ב', 2-4, טימותיוס ב', ג', 13, פטרוס א', ה', 8, יוחנן ב', א', 7, ההתגלות י"ב, 9 **179** בראשית א', 2 **180** בראשית פרק א', ב', 7 **182** בראשית ו', 5-1, 11-12 **183** בראשית ו', 3, 7 -6, ז', 13, 10-24, איוב כ"ב, 15-17, מתי כ"ד, 39-37, פטרוס א', ג', 20, פטרוס ב', ב', 5 **184** בראשית ו', 7-1, 14-12, 17, ז', 4, 12-10, 24-17, פטרוס ב', ב', 5

אפריקה

מלאווי

מתורגם מצרפתית

הכומר אלאמו היקר,

יש לי את הכבוד לבוא אליך זו הפעם הראשונה ולהציג את בקשתי לקהילה שלך. לידיעתך, אני נוצרי, וברצוני שתדע שאנשים רבים חוברו לאמונה רק דרך העלון החודשי שלך, והם דחפו אותי לכתוב לך, כי אני רוצה לדעת יותר על הכנסיה שלך, ואם בקשתי תלכוד את תשומת הלב שלך לתגובה ראויה, אני מודה לך מראש. כומר יקר, קבל את הבטחון של הכרת תודתי העמוקה והמכובדת, והלוואי שהאלוהים הכל-יכול ימלא אותך.

ג״יי. אם. מבוג״מאי

הרפובליקה הדמוקרטית של קונגו

גאנה

אהוב יקר,

חבר השאיל לי כמה דברי ספרות שלך לקרוא וזה עוזר לי מאוד, ובאמצעותם אני גם שובה הרבה נפשות בארצי, גאנה. הם התרשמו מאוד ומבקשים עוד. ולעצם העניין, אני בן שלושים ושש. לפני שנה איבדתי את אשתי ויש לי ילד אחד בן שנתיים. אני מוצא שהעולם הוא קשה, אבל בזמן שקיבלתי את חוברת העלונים שלך, התעודדתי מהספרים והם עוזרים לי לשכוח את הבעיות בחיי. המניע לכך שאני כותב לך הוא להודיע לך, כיצד פרסום אחד שלך השפיע על חיי ועל חיי חברי. הקריאה בדבריך גם עוררה את תשוקתי להכיר את אלוהים יותר. עכשיו אני הולך לכנסיה.

אדוני, מכיוון שעכשיו אני בדרך לחיי נצח, אבקש ממך לשלוח לי את הספרות שלך, קלטות, כתבי הקודש וספרים אחרים. אני אוהב לקרוא את הספר שלך ששמו ״המשיח״, וספרים אחרים. הספרות שלך שמרה על יציבותי בדרך להתבגרות בישוע המשיח. אדוני, אני מאמין שאין זה מעל לכוחותיך, ואני מחכה בסבלנות שתשביע את רעבוני לדבר אלוהים, כאשר יהיה לך נוח. שיברך אלוהים אותך ואת עבודתך ויעזור לך, הכומר הבינלאומי טוני אלאמו. תודה לך.

שלך בנאמנות,

סי. וואי. ברונג-אהפו, גאנה

הכומר ומפיץ שותף של הכנסיות הנוצריות אלאמו אף.סי. עם כמה מבני קהילת כנסיית נאמאדידי - זומבה, מלאווי

נוח ובני משפחתו היו היחידים שניצלו, מכיוון שבנו את תיבת הבטיחות, אשר גם סימלה את גן העדן, בעודם שוכנים על-פני האדמה.[185] אם אנחנו, באמצעות ישוע השוכן בקרבנו, נבנה את העיר ואת המקדש בגן העדן, בעודנו שוכנים עלי אדמות, ואם נשכון שם בעוד ישוע שוכן בקרבנו עלי אדמות, גם אנחנו, כמו נוח, נבנה את תיבת הבטחון שלנו, או את ביתנו, שנחיה בו לנצח. כאשר תבוא האש, אנחנו, כמו נוח, לא ניפגע ממנה, כשם שהוא לא נפגע בשיטפון.[186] אם נוח היה ממתין לגשם כדי להתחיל בבניית התיבה, היה זה מאוחר מדי עבורו ועבור בני משפחתו. הוא ידע, שעליו להתחיל לבנות את התיבה כאשר ציווה אותו אלוהים.[187] אם נמתין לבוא האש, נאחר את המועד. עלינו לבנות עכשיו.

דומה הדבר לחמש הבתולות הטיפשות, שהניחו לשמן, סמל רוח אלוהים, לאזול במנורותיהן, גופן.[188] כאשר החתן הגיע, הן רצו ללוות שמן מחמש הבתולות החכמות, אבל איחרו את המועד, בדיוק כמו כל האנשים שטבעו בשיטפון.[189] על חמש הבתולות החכמות נאמר, שהיו חכמות בגלל שיראו את אלוהים, שמרו את מצוותיו. כולן, חמש החכמות וחמש הטיפשות, ידעו מה עליהן לעשות. חמש הבתולות הטיפשות הפסיקו לבנות את מלכות השמיים, את העיר, ואת המקדש בעודן שוכנות על-פני הארץ. השמן, המסמל את רוח אלוהים, אזל להן.[190] הן לא שכנו בשמיים, והשמיים לא שכנו יותר בקרבן. שוב, גם זה מראה לנו, עד כמה טיפשית התורה השגויה של בטחון נצחי. כאשר יבוא החתן, או כאשר תגיע האש, איש לא יוותר על הגאולה למען אדם לא צייתן, אשר ידע כיצד לעשות טוב, אבל לא עשה. כאשר נתייצב בפני אלוהים ביום הדין, נעמוד שם בודדים ועירומים.[191]

אם אנחנו נוצרים, אנו נהיה, כמו ישוע, בעלי אופי כפול, האופי האנושי והאופי האלוהי.[192] האופי האנושי שלנו הוא של האדמה, והאופי האלוהי הוא מהשמיים. האופי האלוהי מגיע לתוכנו, ביום היוולדנו מחדש מרוח הקודש.[193] באמצעות רוח אלוהים, השוכנת בישוע האדם וישוע השוכן באבינו שבשמיים, היה מסוגל אלוהים, אשר בא לעולם בדמות ישוע האדם, לבצע את עבודת אלוהים בתוך ובאמצעות ישוע האדם, כתבנית שיש ללכת בעקבותיה.[194] על אלוהים לשכון בתוך בן אדם בדיוק כמו ששכן בתוך ישוע, כמו שישוע שכן בתוך אלוהים. ישוע ואלוהים הם אחד ואותו דבר.[195] אם ישוע אמור להמשיך לעשות את עבודת אלוהים בכל בן אדם שהוא, אותו אדם חייב לשכון עם אלוהים בתוך ישוע במקומות השמימיים.[196] ישוע המשיח שבקרבנו, הוא אשר עושה את המלאכה.[197] עץ החיים הוא ישוע השוכן בקרבנו, ומושבנו בקרבו במקומות השמימיים. אלוהים הגיע לעולם כאדם, כדי שיוכל להוביל אותנו אל עץ החיים, שהוא המציאות של אלוהים בישוע המשיח.[198]

כליל השלמות

כאשר אלוהים שוכן בקרבנו, לא רק שלא נחטוא יותר לעולם, אלא גם נוכל למלא את כל מצוותיו.[199] אחת ממצוותיו היא ״היו שלמים״ (הבשורה על-פי מתי ה׳, 48).[200] מצווה זו וכל האחרות הן בלתי אפשריות לבני אנוש פשוטים.[201] לעולם אין אלוהים אומר לנו לעשות דבר, שאיננו יכולים לבצע. הוא מספק לנו דרך, כדי שנוכל לעשות זאת. אנו יכולים להפוך קדושים ומושלמים, רק באמצעות הפיכתנו לאלוהים-אנוש. דבר זה קורה, רק כאשר אלוהים שוכן בקרבנו וכאשר אנו שוכנים בקרבו.[202] כאשר הוא שוכן בקרבנו וגם פועל בקרבנו עלי אדמות, אנחנו מתאחדים עמו, בדיוק כמו שישוע התאחד עם האב. זאת, מכיוון שאנחנו יושבים עם ישוע, היושב עם האב במקומות השמימיים.[203] אנו נשכון בקרבו והוא ישכון בקרבנו.[204] אזי ״אנחנו יותר ממנצחים בעזרת האוהב אותנו״ (האיגרת אל הרומיים ח׳, 37).[205]

אלה האומרים, שאיש אינו יכול להיות מושלם

(המשך בעמ׳ 10)

185 בראשית פרקים ו-ח׳, העברים י״א, 7, פטרוס א׳, ג׳, 20, פטרוס ב׳, ב׳, 5 186 תהילים ק״ב, 27-26, ישעיה כ״ד, 20-19, מתי כ״ד, 3, 14, העברים א׳, 12-10, פטרוס ב׳, ג׳, 12-10, ההתגלות כ׳, 11, כ״א, 1 187 בראשית ו׳, 22-13, ז׳, 5-1 188 מתי ה׳, 16-14, כ״ה, 13-1
189 בראשית ז׳, 24-13, מתי כ״ד, 39-37 190 מתי כ״ה, 13-1 191 איוב א׳, 21, קהלת ה׳, 14 192 ישעיה ז׳, 15-14, ט׳, 6-5, נ״ג, 3, מתי ח׳, 20, 32-24, ט׳, 8-2, 35-18, י״א, 19, י״ב, 18, 28, י״ג, 56-54, י״ד, 33-14, ט״ו, 31-30, כ״ו, 39-36, 42, כ״ז, 54-50, לוקס א׳, 35-26, 45-41, ב׳, 12-11, ד׳, 1, כ״ב, 44-42, יוחנן א׳, 3-1, 14, 18, ג׳, 34, ה׳, 19, 26, י׳, 30, 38-37, י״א, 44-41, י״ד, 1, 11-6, 13, 20, השליחים י׳, 38, הרומיים א׳, 4-3, ח׳, 3, הגלטיים ד׳, 5-4, הפיליפיים ב׳, 8-6, טימותיוס ב׳, ב׳, 8, העברים ב׳, 10-9, 18-14, י׳, 5 193 יחזקאל ל״ו, 26-25, מתי י״ח, 4-3, יוחנן ג׳, 6-3, הרומיים ו׳, 14-3, האפסיים ב׳, 5-1, הקולוסיים ב׳, 15-10, פטרוס א׳, א׳, 5-3, 23, פטרוס ב׳, א׳, 2-5 194 מתי י״א, 29, יוחנן א׳, 1, 14, י׳, 4, י״ג, 14-13, 34, י״ז, 18, 22-21, הרומיים י״ג, 14, האפסיים ה׳, 2, הפיליפיים ב׳, 8-5, הקולוסיים ג׳, 10, 13, התסלוניקים א׳, א׳, 6, העברים י״ב, 2-4, פטרוס א׳, א׳, 15, ב׳, 21-24, ג׳, 17-18, יוחנן א׳, ב׳, 6, ג׳, 3-1, 16, ד׳, 17, ההתגלות ג׳, 21 195 בראשית א׳, 2-1, 26, נחמיה ט׳, 6, ישעיה ט׳, 5, מיכה ה׳, 1, מתי א׳, 23, יוחנן א׳, 3-1, 14-10, י׳, 30, 38-37, י״ד, 11-6, 13, 20, 23, העברים א׳, 3-2, יוחנן א׳, ה׳, 7 196 תהילים ט״ו, 2-1, כ״ג, 6, כ״ז, 5-4, ס״א, 5, פ״ד, 5, צ״ב, 14, ישעיה ב׳, 3-2, יוחנן י״ד, 20, ט״ו, 5, הרומיים ח׳, 1, הקולוסיים ג׳, 3, התסלוניקים א׳, ה׳, 10-9, יוחנן א׳, ב׳, 6, 28, ג׳, 6, 24, ד׳, 13 197 יוחנן י״ד, 21-10, 26-23, ט״ו, 11-3, ט״ז, 8-7, 14-13, י״ז, 23-21, 26, הרומיים ח׳, 14-1, הגלטיים ב׳, 20, הקולוסיים א׳, 29-28, יוחנן א׳, ג׳, 24, ד׳, 13 198 בראשית ב׳, 9, ג׳, 22, 24, הרומיים ז׳, 25-24, ח׳, 17-1, הקורינתיים א׳, ט״ו, 22-21, 50-44, הקורינתיים ב׳, ה׳, 14-21, האפסיים פרק ב׳, הקולוסיים א׳, 14-12, 23-18, 27-29, העברים ב׳, 10-9, 18-14, פטרוס ב׳, א׳, 3-4 199 מתי ה׳, 48, יוחנן י״ד, 20-18, הרומיים ו׳, 4-14, ח׳, 1-14, הגלטיים ו׳, 16, האפסיים ו׳, 10-18, הפיליפיים א׳, 6, 11-9, ב׳, 13-12, 15, ד׳, 13, הקולוסיים ב׳, 15-9, העברים ב׳, 18, י״ג, 21-20, פטרוס א׳, א׳, 9-3, ה׳, 9-5, ה׳, 10, יוחנן א׳, ג׳, 20-18
200 דברים י״ח, 13, מלכים א׳, ח׳, 61, תהילים קי״ט, 3-1, מתי ז׳, 25-24, הרומיים ו׳, 4-14, הקורינתיים ב׳, י״ג, 11, הגלטיים ה׳, 16, האפסיים ד׳, 13-11, ו׳, 11-10, 18-13, הפיליפיים א׳, 6, 11-9, ב׳, 13-12, 15, ג׳, 12-15, ד׳, 13, הקולוסיים א׳, 22-21, 28, ב׳, 15-9, טימותיוס ב׳, ג׳, 17-16, העברים ב׳, 18, י״ג, 21, יעקב א׳, 4, פטרוס א׳, א׳, 5-3, ה׳, 10, יוחנן א׳, ג׳, 5-10, ה׳, 20-18 201 תהילים נ״א, 9-7, קהלת ט׳, 3, מתי כ״ו, 41, יוחנן ו׳, 63, י״ד, 6, 18-20, הקורינתיים א׳, ב׳, 14, ח׳, 37, הקורינתיים ג׳, 10-18, ה׳, 9-6, 14, ז׳, 15-25, ח׳, 1-14, הקורינתיים ב׳, ג׳, 5, הפיליפיים ב׳, 12-13, יוחנן א׳, ג׳, 6-4, 9 202 מתי כ״ו, 41, יוחנן ו׳, 63, י״ד, 6, 18-20, ט״ו, 5-10, י״ז, 11, 26-21, הרומיים ה׳, 6-9, ז׳, 25-14, ח׳, 37, הקורינתיים א׳, ב׳, 12-14, הקורינתיים ב׳, ג׳, 5, הפיליפיים ב׳, 12-13, ד׳, 13, יוחנן א׳, ב׳, 28-24, ה׳, 20-18 203 יוחנן ה׳, 24, י״ז, 8-9, י״ז, 11, 26-21, השליחים ב׳, 18, הרומיים ו׳, 3-5, 8, 11, 23-22, ח׳, 9, 17-14, הקורינתיים א׳, ו׳, 17, הקורינתיים ב׳, ה׳, 17-21, האפסיים ב׳, 1, 5-6, פטרוס א׳, ב׳, 9, פטרוס ב׳, א׳, 3-4, יוחנן א׳, ה׳, 4-5, 11-12 204 יוחנן י״ד, 20-18, ט״ו, 4, י״ז, 11, 26-21, הקורינתיים א׳, ו׳, 17, הגלטיים ג׳, 28-25, יוחנן א׳, ה׳, 20-18 205 יואל ב׳, 11-1, ד׳, 10-9, 16, יוחנן ט״ז, 33, השליחים א׳, 8, הרומיים י״ב, 21, האפסיים א׳, 23-17, ג׳, 21-16, הקולוסיים א׳, 11-10, 29, ב׳, 10-9, טימותיוס ב׳, א׳, 7, יוחנן א׳, ב׳, 14, ה׳, 4-5, ההתגלות ג׳, 5

הדבר האמיתי
העיסקה האמיתית

(המשך מעמ' 9)

או קדוש, אינם אומרים לכם את האמת. הם אויבי ישוע, נביאי שקר, שקרנים.[206] כאשר הם אומרים זאת, הם מחללים את השם, משום שהם קוראים לאלוהים שקרן.[207] אנשים אלה אומרים, שאי אפשר לקיים מצוות אלוהים אלה. הדבר משול לקביעה, שכלת ישוע היא כלה חוטאת, שאינה ללא מתום ורבב, ואינה צלולה כבדולח.[208] אלה האומרים דברים כאלה נחשבים בעיני אלוהים כלבים, נחשים ועקרבים.[209] זאת, מכיוון שהם אומרים שהשמיים יהיו מקום חסר שלמות, מקום מלא חטא, בדיוק כמו העולם הרע הזה.[210] אלוהים מדמה אותם לשטן.[211]

איש אינו יכול להיכנס לשמיים אלא אם כן הוא מושלם, ללא חטא. השמיים הם מקום השלמות של אלוהים.[212] כאשר חברי גופו, או הכנסיה, מבינים שהם גוף אדוננו, הם מטהרים את עצמם בדבר אלוהים, מכינים את עצמם להיות כלתו, ירושלים החדשה.[213] ישוע "מסר את עצמו בעדה [גופו, כנסייתו], כדי לקדשה ולטהרה[214] על-ידי רחיצת מים [בדבר אלוהים]" (האיגרת אל האפסיים ה', 26-25).

אלה המטיפים שאיננו יכולים להיות מושלמים אולי יודעים כמה דברים אודות אלוהים, אבל אינם יודעים אותו ממש. אין הם המלוא שלו, והוא אינו המלוא שלהם. אילו ידעו אותו, היו גם יודעים את כוח ההיטהרות של דבריו.[215] אילו ידעו אותו, היה דבר אלוהים בקרבם, והם היו נמנעים מהטפת אי-שלמות לקהילותיהם. במקום זאת, הם היו מטיפים על שלמות ישוע, כדי שקהילותיהם יוכלו להיות חברים בגוף ישוע ובעקבות כך לא יצטרכו לבלות את חיי הנצח באגם האש.[216]

על הכנסיה, גופו של ישוע, לטהר את עצמה בזמן היותה על-פני האדמה, באמצעות דבר אלוהים ולהפוך את עצמה מושלמת, כדי שתוכל להיות כלת ישוע, להיות במשתה החתונה של השה ולחיות חיי נצח בשמיים.[217] "לכן היו שלמים, כמו שאביכם שבשמיים שלם הוא" (הבשורה על-פי מתי ה', 48).[218] "והייתם קדושים כי קדוש אני" (איגרת פטרוס הראשונה א', 16). ללא קדושה, "לא יראה איש את האדון" (האיגרת אל העברים י"ב, 14). מכיוון שישוע מושלם, לא תהיה לו כלה שאינה מושלמת.[219] ישוע וכלתו אחד הם.[220] ישוע נשאר ללא חטא על-פני האדמה וכלתו נשארת ללא חטא על-פני האדמה, באמצעות מושבה בקרבו במקומות שמימיים ובאמצעות מושבו בקרבה עלי אדמות. הוא וכלתו יישארו ללא חטא בשמיים, לכל אורך הנצח.[221] אם ברצונכם להקשיב לנביאי שקר, הסיכון עליכם. היו בטוחים. קראו את כתבי הקודש בעצמכם.[222]

בספר ההתגלות, פרק כ"א, פסוק 2, יוחנן השליח רואה בחיזיון את כלת השה, את כלת ישוע, שהיא למעשה "עיר הקודש, ירושלים החדשה, יורדת מן השמיים מאת האלוהים, מוכנה ככלה מקושטת לבעלה" (ספר ההתגלות כ"א, 2). כלת ישוע מכינה את עצמה לבעלה בעודה שוכנת על-פני הארץ, כדי שישוע "יעמיד לפניו את הקהילה [כלתו, הכנסיה, העיר, המקדש, שבו הוא יחיה] כשהיא מפוארת בכבוד, ללא כתם וקמט וכדומה, למען תהיה קדושה וללא דופי" (האיגרת אל האפסיים ה', 27).[223] היותה ללא כתם וללא פגם מסמלת את היותה ללא חטא. במילים אחרות, כלת ישוע הינה מושלמת, קדושה, וללא חטא.[224] היא מלוא ישוע בשמיים, וישוע הוא מלואה עלי אדמות.[225]

והיה "קול גדול מן השמיים לאמר: 'הינה משכן אלוהים עם בני האדם וישכון בתוכם, והמה יהיו לו לעם והוא האלוהים יהיה איתם אלוהיהם'" (ספר ההתגלות כ"א, 3). כדי שזה יתגשם, עלינו להיות מושלמים.[226] עלינו לשכון בישוע כמקדשנו בשמיים, בעודנו שוכנים בעולם הזה, ועליו לשכון בקרבנו כמקדשו בעולם הזה. דבר זה אושר גם בפסוק האומר: "אחד משבעת המלאכים, אשר להם שבע הקערות המלוא בשבע המכות האחרונות [שיישפכו על העולם]", אמר ליוחנן: "'בוא אראה לך את הכלה אשת השה' [...]. הוא נשא אותי ברוח [הקודש] אל הר גדול וגבוה והראה לי את העיר הקודש ירושלים, יורדת מן השמיים מאת אלוהים

---

206 בראשית ו', 9-8, במדבר כ"ג, 21, דברים י"ח, 13, מלכים א', ח', 61, ל"ג, 1, תהילים קי"ט, 3-1, מתי ה', 48, לוקס א', 6, הקורינתיים ב', י"ג, 11, האפסיים ד' 13-11, הפיליפיים ב', 15, ג', 15-12, הקולוסיים א', 22-21, 28, טימותיוס ב', ג', 17-16, העברים י"ג, 21-20, יעקב א', 4, יוחנן א', ג', 10-6 **207** מתי ה', 48, הרומיים ג', 4, פטרוס א', א', 16-15, פטרוס ב', א', 21, ההתגלות כ"ב, 11 **208** האפסיים ה', 27, טימותיוס א', ו', 14, פטרוס ב', ג', 14, ההתגלות פרק כ"א **209** מתי ז', 6, כ"ג, 33, לוקס י', 19, הפיליפיים ג', 2, ההתגלות כ"ב, 15 **210** ישעיה י"ג, 11-9, ההתגלות כ"ב, 15-14 **211** יהודה א', 12-13 **212** תהילים כ"ד, 5-3, ישעיה ל"ח, 8, עמוס ה', 16, ט', 15, הקורינתיים א', ו', 10-9, העברים י"ב, 14, פטרוס ב', ג', 13, ההתגלות ב', 7, ג', 21, כ"א, 4, 26-27 **213** יוחנן י"ז, 17, הרומיים ו', 22, האפסיים ד' 13-11, ה', 27-25, התסלוניקים א', ג', 13, טימותיוס ב', ג', 21, העברים ד', 11, ההתגלות ג', 12, ז', 14, י"ט, 7-8, כ"א, 2 **214** דברים ח', 3, יוחנן י"ג, 10-7, ט"ו, 3, האפסיים ו', 17, הקולוסיים ג', 16, התסלוניקים א', ב', 13, טימותיוס ב', ב', 15, ג', 15-17, טיטוס ג', 7-5, העברים י', 22, יעקב א', 21, פטרוס א', א', 23, ההתגלות א', 5 **215** דברים י"א, 21-18, תהילים ק"ט, 9, יוחנן ט"ו, 8-3, האפסיים ה', 25-27 **216** דברים ה', 32, ח', 1, י"א, 21-18, יהושע כ"ג, 6, מלכים א', ח', 61, דברי-הימים א', כ"ח, 9, תהילים ל"ז, 31, 37, ק"א, 2, קי"ט, 3-1, 6, משלי ב', 21, מתי ה', 48, י"ט, 21, לוקס ו', 40, יוחנן ט"ו, 3, י"ז, 17, הרומיים ח', 1, 4-17, י"ב, 2-1, הקורינתיים א', ג', 17-16, ו', 11, 20-17, הקורינתיים ב', ז', 1, י"א, 9, 11, הגלטיים ה', 16, 25-24, האפסיים א', 4-6, ב', 22-18, הפיליפיים א', 10, ב', 15, ג', 15-12, הקולוסיים א', 22-19, ב', 9, 11, ג', 15-12, ד', 12, התסלוניקים א', ג', 10, 13, ד', 7, ה', 23, טימותיוס ב', ב', 11, 21, ג', 17-16, העברים ב', 11, ו', 1, ט', 14, י', 10, 14, י"ב, 14, 23, י"ג, 12, 20-21, יעקב א', 4, 25, ג', 2, פטרוס א', א', 16-13, ב', 9-10, ה', 10, פטרוס ב', ג', 14-10, יוחנן א', ב', 5, ג', 10-9, ד', 12, 21, יהודה א', 24, ההתגלות ז', 14, כ"א, 4, 2-7, 27-7, כ"ב, 15-1 **217** יוחנן ט"ו, 3, ההתגלות י"ד, 5-1, י"ט, 9, כ"ב, 17-19 **218** בראשית י"ז, 1, דברים י"ח, 13, מלכים א', ח', 61, מתי ה', 48, לוקס ו', 40, יוחנן ד', 24, י"ד, 11-10, הקורינתיים ב', ז', 1, י"ג, 11, הפיליפים א', 10, הקולוסיים ב', 9-11 **219** עמוס ג', 3, יוחנן ד', 24, הקורינתיים ב', ו', 14-18 **220** צפניה ג', 9, יוחנן י', 16, ט"ו, 5-9, י"ז, 26, הרומיים י"ב, 4-5, הקורינתיים א', י"ב, 27-12, האפסיים ד', 25, ה', 30 **221** דברים ל"ב, 4, שמואל ב', כ"ב, 31, מתי ה', 48, כ"ז, 3-4, לוקס כ"ג, 41, יוחנן ז', 18, השליחים ג', 14, י"ג, 28, הרומיים י"ב, 2, הקורינתיים ב', ה', 21, האפסיים ה' 27, 25, הפיליפים ב', 7-11, העברים א', 9, ד', 15, ז', 28-26, ט', 14, יעקב א', 17, פטרוס א', א', 18-21, ב', 22-21, יוחנן א', ג', 5, ההתגלות ג', 7, כ"א, 2-27, כ"ב, 1-6, 17, 14 **222** יוחנן ה', 24, כ', 31, הרומיים י', 17, ט"ו, 4, טימותיוס ב', ב', 15, ג', 15-17 **223** ההתגלות י"ט, 7-8, כ"א, 27 **224** מתי ה', 48, ז', 25-24, הרומיים ו', 4-14, הקורינתיים ב', י"ג, 11, האפסיים ד' 13-11, ו', 18-10, ההתגלות כ"א, 2, 11-9 **225** יוחנן א', 16, האפסיים ג', 19, ד', 13-16, הקורינתיים א', י', 28-26, האפסיים א', 12-10, 23-22, ג', 19, הקולוסיים א', 19, ב', 9 **226** עמוס ג', 3, מתי ה', 48, הקורינתיים ב', ו', 18-14, י"ג, 11, האפסיים ה', 27-25, העברים י"ב, 14, י"ג, 21-20, יעקב א', 4, פטרוס א', א', 16, יוחנן א', ג', 10-6

המשיח

(המשך מעמ' 1)

בחנית וכרגע יצא דם ומים" (הבשורה על-פי יוחנן י"ט, 34). פיסקה זו מראה לנו שלבו של ישוע כבר נקרע (לפני שנדקר על-ידי החנית של הרומאי), אולי מחמת הלחץ האמוציונלי החזק שישוע עבר נפרדו כנראה הנוזלים הלימפטים שבגופו מן הדם ויצרו "דם ומים". המילה "לימפה" באה מן הלטינית 'לימפא' שמשמעותה מים. ראה גם איגרת יוחנן הראשונה ה', 6.

כנסיית אלאמו באינטרנט
www.alamoministries.com

חלוקת בגדיו

"יחלקו בגדי להם, ועל לבושי יפילו גורל" (תהילים כ"ב, 19).

עבור פרטים עזים אלה, שהתגשמו בצורה כה דרמטית, נבואה זו היא כאבן יקרה. בהשראתו השמיימית, מציג הנביא פרטים ברוח אלוהים שיתקיימו לאחר אלף שנים. פרטים שבזמנו נראו כה חסרי משמעות וחסרי חשיבות עד-כדי-כך שאיננו מבינים מדוע בכלל הוא מזכיר אותם. הנביא מביא פרטים אלה מכיוון שאלוהים רצה שנדע שהוא (אלוהים) זה שכתב את הנבואה, והוא (אלוהים) זה שיגשים אותה.

בברית החדשה, בתיאור צליבתו של המשיח - כאשר "נדקרו ידיו ורגליו" - מובאים פרטים הנראים "בלתי חשובים" בתחילה אודות חלוקת בגדיו. חיילים רומאיים, שלא ידעו את אלוהים וההגשמה, שלא ידעו דבר אודות הנבואה ושלא היו מודעים לחשיבות המקודשת של מעשיהם, הגשימו את נבואת אלוהים מילה במילה!

"ויהי כאשר צלבו אנשי הצבא את ישוע ויקחו את בגדיו ויחלקום לארבעה חלקים לאיש איש חלק אחד וגם את כותנתו והכותונת לא היתה תפורה כי אם מעשה אורג מלמעלה ועד קצה ויאמרו איש אל אחיו: אל נא נקרעה לקרעים, אך נפיל עליה גורל למי תהיה, למלאות דבר הכתוב: יחלקו בגדי להם ועל לבושי יפילו גורל, ויעשו כן אנשי הצבא". (הבשורה על-פי יוחנן י"ט, 24-23).

וכך, נבואה נסתרת, שהוחבאה בתנ"ך במשך אלף שנה, קופצת כעד, כפלא חי, ומוכיחה בשנית, שאת אשר **הצהיר אלוהים בתנ"ך הגשים אלוהים** בברית החדשה. נבואה זו בלבד מספיקה בכדי לשכנע אפילו את הספקן הגדול ביותר. (אם הוא בעל לב כן) שהנבואות אודות המשיח הכתובות בתנ"ך התגשמו בישוע המשיח כמסופר בספרי הבשורה, ובכך מובאת הוכחה מספקת של המוצא האלוהי של התנ"ך והברית החדשה יחדיו.

וכבוד אלוהים לה. אור נגהה כאבן יקרה מאוד, כאבן ישפה זכה כבדולח" (ספר ההתגלות כ"א, 9-11). זכה כבדולח משמעותו: ללא חטא, ללא כתם, ללא פגם וללא קמט. לכן, אלוהים מפאר אותה, באמצעות איחודה עמו כעיר בה שה האלוהים הוא האור.[227] היא לא חטאה כאשר היתה כאן, על-פני הארץ, מכיוון שרצתה לפאר את ישוע, בעלה.[228] היא ידעה, שאילו חטאה, ישוע לעולם לא היה לבעלה. זו הסיבה, בגינה היא נשארה בביתה, שהוא ישוע במקומות השמימיים.[229] היא אור העולם, מכיוון שעלי אדמות, ישוע, "אור העולם", שוכן בקרבה והיא גם גופו, הכנסיה (הבשורה על-פי יוחנן ח', 12).[230]

פאולוס אמר: "החלטתי אז שלא לדעת דבר בקרבכם, זולת ישוע המשיח והוא - צלוב" (האיגרת הראשונה אל הקורינתיים ב', 2). במילים אחרות, ידיעת ישוע היא כל שנחוץ לנו, וכאשר אנו מאפשרים לחייו הצלובים לשכון בקרבנו, אנו יודעים אותו, והוא יודע אותנו.[231]

אין זה פלא שהעולם נמצא במצב בו הוא נמצא. הסיבה היא, שרוב האנשים מאמינים כי אין עליהם להיות מושלמים כדי להיכנס לגן העדן, ועל-כן אינם שואפים לשלמות.[232] הם אינם מקבלים לעולם את התוכחה של דבר אלוהים. הם אינם מקבלים לעולם את האור של דבר אלוהים כמדריך ומעולם אף לא חיזקו עצמם, בכך שאפשרו לישוע לשכון בקרבם ובשכינתם בישוע, כדי להישמר מפני החטא.

אנשים המטיפים חצאי אמיתיות, דברי כפירה, "ואשר דמיון חסידות להם ומכחשים בכוחה [אלוהים אמר]: ואתה סור מאלה [...] הלומדות תמיד ולעולם אינן יכולות לבוא לידיעת האמת" (האיגרת השניה אל טימותיוס ג', 5, 7). במילים אחרות, הם ממשיכים ללמוד על ישוע, אבל הוא לעולם לא ישכון בקרבם על-פני הארץ והם לעולם לא ישכנו בקרבו בשמיים. מדוע ירצה אלוהים המושלם כלה לא-מושלמת, או שאינה קדושה? הוא בא לעולם במטרה להשיג כנסיה מושלמת, גוף מושלם, כלה מושלמת, שמיים מושלמים, עיר מושלמת, ירושלים החדשה, מקדש מושלם ונצח מושלם.[233] ישוע האמיתי "קרבה מלכות שמיים [בכנסייתו כאן, על-פני האדמה]" (הבשורה על-פי מתי ג', 2).

"לכן, אם הוקמתם עם המשיח, שאפו לדברים אשר למעלה, היכן שהמשיח יושב לימין אלוהים. בדברים אשר למעלה יהגה לבבכם, לא בדברים אשר בארץ, כי מתם וחייכם צפונים עם המשיח באלוהים" (האיגרת אל הקולוסיים ג', 1-3).

הכנות

ישועה והכנות לשמיים חייבים להתבצע בעולם הנוכחי.[234] אנחנו מקבלים כמות זמן מסויימת, עבור הכנות אלה. אם אלוהים רואה שאינכם מעוניינים להכין את עצמכם עבור השמיים, הוא עשוי לשלוף את החיים מגופכם, לשפוט אתכם ואז להטיל את נשמתכם אל אגם האש. הוא אומר שיעשה זאת בזמן הכי פחות צפוי, "כגנב בלילה" (איגרת פטרוס השניה ג', 10).[235]

ישוע, דבר אלוהים, כתבי הקודש, עץ החיים, הם החיים הרוחניים הקבועים והאמיתיים שלנו,[236] מזוננו,[237] משקאותינו,[238] אורנו,[239] כסותנו[240] ומקום משכננו הנצחי.[241] הוא ארץ האלוהים, עיר אלוהים, ומקדש אלוהים.[242] כאשר רוחנו מאוחדת עם רוח האלוהים, רוחו מתמזגת ברוחנו, ומעניקה לנו חיי נצח.

איוב היה אדם תם וישר, ירא את אלוהים וסר מרע (איוב א', 8). הוא אמר, כי עבורו, דברי אלוהים היו יקרים יותר ממזון חיוני (איוב כ"ג, 12). איוב הצליח לשמר את נאמנותו לדרכי אלוהים לאורך כל הניסיונות, מכיוון שהוא כיבד את דברי אלוהים, מזונו האמיתי והקבוע וחיי הנצח שלו, יותר משהוא כיבד את המזון הלא-קבוע החיוני לחייו הזמניים, הלא-קבועים, של גופו. הוא ידע, שגופו נוצר מעפר ויגווע עד מהרה, ממש כשם שאנחנו נגווע בקרוב.

עבורנו הוא הכל

הנצרות אינה דת כמו הקתוליזם, הבודהיזם, המוחמדיזם, או כל "איזם" אחר. דתות אלה ואחרות מסוכנות לא רק לעצמן, אלא גם לאנשים אחרים, דוגמת המוסלמים, אשר מלמדים את אנשיהם להתרסק לתוך בניינים. הם מסוכנים לכולם. הם אויבי ישוע. הם אויבי האנושות ואויבי אנשיהם שלהם. הם מלמדים את אנשיהם למות למען מטרות שקריות. הם מלמדים אותם לסגוד לבני אדם ולא לאלוהים. הם מלמדים אותם איך להגיע במהירות לגיהינום.[243] ישוע הוא גאולה,

(המשך בעמ' 12)

227 ההתגלות פרק כ"א, ב', 1-6, 17 228 הקורינתיים ב', יא, 2, האפסיים ה', 32-23, הפיליפיים ב', 15, הקולוסיים ג', 1-6, ההתגלות ג', 12, י"ט, 7-9, כ"ב, 1, 17 229 הקורינתיים ב', י"א, 2 230 מתי ה', 14, 16, יוחנן א', 9-8, ט', 5, י"ב, 46, האפסיים ה', 32-23, הפיליפיים ב', 15, ההתגלות ג', 12, י"ט, 7-9, פרק כ"א, כ"ב, 5, 17 231 מתי ט"ז, 24, הרומיים ו', 14-2, ז', 4-6, ח', 10-11, הגלטיים ב', 20, ה', 24, ו', 14, האפסיים ב', 1-6, הפיליפיים ג', 10-11, הקולוסיים ב', 10-15, ג', 1-3, פטרוס א', ב', 24 232 דברים י"ח, 13, מלכים א', ח', 61, מתי ה', 48, לוקס י"ג, 23-24, הקורינתיים ב', י"ג, 9, האפסיים ד', 11-13, הפיליפיים ג', 14-15, הקולוסיים א', 29, העברים ו', 1, פטרוס א', א', 15-16 233 מתי י"ז, 23-6, הרומיים ז', 4-6, ח', 30-28, י"ב, 1-5, הקורינתיים א', ו', 17-15, י', 17-16, הקורינתיים ב', י"א, 2, הגלטיים ד', 8-3, האפסיים ג', 6, ד', 11-16, ה', 32-23, הקולוסיים א', 23-18, ההתגלות ג', 12, י"ט, 7-9 234 מתי ז', 23-21, י', 22, פרק כ"ה, לוקס ח', 15-12, יוחנן ג', 6-5, י', 9, השליחים ב', 21, ד', 12 235 מתי כ"ד, 44-36, 51-48, מרקוס י"ג, 37-32, התסלוניקים א', ה', 3-2 236 יוחנן א', 4, י', 63, י"ד, 6, הרומיים ה', 21, ו', 11-4, 23, הקורינתיים א', ט"ו, 45 237 יוחנן ו', 27, 35-32, 58-47, ההתגלות ב', 17 238 ישעיה נ"ה, 1-2, יוחנן ד', 14, ז', 39-37, ההתגלות כ"א, 6 239 מתי ד', 16, לוקס ב', 32, יוחנן א', 12-1, ג', 21-19, ה', 35, ח', 12, י"ב, 36-35, 46, הרומיים י"ג, 12, הקורינתיים ב', ד', 6, האפסיים ה', 13, יעקב א', 17, פטרוס א', ב', 9, יוחנן א', א', 5, 7, ב', 8-10, ההתגלות כ"א, 25-23, כ"ב, 5 240 לוקס ט"ו, 24-21, הרומיים י"ג, 14, הקורינתיים ה', 1-4, הגלטיים ג', 27, האפסיים ד', 24, ה', 18-10, ההתגלות ג', 5, 18, ז', 9, י"ט, 8, 14 241 מתי ז', 27-24, יוחנן ו', 56, י"ד, 23-20, ט"ו, 10-5, י"ז, 11, 26-21, הרומיים ח', 39-37, הקורינתיים א', ו', 17-15, הקורינתיים ב', ה', 17-21 הגלטיים ג', 29-25, האפסיים א', 11-3, ב', 7-4, 22-19, הפיליפיים ג', 11-8 242 מתי ו', 21-19, הקורינתיים א', ב', 9, פטרוס ב', ג', 10, ההתגלות כ"א, 3-2, 7, 27-9 243 שמות כ', 6-3, 23, ויקרא י"ט, 4, דברים ד', 20-15, י"ב, 31, ט"ז, 22, ל', 18-17, תהילים ע"ט, 6, מתי כ"ג, 10-2, 33-13, יוחנן ט"ו, 6, הרומיים א', 32-18, הפיליפיים ג', 19-18, טימותיוס ב', ג', 5-1, 13, טיטוס א', 16, פטרוס ב', ב', 2-1, 17-19, ההתגלות כ"א, 8

תחייתו של המשיח

המשיח, שהוצא להורג באכזריות כה רבה, ייעזר (תהילים כ"ב, 20) יינצל (פסוק 21) ונושע מפי האריה (כ"ב, 22), ותפילתו תישמע (כ"ב, 22): "עניתני". בפסוק 22 הוא האחרון בנושא זה. והחל מפסוק 23 מתחיל נושא חדש: המשיח ניצל עתה וקם לתחיה ואומר: "אספרה שמך לאחי, בתוך קהל אהללך" (תהילים כ"ב, 23).

הברית החדשה, כמובן, מלאה ראיות לכך שלמרות שהמשיח מת, העלה אותו אלוהים מן המתים ביום השלישי: "אותו [את ישוע המשיח] הנמסר על-פי עצת האלוהים הנחרצה וידיעתו מקדם לקחתם ובידי הרשעים הוקעתם והרגתם אותו **והאלוהים הקימו** מן המתים בהתירו את חבלי המוות, באשר נמנע מן המוות לעצור אותו" (מעשי השליחים ב', 24-23).

סיכום

החיזויים אודות המשיח הם כה רבים בפרק זה וכה מפורטים, שלא יתכן כי הם הוכתבו על-ידי איש פרט לו (האלוהים) אשר בפניו הכל גלוי ופתוח, ואשר הוא עושה את הכל לפי רצונו. הנסיבות הפחות משמעותיות הקשורות במותו של אדוננו מוגשות בפנינו באותה מידת דיוק כמו אלה החשובות ביותר. מה יכול להיות פחות סביר מכך שהמשיח ייצלב בזמן שצליבה לא היתה עונש יהודי, אלא רומאי? ולמרות זאת, דוד במזמור תהילים זה ניבא שכך יהיה, מאות שנים בטרם נוסדה רומא, ואלף שנים לפני שהתגשמה הנבואה!

(ב) ישעיה נ"ג

נבואה יוצאת דופן זו על הסבל והתעלות המשיח נכתבה 700 שנה לפני תקופת חייו של ישוע המשיח. היא נקראת יותר כמו תקציר היסטורי של סיפורי הבשורה אודות יסורי המשיח והתהילה שלאחריהם, מאשר כנבואה. פרשן אחר אמר: "הנבואה נקראת כאילו נכתבה בצל הצלב שעליו נצלב ישוע בגלגלתא. זה ההישג העמוק ביותר והנעלה ביותר שנבואות התנ"ך הגיעו אליו".

פרק זה מלא סתירות לכאורה, רבות כמספר הפסוקים שבו. למעשה פרק זה **עוצב** על-מנת להגיש תעלומה נבואית שרק האיש (ומעשיו), ישוע המשיח של הברית החדשה, מסוגלים לפענח. הוא שורש מאדמה יבשה, ואף על-פי כן הוא נושא פרי. לא תואר לו ולא הדר ולמרות זאת הוא עבד אלוהים הנבחר. הוא נבזה ודחוי על-ידי בני-אדם ובכל זאת הוא נתמנה להיות הגואל. הוא סובל עד מוות ואף על-פי כן הוא שורד. אין לו צאצאים גשמיים אנושיים ולמרות זאת, יש לו צאצאים רוחניים לאין ספור, כמו גרגרי החול בים. אנשים יקברוהו עם הרשעים והוא קבור עם העשירים. הוא סבל מצוקה נוראה ובכל זאת הוא נהנה מהשפע. הוא נוצח אך הוא מנצח. הוא נידון אך הוא מצדיק את הנידונים. ניגודים אלה נשארו כחידה עד שהצלב הוצב, ארון המתים נפרץ ובן-אלוהים אשר בא למות עלה למלוכה.

ההמשך יבוא בעלון חודש דצמבר.

(המשך מעמ' 11)

אבל רק למאמינים בקיום מצוותיו.[244] משום כך, אומרים לנו דברי אלוהים שדתות הן השטן,[245] אבל "ישועתה ליהוה" (יונה ב', 10).

הברית הישנה והברית החדשה זהות.[246] הברית הישנה אומרת לעולם בדיוק את מה שישוע הגשים בברית החדשה.[247] הברית הישנה, הארץ, העיר, והמקדש, היו כולם צל של ישוע במלואו, שהוא גופו, כנסייתו, בברית החדשה[248] וקיומם בשמיים לנצח.[249]

אחרי שישוע מת, קם מבין המתים ועלה לשמיים, הוא הפך לרוח מעניקת חיים. הוא הצליח לתת חיים לשליחיו, כדי שהם יוכלו להפוך לרוחות מעניקות חיים.[250] כאשר כוח אלוהים בישוע שוכן בהם כרוח מעניקה חיים, הם הצליחו ועדין מצליחים, באמצעות ישוע, לעורר אחרים לחיים בישוע. רק ישוע באלוהים יכול לחולל ניסים כאלה.[251]

ישועה היא מאלוהים. דתות הן זיופים. הן הצגה, פארסה, תעלול של השטן. הן משמשות את השטן, המנצל אותן כדי להשמיד את נשמות האנושות. דתות הן ההיפך המדוייק מישוע. אם היהודים מסרבים לבוא לישוע, משיחם, הם אינם אלא דת שקרית. תמיד הם יקראו "צלוב, צלוב אותו" ויתכוונו לישוע ולכנסייתו (הבשורה על-פי לוקס כ"ג, 21). דתות מלמדות את אנשיהן איך להגיע מהר לגיהינום, כאשר הן אומרות להם לסגוד לאנשים או לדברים ארציים ולא לסגוד לאלוהים בישוע.[252] הן מלמדות רצח, התאבדות ומלחמה. אנשיהן הם טרוריסטים ושקרנים. ישוע אמר שהם "מאבי[הם] השטן" (הבשורה על-פי יוחנן ח', 44). הן מלמדות לסגוד ולהתפלל לאימו של ישוע ולא לאלוהים בישוע. הן מלמדות שמרים היא אלוהות, אבל היא אינה אלוהות.[253] אלוהות זה האב, הבן ורוח הקודש, שהם ישוע המשיח.[254] ישוע הוא מלוא האלוהים ובכתבי הקודש נאמר שאנו, אלה שהם כנסייתו וגופו, אנחנו מלוא האלוהים בישוע.[255]

דת היא מהשטן וישועה היא מאלוהים. לכן, דת אינה יכולה להציל את נשמתכם. דת יכולה רק להרוס את נשמתכם, אם תאמינו בה ולא בישוע שהוא מושיעכם היחיד, אדונכם היחיד, "מלך המלכים **ואדון האדונים**" היחיד (ספר ההתגלות י"ט, 16). הוא הכל עבורנו, כאן על-פני האדמה ובשמיים.[256]

אנשים דתיים נהנים מטקסים דתיים, מפולחנים, פוליטיקה, שבחים מבני אדם אחרים ומיני אוצרות זמניים אחרים, שהם מרוויחים מהיותם דתיים. הם רק יעוררו עליהם יותר את כעס אלוהים, בגין התורות השקריות שלהם, כאשר יעמדו בפני יום הדין.[257] אלוהים אמר, שבימיו האחרונים כל העולם יוטעה (ספר ההתגלות י"ב, 9).[258] אל תשכחו זאת. אם אתם אנשים דתיים, אתם נמנים על מיליארדי האנשים המרומים. זכרו גם זאת: בתקופת המבול, רימה השטן את כולם מלבד שמונה אנשים.[259] חישבו על זה. אה, וחישבו גם על זה. דבר אלוהים קובע, שבימיו האחרונים יסגוד כל העולם לשטן וזה בדיוק מה שקורה (ספר ההתגלות י"ג, 4, 8). סגידה לכל מה שאינו אלוהים בישוע, הוא סגידה לשטן.[260] פירוש הדבר, שהם סוגדים לאלילים, לדתות, או לעצמם ולא לאלוהים בישוע. זכרו גם שישוע אמר: "אך צר הפתח וצרה הדרך המוליכה לחיים ומעטים המוצאים אותה" (הבשורה על-פי מתי ז', 14).[261]

מה התועלת בעיסוק בדתות שקריות בעולם הזה, או, בה במידה, להיות בעלי כל העולם עם כל עושרו, כאשר לבסוף נשמתכם אובדת?[262] איזו תועלת תצמח מתפקיד מכניס ובעל עוצמה, שמשיגים בגלל קשר לאנשים אלה, או מברית עם רומא, כאשר תאבדו לבסוף את הנשמה הנצחית?[263] איזו תועלת יש בנאמנות וביושר כלפי השטן המושחת והרע, או כלפי כל אחד מאנשיו, רק כדי להחזיק בשבריר זניח של משהו שנראה לכם כסדאי בעולמנו? אם תסרבו לעשות את ישוע למושיעכם, כמו שברצונו להיות, אזי תאבדו לבסוף את נשמתכם הנצחית, ותבלו את הנצח באגם האש[264] כמה טיפשים תיראו אז בעיני עצמכם! כמה תשנאו את עצמכם לנצח, על כך שלא קיבלתם את ישוע כמי שהוא כל עולמכם, כאשר עוד הייתם על-פני האדמה. כמה תבוזו וכמה תקללו את עצמכם לנצח בשל כך, כאשר תצרחו באגם האש. שם לא תהיה הקלה למשך שבריר של שניה מסבלותיכם, שיעברו עליכם לנצח נצחים.[265]

דבר אלוהים, ישוע, הוא האמת היחידה והתקוה היחידה לישועתנו.[266] הדתות השקריות מערבבות כמה אמיתיות מכתבי הקודש, עם שקרים מארורי נשמה. זהו תעלול של השטן, המיועד לרמות את העולם ולהציג את התורות המזוייפות שלו כאמיתיות, או לפחות אמיתיות במידה מסויימת, לציבור הרחב, האנשים שלא איכפת להם אם נשמותיהם יבלו את הנצח בשמיים או בגיהינום, אלה שאינם מאמינים באלוהים, בישוע, בשמיים או בגיהינום.[267]

אדם טוב?

רוב האנשים בעולם מאמינים שיגיעו לשמיים, באם ינהגו כדרך "אדם טוב", באם לא יפגעו באף אחד, או באם יתרמו כסף "למטרה טובה" כלשהי, אשר ישוע אינו מאמין שהיא טובה כלל וכלל. מעשים טובים אלה דומים ל"בגד עדים [סמרטוטים מלוכלכים]" בעיני אלוהים (ישעיה ס"ד, 5). נחמד לעשות מעשים טובים, אבל ישוע חייב לשכון ולפעול הן בקרבכם והן באמצעותכם, כל הזמן, כדי שתוכלו להיכנס לשמיים.[268] אם ברצונכם להגיע לשמים, אינכם יכולים גם לבצע חטאים.[269] אם אתם חוטאים, אלוהים אינו מחשיב אתכם לאנשים טובים. אתם אבודים, ועליכם להינצל. מה שאתם חושבים שהוא חטא ומה שאלוהים אומר שהוא חטא, הם למעשה שני דברים שונים. אסור לכם לחשוב יותר באופן בו אתם חושבים, אם ברצונכם להיכנס לשמיים ולהתרחק מהגיהינום. עליכם להמיר את אופן חשיבתכם באופן חשיבתו של ישוע, כדי להגיע לשמיים.[270] המרה זו היא החלפה. אנחנו ממירים את השכל הנחות, החוטא שלנו, בשכל העילאי, חסר החטאים של ישוע, או שלעולם לא ניכנס לשמיים. לתורות השקריות והמזוייפות של השטן יש מראה חיצוני של טוב בפני הציבור, שאין לו מושג בנאמר בכתבי הקודש. הם אינם מתעניינים די הצורך בנשמותיהם, כדי לחפש אחרי ישוע באמצעות דברי אלוהים ולעשותו כל עולמם. כסף מזוייף נראה אמיתי, אבל הוא מזוייף, לא אמיתי. ישועה, או דת מזוייפת, נראית אמיתית לאנשים רבים. אולם, היא אינה אמיתית. היא זיוף חסר-ערך.

כתבי הקודש, דבר האלוהים, הם אלוהים.[271] ישוע הוא הדבר האמיתי, הממשות של כל הנמצא בשמיים ונצחי. מלכות השמיים, על כל אוצרותיה והדרה, חייבת להיות הרבה יותר חשובה לכם, מהדברים הסמליים הלא-ממשיים, הזמניים של עולמנו, באם אתם מתכוונים להגיע לשמיים.[272] בעוד איוב חי את חייו עלי אדמות, הוא גם לקח אל עצמו את השמיים. איוב לא ויתר על השמיים ועל

---

244 מלאכי ד', 2, מתי ז', 21-23, י"א, 30-28, כ"א, 32-28, מרקוס ט"ז, 16-15, יוחנן א', 13-12, ג', 17-15, ה', 40-39, ז', 38-37, ט"ו, 4-5, השליחים ט"ז, 31-27, הרומיים א', 16, ט', 33, י', 11-9, יעקב א', 22-24 **245** מלכים א', י"ח, 46-16, מלכים ב', ט"ו, 4-2, י"ז, 23-7, מתי כ"ד, 4-5, 11, 23-27, מרקוס י"ב, 32, יוחנן י', 5-1, 11-7, השליחים י"ג 28-22, הגלטיים א', 9-8 **246** שמות ל"ד, 23, דברים כ"ט, 28, דברי-הימים א', ט"ז, 15, ישעיה ל"ד, 16, מ', 8, מתי ה', 18-17, מרקוס י"ג, 31, לוקס ט"ז, 17, יוחנן ב', 13, 23, ד', 45, ה', 1, ז', 10, 8, י', 23-22, השליחים ב', 1, 5, טימותיוס ב', ג', 16, העברים י"ג, 8, פטרוס ב', א', 20-21 **247** בראשית ג', 15, י"ב, 3, מ"ט, 10, תהילים קי"ח, 22, ישעיה י"א, 1-5, 10, מ"ב, 1-4, נ"ט, 16-18, 20, ירמיה כ"ג, 5-6, דניאל ט', 24-26, חגי ב', 7, זכריה ג', 8, ט', 9, י"ג, 1, מלאכי ג', 1-3 **248** שמות ג', 17, י"ג, 1, ויקרא כ', 24, דברים כ"ו, 8-9, הקורינתיים א', י', 26, האפסיים א', 10, 22-23, הקולוסיים ב', 10, פטרוס א', ב', 5, ההתגלות ג', 12, כ"א, 3 **249** בראשית א', 1-2, 13-9, שמות ג', 10-7, 17, ויקרא כ', 24, דברים כ"ו, 21, האפסיים א', 10, 22-23, פטרוס א', ב', 5, ההתגלות ג', 12, 11-10, כ"א, 3 **250** יוחנן ה', 21, ו', 63, י"ד, 18-15, י"ד, 26, ט"ז, 7-5, הרומיים א', 16, ח', 11, הקורינתיים א', ט"ו, 47-45, הקורינתיים ב', ה', 21-18, האפסיים ב', 6-1, הקולוסיים ב', 15-13 **251** שמות ט"ו, 11, ישעיה מ"ה, 22-21, ירמיה ל"ב, 17, דניאל ד', 32, ו', 28, הושע י"ג, 4, האפסיים ג', 21-20, יוחנן א', ה', 11 **252** שמות ל"ד, 17, דברים י"ג, 2-5, כ"ז, 15, ל"ב, 15-26, כ"ז, 15, שמות ל"ד, 17, תהילים צ"ז, 7, ישעיה ה', 20, מ"ב, 17, מתי ז', 15, ט"ו, 9-7, 14-13, מרקוס י"ב, 38, הקורינתיים א', ו', 10-9, ההתגלות כ"א, 8 **253** מתי י"ב, 46-50, לוקס י"א, 27-28, יוחנן ב', 2 **254** שמואל א', ב', 2, ישעיה מ"ה, 5-6, 21-22, יוחנן א', 14, י', 30, י"ד, 18-15, יוחנן א', ה', 7 **255** יוחנן א', 16, האפסיים א, 22-23, ג', 19, ד', 11-13, הקולוסיים ב', 9-10 **256** שמואל ב', ז', 11-13, תהילים כ"ג, 1, מתי ד', 16, ז', 11-7, כ"ו, 28-26, מרקוס ב', 19, לוקס א', 79, יוחנן א', 4-3, ג', 16, 36-35, ד', 10, 14, 24, ו', 35, 58-53, 63, ח', 12, הרומיים ח', 37, הקורינתיים א', ג', 23-21, ח', 6, ההתגלות ג', 5, כ"א, 2, 6-7, 9-24 **257** ישעיה א', 6-20, עמוס ה', 21-27, הגלטיים א', 8-9, ההתגלות כ"ט, 19-18 **258** מתי ז', 13-23, כ"ד, 25-23, לוקס י"ג, 28-23, יוחנן ח', 44, הקורינתיים ב', ד', 3-4, י"א, 14-15, התסלוניקים ב', ב', 3-12, פטרוס א', ה', 8, ההתגלות י"ג, 8 **259** בראשית ו', 8-1, ז', 5-24, פטרוס א', ג', 20, פטרוס ב', 5 **260** יחזקאל י"ד, 3, מתי י', 39-37, י"ב, 20, כ"ב, 36-38, לוקס י"ד, 27-26, 33, י"ח, 30-28, יוחנן י"ד, 15, 21, ט"ו, 10, האפסיים ה', 3-7, יעקב ב', 10, יוחנן א', ה', 3 **261** מתי כ', 16, כ"ב, 14, פטרוס ב', ב', 1-2 **262** איוב כ"א, 12-15, תהילים מ"ט, 7-21, משלי י"ד, 12, קהלת ב', 11-1, מתי י', 39-37, ט"ז, 26-21, מרקוס ט"ז, 16, לוקס י"ב, 16-21, ט"ז, 31-19, כ"א, 36-34, יוחנן א', ב', 17-15 **263** יעקב ד', 4, ההתגלות י"ג, 8-3, 18-11, י"ד, 11-6, ט"ז, 2-1, י"ט, 21-19 **264** מתי י', 23-21, ה', 42-40, 50-49, כ"ב, 7-2, פרק כ"ה, מרקוס י"ב, 30, לוקס י"ב, 40-35, הרומיים ח', 8-6, הגלטיים ו', 8, הפיליפיים ג', 19, 18, הקולוסיים ג', 2-3, ההתגלות ג', 16-15, כ', 15 **265** מתי ג', 12, ח', 12, י"ג, 42-41, 50-49, ה"ח, 30-24, מרקוס ט', 48-43, לוקס ט"ז, 31-19, ההתגלות י"ד, 11-9, כ', 10 **266** מתי ז', 14-13, לוקס ח', 12, יוחנן ו', 40, 51-48, 56-53, 68, ח', 32-31, י"א, 25-26, י"ד, 6, י"ז, 17, השליחים ד', 12-10, ט"ז, 31, יוחנן א', ה', 6 **267** הקורינתיים ב', י"א, 13-15 **268** מתי ה', 20, ז', 21, י"ט, 24-16, כ"ה, 30-14, יוחנן ג', 5-6, הרומיים ח', 1 **269** טימותיוס א', ו', 14, פטרוס ב', ג', 13-14, יוחנן א', ג', 3, 8-9 **270** הרומיים י"ב, 2-1, הקורינתיים א', ב', 16, הקורינתיים ב', ה', 17, פטרוס א', ד', 1-2 **271** דברים ד', 35, 39, נחמיה ט', 6, ישעיה ט', 5, מ"ד, 6, מתי א', 23, יוחנן א', 1, יוחנן א', ה', 7, 20, ההתגלות א', 8 **272** ישעיה מ', 8, ס"ד, 3, מתי ו', 19-21, לוקס ט', 25-23, הרומיים ח', 18-16, הקורינתיים א', ב', 9, פטרוס ב', ג', 10, ההתגלות ח', 7-12, י"א, 6, ט"ז, 3-4, 8-10, 18-21, י"ח, 19-8, פרק כ"א

הנצח, בעד כל הון שבעולם.[273] איוב אמר: "הן יקטלני, לו אייחל" (איוב י"ג, 15). איוב בטח באלוהים, שכל הבטחותיו הן "כן". הבטחות אלוהים אינן אולי, כי אם "כן", לכל אלה המקיימים את מצוותיו.[274] כמו-כן, הבטחותיו הן "כן" ומכוונות להשיב לרשעים כגמולם על מעשי עוולה.[275] הוא מבטיח לרשעים את אגם האש, למשך כל הנצח.[276]

ישוע הוא "כל מלוא האלוהות" (האיגרת אל הקולוסיים ב', 9). "הכל נהיה על-ידיו ומבלעדיו לא נהיה כל אשר נהיה" (הבשורה על-פי יוחנן א', 3). אלוהים יצר אותנו בצלמו, כדי שהוא יוכל הן לשכון והן לפעול בקרבנו ולייצג את עצמו באמצעותנו בדרך של מושב בקרבנו, עם סמכותו בעולם הזה. מטרת אלוהים היא לייצג את עצמו לעולם, באמצעות מושב באדם.[277] דבר זה יכול להתרחש, רק באם האדם מתכבד באלוהים כמזון המעניק חיים. דבר זה יכול להתרחש, רק באם נתכבד בכל האוצרות אשר מציע ישוע לחיי הנצח שלנו, כלומר, באם נניח לאלוהים להעביר אל תוך קרבנו את כל יישותו, באמצעות אכילתו, דבר אלוהים, עץ החיים.[278] אם שאיפתכם היא לחיות לעד בשמיים, עליכם להראות את רצונכם בדרך של אכילת כל יישות האלוהים בעולם זה.[279]

היסודות מעניקי החיים של עולמנו מסמלים את ישוע.[280] היסודות השליליים של האדמה הזו אינם מסמלים את המשיח. שוב, אלוהים אמר שיהיו "שמיים חדשים וארץ חדשה" (ספר ההתגלות כ"א, 1). לפני שכך יקרה, עומד אלוהים לשרוף את הקודם.[281] זאת הוא יעשה, כדי לטהר את השמיים ואת הארץ מכל כתם חטא, מהשטן, מהעולם. אף לא אדם אחד, אשר אינו מאמין באלוהים, יחיה במלכות השמיים החדשה, או בארץ החדשה.[282] שוב, אלוהים בישוע הכריז מכסאו בגן העדן: "הנני עושה הכל חדש" (ספר ההתגלות כ"א, 5). בשמיים ובארץ החדשים האלה יהיה רק צדק. פטרוס השליח אמר באמצעות רוח הקודש: "ואנחנו מחכים, על-פי הבטחתו [של אלוהים], לשמיים חדשים ולארץ חדשה אשר צדק ישכון בהם. על-כן, אהובי, בחכותכם [בזמן שאתם מחכים] לדברים האלה, שיקדו להימצא לפניו [ישוע] בשלום, <u>נקיים וללא דופי</u> [ללא חטא]" (איגרת פטרוס השניה ג', 14-13). היתה חשיכה בשמיים ויש חשיכה בעולם הזה, אבל, בשמיים החדשים ובארץ החדשה לא תהיה חשיכה.[283] ושוב, אלוהים אומר: "הנני עושה <u>הכל</u> חדש" (ספר ההתגלות כ"א, 5). כולם מקבלים גוף חדש.[284]

לא יהיו עובדי אלילים וכן לא יהיו סוכני מימשל מרושעים, או תקשורת, שינסו לשכנע נוצרים להיות סובלניים, או להפוך לחלק מהכפירה השטנית, החילונית והדתית הזו.[285] הנוצרים אשר קידשו עצמם מרשע כזה בעולם הזה, יבורכו בהפרדה מוחלטת מרשע כזה בעולם האמיתי, החדש, השמיימי.[286]

יש דלת שעליך לפתוח

אם ברצוננו להיות המלוא של ישוע, ואם ברצוננו שישוע יהיה המלוא שלנו, עלינו לפתוח את עצמנו ולאפשר לו כניסה לתוכנו.[287] נוכל להיות מלואו, ברגע שישוע יימצא בקרבנו כמושיענו וכמתווך שלנו ומרגע שנשכון בתוך ישוע כבבית הנצח שלנו.[288] עלינו לפתוח את דלתות לבנו. ישוע אמר: "הנני עומד ליד הדלת ודופק: איש כי ישמע את קולי ויפתח את הדלת, אכנס אליו ואסעד איתו והוא איתי" (ספר ההתגלות ג', 20). ישוע הוא "הדלת" (הבשורה על-פי יוחנן י', 9). הוא הדלת לאלוהים והמתווך היחיד המקשר אותנו לאלוהים.[289] דלתות לבנו הן הדלתות היחידות שעלינו לפתוח, כדי שהאב בישוע יוכל להיכנס אל תוכנו.[290]

הוא אינו שוכן יותר מחוץ לשליחיו. הוא שוכן בקרבם ושליחיו שוכנים בקרבו.[291] בהיותו הרוח מעניקת החיים, הוא שוכן בתוך שליחיו, כדי שנוכל לשכון בקרבו במקדש בשמיים. איננו יכולים לעשות את עבודת האלוהים, מבלי שהוא ישכון בקרבנו ויפעל באמצעותנו בעולם הזה.[292] זו האבן שמכשילה אנשים. זו הסיבה, שכתבי הקודש מכנים את ישוע "אבן נגף וצור מיכשול" (האיגרת אל הרומיים ט', 33).[293] ישוע, "אבן הפינה" של הכנסיה, הוא למעשה צור המיכשול לאלה שנופלים. הם נופלים, מכיוון שאינם רוצים לשכון בקרבו ואינם רוצים שהוא ישכון בקרבם, בעודם חיים על-פני האדמה (האיגרת אל האפסיים, ב', 20). כאשר הם רואים את הדרך הנכונה לכניסה לשמיים ובוחרים שלא ללכת בדרך זו, הם נופלים אל תוך הגיהינום, אל אגם האש.[294] ישוע ודרכו היחידה לחיי נצח, הם אבני הנגף עבורם. הם "[אוהבים] את העולם" ולא את "ה]עולם הבא" (האיגרת השניה אל טימותיוס ד', 10, הבשורה על-פי מרקוס י', 30, האיגרת אל העברים, ו', 5), וזאת למרות שאלוהים מצווה "אל תאהבו את העולם" (איגרת יוחנן הראשונה ב', 15), אבל "ואהבת את יהוה אלוהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל שכלך ובכל מאודך" (הבשורה על-פי מרקוס י"ב, 30). לעולם אינם מקדישים את עצמם, את גופם, להיות מקדשים, כדי שאלוהים יוכל להשתכן בקרבם ולעשות את עבודתו על-פני האדמה, ולעולם אינם מקדישים את זמנם לשכון בישוע במקומות שמימיים. להם זה יהיה מוות ולא חיים כפי שהם באמת.[295] אין מלחמה בינם לבין השטן, מכיוון שהשטן כבר השיג מהם את מה שרצוי לו.[296] הם מסובכים בפרשיות עולמנו, אשר יבער בקרוב. בכתבי הקודש נאמר: "איש המשרת בצבא [נגד השטן], לא יתערב בעסקי החיים, וזאת כדי להשביע את רצון מפקדו [אלוהים, אשר בחר בו להיות חייל נוצרי]" (האיגרת השניה אל טימותיוס ב', 4).

כאשר ישוע שוכן בקרבנו וכאשר אנו שוכנים בקרבו, הוא נעשה ל"מקור מים נובעים [בקרבנו] לחיי עולם [לנצח]" (הבשורה על-פי יוחנן ד', 14), "נהר מים חיים, מבהיק כבדולח, יוצא מכסא האלוהים [אל תוך אלה מבינינו שהם נוצרים, וכן באמצעותנו אל תוך אחרים. הם ירוויחו מכך מאוד לנצח, כאשר באמת יתייחסו לנושא ויקבלו את המים עבור חיי נשמותיהם]" (ספר ההתגלות כ"ב, 1). כל הדברים האלה מסמלים את ישוע, שהוא גם רוח הקודש, גם הרוח מעניקת החיים וגם התחיה.[297]

"אני התחיה והחיים" (הבשורה על-פי יוחנן י"א, 25). הוא מעניק חיים לכל המחפשים אותו, כדי שיהיה המלוא של אלה השואפים להיות המלוא שלו, אלה השואפים לבלות את הנצח בשמיים, במקום היפה ביותר, הזוהר ביותר ביקום, מקום שבו הכל מושלם כולל כל האנשים, מקום שבו נישאר צעירים לנצח ומקום שבו לא נמות לעולם, לא נסבול, לא נחלה ולא נהיה נכים.[298] אפילו אם אנו חסרי זרועות, רגליים, עיניים או שמיעה, אפילו אם אבדו לנו שינינו, שערנו, אצבעותינו או כל דבר אחר השייך לגוף הפיזי שלנו בעולם הזה, נהיה מושלמים לחלוטין ושלמים בעולם האמיתי, במלכות השמיים.[299] שם אין שטן, אין אנשים שטניים, נשים שטניות, או ילדים שטניים, אין סחטנים, דוגמת גובי המס הלא-הגיוניים, אין בתי כלא, אין מטוסים המרססים אותנו בכימיקלים קטלניים ובנשק ביולוגי, כפי שנאמר לי שקורה כיום. שם אין עינויים, אין רציחות, אין נואפים, אין זנאים, אין שקרנים, אין מאשימי שוא, אין אי-צדק ואין סוטים אחרים דוגמת הומוסקסואלים או לסביות. בקיצור, אין חטאים כלל.[300] רק שלום, שמחה ואקסטזה מושלמת לנצח. אלוהים "ימחה כל דמעה מעיני[נו] והמוות לא יהיה עוד. גם אבל וזעקה וכאב לא יהיו עוד, כי הראשונות עברו" (ספר ההתגלות כ"א, 4).

(המשך בעמ' 14)

273 איוב א', 22-8, ב', 10-3, מ"ב, 10-17 **274** איוב מ"ב, 10, יוחנן ט"ו, 16, יוחנן א', ג', 22, ה', 14-15 **275** איוב ד', 8-9, י', 21-14, י"ח, 5, 15-11, תהילים ב', 5-1, 9, 12-11, ט', 8, משלי א', 33-24, ט"ו, 16, ישעיה ס"ו, 15-12 **276** מתי כ"ה, 46-41, ההתגלות י"ד, 11-9, כ', 15-12
277 הקורינתיים ב', ה', 21-17, האפסיים ג', 19-16, הקולוסיים א', 29-27, טימותיוס ב', א', 14 **278** הרומיים י"ג, 14-12, הקורינתיים א', ב', 16, הגלטיים ג', 29-26, הפיליפיים ב', 5, הקולוסיים ב', 9-13, פטרוס א', ד', 2-1 **279** מתי ז', 14-13, לוקס ט', 26-23, י"ג, 24, הפיליפיים ג', 13-16 **280** בראשית ב', 9, 16, כ"ב, 8, מ"א, 49-46, 57, שמות ט"ז, 18-14, י"ז, 6, במדבר כ, 8, מלכים א', י"ז, 16-1, תהילים ק"ד, 15-14, מתי ו', 34-25, לוקס כ"ב, 20-19, יוחנן ד', 14, ו', 35-31, ז', 39-37, ההתגלות כ"ב, 2-1 **281** פטרוס ב', ג', 13-10 **282** מרקוס ט"ז, 16, ההתגלות כ"א, 8 **283** הקורינתיים א', ב', 9, האפסיים ה', 8, ההתגלות כ"א, 27-23, כ"ב, 5 **284** הקורינתיים א', ט"ו, 54-50, ההתגלות כ"א, 4-5 **285** הקורינתיים א', ו', 10-9, י', 14, הגלטיים ה', 21-19, האפסיים ה', 5-3, יוחנן א', ה', 21, ההתגלות ב', 23-20, כ"א, 8, כ"ב, 14-15 **286** מתי ג', 12, כ"ה, 46-31, לוקס ג', 17, ט"ז, 26-25, טיטוס ב', 14, פטרוס א', ב', 9-10, ההתגלות ז', 17-13, פרק כ"א **287** מתי י', 20-19, לוקס ט', 23, יוחנן ד', 24-23, ה', 21, ו', 57-53, 63, י"ז, 23-20, הרומיים א', 9, הקורינתיים א', ג', 17-16, ו', 19, ח', 6, הגלטיים ב', 20, ג', 28, ה', 25-24, ההתגלות ג', 20 **288** לוקס י', 19, השליחים ד', 12, ט"ז, 31, הרומיים ג', 26-24, ה', 11-9, ח', 2-1, י', 9-13, הקורינתיים א', א', 30, ט"ו, 22-28, הקורינתיים ב', ה', 17-19, האפסיים ב', 5-10, 22-18, טימותיוס א', ב', 6-3 **289** יוחנן י', 9, י"ד, 6, השליחים ד', 12, הרומיים ה', 11-10, הקורינתיים ב', ה', 20-18, האפסיים ב', 13-18, טימותיוס א', ב', 5, העברים ח', 6, ט', 14-15, י"ב, 24-22 **290** יוחנן י', 2, השליחים י"ד, 27, ההתגלות ג', 20 **291** יחזקאל ל"ו, 27, יוחנן ט"ו, 1-11, ט"ז, 14-7, הקורינתיים ב', ה', 21-17, האפסיים ב', 16-22, טימותיוס ב', א', 14 **292** לוקס י"ב, 12-11, יוחנן ט"ו, 5, הקורינתיים ב', ו', 16-18, הגלטיים ב', 20 **293** ישעיה ח', 14-13, הרומיים ט', 33, פטרוס א', ב', 6-8 **294** מתי י"ג, 9-3, 18-23, הרומיים ט', 32-33, הקורינתיים ב', ד', 10, פטרוס א', ב', 8-6
295 איוב כ"א, 15-12, תהילים מ"ט, 21-7, משלי י"ד, 12, מתי י', 39-37, מרקוס ד', 19-18, לוקס י"ח, 30-28, הרומיים פרק ח', הקורינתיים א', ז', 31, הגלטיים ה', 17-16, 24, ו', 8, הפיליפיים ג', 19-18, הקולוסיים ג', 2, 5-7, 23-25, יעקב ד', 4, יוחנן א', ב', 17-15 **296** תהילים נ', 3-4, דניאל ז', 10-9, התסלוניקים ב', א', 7-8, טימותיוס ב', ב', 4, פטרוס ב', ג', 3-7, 10-12, ההתגלות ו', 15-17 **297** יחזקאל מ"ז, 9-2, יוחנן ד', 14, 24, ו', 58-53, ז', 39-37, הקורינתיים א', י"א, 26-23, י"ב, 13, ההתגלות כ"ב, 1-2 **298** הקורינתיים א', ב', 9, ההתגלות ז', 17-13, כ"א, 4-1 **299** הקורינתיים א', ב', 9, ההתגלות ז', 17-13, כ"א, 5-1, 11-9, 19-18, 27-21, כ"ב, 5-1 **300** מתי ו', 20, פטרוס א', א', 4, פטרוס ב', ג', 13, ההתגלות כ"א, 7-3, 26-22, כ"ב, 15-14

הדבר האמיתי
העיסקה האמיתית

(המשך מעמ' 13)

אנשים יתאחדו שוב עם אהוביהם שהלכו לפניהם. לא תהיינה יותר טרגדיות, תאונות, ולא יהיה עוני. לא יהיה יותר עמל. מלכות אלוהים היא מלכות מפוארת, שלא תסתיים לעולם.[301] היא נוצצת ובוהקת, מלאת תום, מקום בו כולם מאמינים בכולם, מכיוון שכל הנמצאים בו עמדו במבחן ונמצאו ראויים.[302]

הטמפרטורה בשמיים תמיד מושלמת, ולעולם אין שם צורך בתרופות. מרגע שנהיה בשמיים, אפילו אלוהים לא יוכל יותר להשליכנו משם, מכיוון שהוא מקיים את הבטחותיו.[303] אלוהים יודע מי אנחנו.[304] הוא יודע שאנחנו ראויים להיות שם, מכיוון שהיינו נאמנים לו.[305] הוא שוכן בקרבנו ואנו שוכנים בקרבו.[306] האווירה בשמיים וריחות גן העדן כה נפלאים ומושלמים. הכל שם עולה על כל מה שמישהו מסוגל לדמיין או להסביר. "עין לא ראתה ואוזן לא שמעה ולא עלה על לב אנוש את אשר הכין האלוהים לאוהביו [ולשומרי מצוותיו]" (האיגרת הראשונה אל הקורינתיים ב', 9). אין שפת אנוש המתאימה לתאר זאת. הוי, כמה טיפשים נהיה באם נחיה עבור דבר כה זמני, כמו העולם הזה.[307] כמה טיפשי יהיה באם נתמקד בעולם הזה, שבו אנשים חייבים להתאים את עצמם לתנאים לקויים ומסוכנים, מיום אחד למשנהו. אם לא ניגאל, לא יהיה לנו למה לצפות לאחרי מותנו, מלבד מוות נצחי באגם האש.[308] להיות באגם האש גרוע הרבה יותר מאשר להימצא בעולם הזה, גרוע מכל דמיון.[309] אבל, בשמיים מצפה לנו כל הטוב עם כל הפאר והאוצרות.[310] הפיצוי שיקבלו אלה המונעים מעצמם את כל דברי הרשע בעולם הזה, יהיה מהנה פי טריליונים במלכות אלוהים, שהיא מלכותנו עם ישוע.

אוצרות

המן שירד מהשמיים על הארץ וכילכל את כל בני ישראל במשך ארבעים שנה, סימל את ישוע, שהוא לחם החיים, דבר אלוהים.[311] ההנעלה והביגוד, שבני ישראל לבשו במשך ארבעים שנה, מעולם לא התבלו.[312] גם דבר זה מסמל את ישוע, שאינו רק בגדנו, אלא גם המספק לנו את הכל כאן, על-פני האדמה, וכן את הכל בשמיים לנצח. ישוע המשיח יספק לנו הרבה יותר בעולם הבא, בעולם האמיתי, בשמיים. המשיח אמר לנו: "איצרו לכם אוצרות בשמיים [בעת היותנו על-פני האדמה], במקום אשר עש וחלודה לא ישחיתו וגנבים לא יחפרו ולא יגנבו. כי במקום שאוצרך נמצא, שם יהיה גם לבבך" (הבשורה על-פי מתי ו, 21-20). אוצרותינו בשמיים הם נצחיים.[313] ישוע השוכן בקרבנו הוא הצדיק שבתוכנו.[314] ארץ כנען על אוצרותיה הזמניים מסמלת את גן העדן, על כל אוצרותיו הנרחבים הנצחיים. אוצרות אלה שייכים לאלה מבינינו שהם עם אלוהים בישוע.[315]

מלכות השמיים חודרת לעולמנו יותר מדי יום.[316] היא גדלה מדי יום, כאשר חוטאים פותחים את לבם ומאפשרים לישוע להיכנס וכן כאשר הם מתחילים לשכון בישוע כמקדשם.[317] כאשר ישוע יתחיל לשכון בקרבם כחייהם, כשמיים שלהם, עירם ומקדשם והם יתחילו לשכון בקרבו כמלוא המשיח, הם יוכלו להניח את ראשיהם על חזהו ולשאול אותו, מה עליהם לעשות מדי יום, כדי לבנות את המלכות, את העיר ואת המקדש בעודם חיים כאן, עלי אדמות.[318] הם יכולים לשאול אותו באיזה דרכים ברצונו שיילכו, מאיזה מרעה ירוק של דבר אלוהים עליהם לקבל מזון ומאיזה מים ממימי דבר האלוהים עליהם לשתות. הוא יאמר להם לאיזה אנשים עליהם להטיף, בעודם חיים על-פני האדמה. כך הוא יוכל לחדור גם לאנשים אלה.[319]

בכל פעם שנשמה חדשה מצטרפת לישוע, באמצעות קבלת ישוע שהוא דבר אלוהים, שהוא רוח הקודש והחיים אל תוכה, מלכות השמיים האמיתית נכנסת לתוך המקדש, הנשמה, הרוח.[320] כך גדלה מלכות השמים של אלוהים עלי אדמות מדי יום.[321] באופן כזה, ממלכת החיה הרביעית, המוזכרת בספר דניאל פרק ב', פסוק שלושים וארבעה, תתנפץ לרסיסים באמצעות אבן המשיח, דרך משכן המשיח בשליחיו והטפת דברי אלוהים באמצעותם, לאנשים בעולמנו שטרם נגאלו.[322] אנו חברי האבן, השוברת לרסיסים את הממלכה הרביעית, כמו שנכתב בספר דניאל (דניאל ב', 34).[323] כל המרה כזו מקרבת את מלכות השמיים עלי אדמות. זה המענה לתפילה שישוע מלמד את כל שליחיו: "ייעשה רצונך כבשמיים כן בארץ" (הבשורה על-פי מתי ו', 10).

אנו זורעי הזרע שלו, שהוא ישוע, דברי אלוהים.[324] ישוע אמר: "הזרע הוא דבר אלוהים" (הבשורה על-פי לוקס ח', 11). פאולוס אמר, שהזרע הוא המשיח (האיגרת אל הגלטיים ג', 16). בכתבי הקודש נאמר, שהיקום כולו אינו יכול להכיל את ישוע, שהוא אלוהים (מלכים א', ח', 27).[325]

עלינו ללכת תמיד באור ישוע ובכל הדברים האחרים בהם הוא נמצא. זאת, מפני שעלינו להפוך לכל מה שישוע מהווה בעולם הזה, אם ברצוננו להתאחד עימו, הן כאן על-פני האדמה והן בשמיים.[326] כאשר אנו אוכלים ושותים מישוע, הוא מעביר לקרבנו את כל יישותו. ישוע הוא "האב, הדבר ורוח הקודש, ושלושתם אחד המה" (איגרת יוחנן הראשונה ה', 7) כוהנים אחרים אומרים, כי איש מעולם לא ראה את אלוהים. עשרות אלפי אנשים ראו אותו אישית, כאשר התהלך כאן שלושים ושלוש וחצי שנים, ורבים מאיתנו ראו אותו בחזיונות.[327]

הכל וכולם, כולל אותי, נוצרנו בידי אלוהים מהאדמה הטובה, מהעפר.[328] כל בית, כל מבנה, וכל הדברים בכל בית ובכל מבנה נוצרו מעפר. זהב, כסף ופלטינה מקורם בעפר. יהלומים, אודם וכל אבני החן האחרות נוצרים מעפר האדמה. שוב, העולם הסמלי והארעי הזה יוצא מהסמל של ישוע, האדמה. הכל ארעי. אין דבר אמיתי מלבד אלוהים. אבל, הכל מסמל את אדוננו. היקום מדבר על דברים אלה לכולם.

"מי יעלה [לתוך עיר האלוהים, ירושלים החדשה] [...] ומי יקום במקום קודשו [הנצח בשמיים]?" מחבר תהילים, דוד המלך, עונה על השאלה בצורת הבטחה: "נקי כפיים [אלה שאינם עושים רע כי יש בהם את כוחו וחייו של אלוהים בישוע, השוכנים ופועלים בקרבם], ובר [טהור] לבב [אלה אשר בהתהלכם עם רוח הקודש, חיים חיים ללא חטא, חיים ללא כתם, ללא פגם, וללא קמט[329]], [אלה הם האנשים] אשר לא-נשא[ו] לשוא נפשי[ותיהם] [החיים העצמיים, או דברי העולם הזה]" ולא נשבע בדבר שקר. (תהילים כ"ד, 4-3).

אלוהים מזהיר אותנו ששכל האדם הוא חלש ושכחן, מכיוון שהוא עשוי מעפר.[330] על-כן, עלינו לקבל על עצמנו את השכל הרוחני של ישוע. כך נוכל להשתתף בכל הדברים הרוחניים של אלוהים בכל לבנו, נפשנו, שכלנו וכוחנו, בכל יום ויום.[331] אם, לדעתכם, אלוהים מבקש מכם הרבה מדי, הניחו לי לספר לכם מה אמר פטרוס לישוע. הוא אמר: "אל מי נלך? דברי [ההוראות] חיי עולמים עמך?" (הבשורה על-פי יוחנן ו', 68). עשו כל זאת, הוא אמר, ויהיו לכם חיים. אם לא תעשו את <u>כל</u> שהוא אומר לכם, לא יהיו לכם חיי נצח, רק מוות נצחי באגם האש.[332] אין מקום אחר שנוכל ללכת, אליו מלבד אל ישוע לחיי נצח.[333] רק הוא לבדו חיינו.[334] הוא חיינו הרוחניים, מזוננו, מימינו, בגדינו, אורנו והבית

301 התסלוניקים א', ד', 17, העברים י"א, 10, 16, ההתגלות ב', 7, ג', 21, ז', 9, 17-13, כ"א, 1-5, 11-9, 19-18, 27-21, כ"ב, 5-1 **302** ההתגלות ז', 17-13, י"ד, 5-1, כ"א, 1-7 **303** הקורינתיים ב', ה', 1, התסלוניקים א', ד', 17, יוחנן א', ב', 25, ההתגלות ז', 17-9, כ"א, 7-1, 25-22, כ"ב, 4-3
304 שמואל א', ב', 3, ט"ז, 7, שמואל ב', ז', 20, מלכים א', ח', 39, דברי-הימים א', כ"ח, 9, כ"ט, 17, דברי-הימים ב', ט"ז, 9, איוב כ"ג, 10, כ"ד, 1, 23 **305** מתי כ"ד, 13, הרומיים ב', 7, טימותיוס א', י', 12, ההתגלות ב', 10 **306** מתי ז', 21, פרק כ"ה, טימותיוס ב', ד', 6-8, ההתגלות י"ב, 10-11 **307** מתי ט"ז, 26-27, לוקס י"ב, 16-20, פטרוס ב', ג', 10-12 **308** דברים ל"ב, 22, תהילים ט', 18, משלי ח', 5-3, ט"ו, 11, כ"ז, 20, ישעיה ה', 14-12, עמוס ט', 10, השליחים ה', 10-1, הרומיים א', 32-18, ההתגלות כ"א, 8 **309** מתי ח', 12, לוקס ט"ז, 31-19, ההתגלות י"ד, 11-9, כ"א, 8 **310** ההתגלות ז', 17-13, כ"א, 1-7, 10-27 **311** יוחנן א', 1, י', 31-35, ההתגלות י"ט, 13 **312** דברים ח', 4, כ"ט, 4, נחמיה ט', 21 **313** מתי ו', 20-21, י"ט, 21, לוקס י"ב, 34-33, יוחנן ג', 15, הרומיים ב', ה', 1 **314** בראשית כ, 25, ג', 7, דברי-הימים ב', י', 41, איוב כ"ט, 14, תהילים צ"ג, 1, ק"ל, 1, קל"ב, 9, ישעיה נ"ט, 17, ס"א, 10, מתי כ"ב, 11-14, כ"ה, 46-31, לוקס ט"ו, 22, הרומיים י"ג, 14, הגלטיים ג', 1, 24, 27, האפסיים ד', 24, י', 10-17, הפיליפים ג', 9, פטרוס א', ה', 5, ההתגלות ג', 18, ז', 9, י"ט, 8, 14 **315** דברים ו', 3, כ"ז, 3, הושע כ"ג, 5, כ"ד, 13, נחמיה ט', 23-25, הרומיים ח', 17-14, הגלטיים ג', 29, ד', 7-4, האפסיים א', 12-10, הקולוסיים א', 13-12, ג', 24 **316** השליחים ב', 41-38, 47, האפסיים ב', 22-19, העברים י"ב, 24-22 **317** יוחנן י"ד, 17, 23, האפסיים א', 11-3, 23-17, ב', 10-4, 21 **318** שמות ט"ו, 13, שמואל ב', כ"ב, 29, תהילים ה', 9, כ"ג, 2-3, כ"ה, 5, כ"ז, 11, ל"א, 4, ישעיה מ', 11, מ"ח, 17, נ"ח, 11, יוחנן י', 3-5, 9, 16-14, 27, ט"ז, 13 **319** תהילים כ"ג, לוקס י"ב, 11-12, יוחנן ו', 63, י', 3-5, 9, 28-27, ט"ז, 13-15 **320** יוחנן ג', 3-8, הקורינתיים א', ג', 16-17, ו', 19 **321** השליחים ב', 43-42, 45-40, ז', 18-17, 27-23, מרקוס ט"ז, 20, טימותיוס ב', ד', 2 **323** פטרוס א', ב', 6-4 **324** מתי י"ג, 9-3, לוקס ח', 8-5 **325** דברי-הימים ב', ב', 6, ו', 18, ירמיה כ"ג, 24, יוחנן י', 30 **326** יוחנן י"ד, 21-10, 23, 26, הקורינתיים ג', 16-17, ו', 19 **327** דניאל ב', 45-40, ז', 18-17, 27-23, מרקוס ט"ז, 20, טימותיוס ב', ד', 2 **328** בראשית ב', 7, ג', 19, מלאכי ג', 3, 10, הקורינתיים א', ח', 6, האפסיים ג', 9, הקולוסיים א', 16-17, העברים א', 2, 10, ההתגלות ג', 14 **329** האפסיים ה', 25-27 **330** בראשית א', ח', 6, הגלטיים ב', 20, ג', 28, האפסיים ד', 4, הקולוסיים ג', 15 **327** מתי ד', 25-23, פרק ח', ט"ו, 39-30, י"ז, 18-14, כ"ו, 47-59, מרקוס ח', 43-21, לוקס ח', 30-17, ו', 19-17, ט', 11-17, י"ב, 1, יוחנן ב', 16-13, ד', 54-7, י"ב, 15-12, י"ח, 40-28, פרק י"ט, כ', 31-30, כ"א, 25, השליחים ט', 20-1, הקורינתיים א', ט"ו, 12-3, ההתגלות א', 8-1, 10-20, "המראה", מאת טוני אלאמו **328** בראשית פרקים א'-ב', יוחנן א', 3, 10, הקורינתיים א', ח', 6, האפסיים ג', 9, הקולוסיים א', 16-17, העברים א', 2, 10, ההתגלות ג', 14 **329** האפסיים ה', 25-27 **330** בראשית ב', 7, 23-21, מתי ב', 41, הרומיים ח', 13-1 **331** מרקוס י"ב, 30, לוקס ט', 23, הרומיים ח', 5-8, הקורינתיים א', ט"ו, 31, הגלטיים ג', 27, הקולוסיים ג', 12-17 **332** בראשית ב', 16-17, ג', 3, דברים ל', 15, 19-20, מתי י"ט, 17, מרקוס ט"ז, 16, ההתגלות י"ט, 20-21, כ', 10, כ"ז, 15, כ"א, 8, כ"ב, 15-14 **333** יוחנן י', 1, 8-7, י"ד, 6 **334** יוחנן ג', 16-14, ה', 26-24, 40, ו', 35-32, 41-40, 58-48, 63, י', 10, י"ד, 6

שנשכון בו לנצח.[335] שוב, הוא הכל עבורנו. אם ברצונכם בחיי נצח, אין מישהו אחר שתוכלו להשתתף בו מלבד ישוע.

ללא פירושים פרטיים בבקשה

אם אתם, כרבים אחרים, מוצאים שקשה לפרש את דברי אלוהים, הניחו לי לספר לכם שוב את מה שאמר פטרוס, באמצעות רוח הקודש. קיים רק פירוש נכון אחד של כתבי הקודש. יש רק מובן אחד, וזה המובן שאלוהים בישוע הוא "הדרך [היחידה] והאמת [היחידה] והחיים [היחידים]." איש אינו יכול לבוא אל אלוהים אלא באמצעות רוח הקודש (הבשורה על-פי יוחנן י"ד, 6). דבר אלוהים הוא ברור. פטרוס, באמצעות רוח הקודש, אמר: "שכל נבואת המקרא אינה עניין של פרוש אישי" (איגרת פטרוס השניה א', 20). במילים אחרות, איננו רשאים לפרש את כתבי הקודש באופן בו היינו רוצים בהם לעצמנו, או לאחרים, מכיוון שזו תהיה תורה שגויה, חטא של כפירה.[336] מי שכתב את כתבי הקודש הוא אלוהים עצמו, רוח הקודש.[337] פטרוס מוסיף: "כי מעולם לא יצאה נבואה על-פי רצון האדם, אלא רוח הקודש הניעה בני אדם לדבר מטעם אלוהים" (איגרת פטרוס השניה א', 21). אם נאמין בכתבי הקודש באופן שבו הם כתובים ונקבל זאת כחיי הנצח החיוניים לנו, מזוננו, מימינו, בגדינו, אורנו ומקדשנו, אזי לא נתרחק לעולם מחיי הכוח של אלוהים.[338] הוראות אלה קיימות בכל מקום בכתבי הקודש. "היה שקוד [על דבר אלוהים] להתייצב נאמן לפני אלוהים - פועל לא ייבוש, המחלק נכונה את דבר האמת" (האיגרת השניה אל טימותיוס ב', 15). אם תפרשו את דבר אלוהים באופן שהייתם רוצים במקום בצורה הנכונה, תתביישו ביום הדין ותפחדו.[339] אם תלמדו את דבר אלוהים ולא תעשו את הנאמר בו, אזי לא תשכנו בשמיים עם ישוע, וישוע לא ישכון בקרבכם.[340] ושוב, לימוד דבר אלוהים לעולם אינו מספיק כדי להיכנס למלכות השמיים. "היו עושי הדבר ולא רק שומעים, פן תרמו את עצמכם" (איגרת יעקב א', 22).

קוראי ספרות זו, אולי יש לאלוהים עבודה ענקית עבורכם. אלא אם כן תתחילו לקחת חלק בישוע עלי אדמות ובשמיים עבור הכוח, הסמכות והיכולת של אלוהים, כדי שהוא יוכל לבצע את עבודתו בקרבכם. הדברים של אלוהים לעולם לא יהיו שלכם, ולעולם לא תדעו איך יכול היה להיות לכם בעולם הזה או בשמיים.

ישוע הוא צדקנו.[341] אם תתחילו ללבוש את גן העדן, בעודכם מניחים לישוע לפעול בקרבכם על-פני האדמה, תהיו מוכנים היטב להצטרף למשתה חתונת השה ותחיו לעד בשמיים.[342] כתבי הקודש מספרים על אדם, אשר בעודו חי על-פני האדמה, לא חשב כלל להתכסות בבגדי החסד לנצח. הוא ניסה להשתתף במשתה חתונת השה, אבל לבושו לא התאים לאירוע. "כשבא המלך [החתן, ישוע] לראות את המסובים, ראה שם איש שאיננו לבוש בגדי חתונה. אמר אליו: 'חבר, איך באת לכאן בלי בגדי חתונה?' הלה החריש. אמר המלך למשרתים: 'קשרו את ידיו ורגליו והשליכוהו אל החושך החיצון, שם תהיה הילולה וחרוק השנים.'" (הבשורה על-פי מתי כ"ב, 13-11).

אלוהים הראה לי שאם אני, או מישהו אחר, מתכוון לשכון בשמים לנצח, עלינו להניח לכל מעשינו בעולם הזה, העומד ליהרס, ולהתחיל לחיות בתוך ישוע.[343] עלינו להניח לישוע לחיות לחלוטין את חייו בקרבנו.[344] אנו פנינת אלוהים היקרה. זאת, מפני שהוא שילם את המחיר היקר ביותר ביקום עבורנו, כאשר נתן לנו את בנו המולד היחיד, כדי שימות במקומנו.[345] עלינו גם לראות את ישוע כפנינה שלנו בעלת מחיר גבוה ולהוכיח זאת בכך, שנמסור לו את חיינו למטרתו.[346] עלינו לוותר על כל נכסינו ועל כל מעשינו, כדי לרכוש בעלות על הפנינה היקרה שלנו, ישוע.[347] ישוע אמר: "דומה מלכות השמיים [אשר עליה להיות בתוכנו] לסוחר המחפש מרגליות [פנינות] יפות. כאשר מצא מרגלית אחת יקרת ערך, הלך ומכר את כל אשר לו וקנה אותה" (הבשורה על-פי מתי י"ג, 46-45). לפני פסוק זה, דימה ישוע את מלכות השמיים לנדל"ן, שדה, לחלקת קרקע המסמלת את השמיים, מקום שבו חבויים אוצרותינו.[348] לכן, כאשר אנו מוצאים את חלקת הקרקע היקרה הזו, הטומנת בתוכה את כל האוצרות השמימיים, עלינו למכור את כל נכסינו כדי לרכוש זאת וליהנות מכך.[349] עלינו להתחיל לעשות זאת בעודנו כאן, על-פני האדמה. עלינו לקבל את השמיים, להתחיל לנכס אותם, ולהתחיל לחיות בהם בעודנו חיים על-פני האדמה, באם ברצוננו לחיות שם לנצח. הבטחת אלוהים, שאותה נקבל בתמורה לוויתור על הכל כאן, על-פני האדמה, להיות המלוא של ישוע והוא שיהיה המלוא שלנו בשמיים, היא שנקבל את המשכיות חיי הנצח לעולם ועד.[350] אתם חייבים, כמו שאמר ישוע בשני המשלים האלה, לוותר על החטאים, על השטן, על העולם, ועל החיים העצמיים שלכם, ולהפוך למלוא המשיח עמו במקומות השמימיים. זו גם העיר והמקדש בשמיים.[351] באפשרותכם לבחור בכך עכשיו או להצטער על כך לעד.[352] כאשר מלכות השמיים שוכנת בקרבכם,[353] "ובשמחתו [תלכו ותמכרו] את כל [אשר לכם], וקונה את השדה ההוא [פירוש הדבר, שוב, היא לוותר על הכל, גם כדי להיות מלוא הנצח בישוע, וגם כדי לתת לישוע להיות מלוא הנצח בכם, בזמן שאתם כאן, על-פני האדמה]" (הבשורה על-פי מתי י"ג, 44). במידה כזו, חייבת מלכות השמיים להיות יקרה לנו בעודנו נמצאים בעולם הזה, כדי שנלך למכור את נכסינו כדי לנכס אותה. ויתור על העולם הזה עבור השמיים, הוא הדרך היחידה שיש בידינו כדי להיכנס לשמיים.[354] מכירת כל נכסינו כאן, עלי אדמות, אינה ולא כלום בהשוואה לחיי הנצח בשמיים, על כל אוצרות האלוהים בהם. פירוש הדבר הוא: ויתור על החטא, ויתור על השטן, וויתור על העולם על כל תשוקותיו. בכך כלולים חיינו הקודמים גדושי החטא ובשרנו.[355] פאולוס השליח אמר: "ולא עוד אלא שאני חושב את הכל להפסד, בגלל היתרון לדעת את המשיח ישוע אדוני, אשר למענו הפסדתי את כל הדברים ואני חושבם לפסולת, בשאיפתי להרויח את המשיח" (האיגרת אל הפיליפיים ג', 8). לא לתת לחלוטין מעצמנו ומהדברים שלנו, פירושו שנהיה כמו חנניה ושפירה בפרק ה' בספר מעשי השליחים, אשר לא נתנו את כל אשר היה להם. דבר כזה נחשב לשקר לרוח הקודש. חיי חנניה ושפירה הסתיימו מייד. "קמו הצעירים,

(המשך בעמוד הבא)

ניו יורק

הכומר אלאמו היקר,

ברכות לך בשם אדוננו ישוע המשיח. מה שלום משפחתך והכל באופן כללי? אני מקווה שבסדר. אני כותב אליך מהעיר ניו-יורק. באמצעות מכתב זה ברצוני להודות לך. היום היה 2 בספטמבר, 2002, בו קראתי את ספרך "המשיח", כולל ציטוטים רבים. מאז התחלתי ללכת לכנסיה. הסיבה היא, שהייתי אדם חסר אמונה במשך שלושים ותשע שנה, אבל עכשיו הבנתי ואני רואה את האמת כאשר אני קורא את הספרות שלך. עכשיו אני מאמין שישוע המשיח הוא הדרך. נכון לעכשיו אין לי את כתבי הקודש, וברצוני שתשלח לי את כתבי הקודש ואת הספרון שלך לקריאה. ברצוני לקרוא עוד על ישוע המשיח. אנא, השתדל לשלוח לי עותק אחד של כתבי הקודש וספרים אחרים. מי יתן ואלוהים יברך אותך בנדיבות.

שלך בנאמנות,

איי. או. ברוקלין, ניו יורק

---

335 תהילים ל"ו, 10-9, ישעיה י"ב, 3-2, יוחנן ד', 14-4, ז', 39-37, י"א, 26-25, הרומיים י"ג, 14, הקורינתיים ב', ה', 1 **336** מתי י"ב, 32-31, מרקוס ג', 29, הגלטיים א', 9-7, פטרוס ב', ב', 2-1, התגלות כ"ב, 19-18 **337** מלכים ב', י"ז, 13, ירמיה ל"ו, 2-1, זכריה ז', 12, מתי ה', 19-17, השלישים כ"ח, 25, הקורינתיים א', י"ד, 37, האפסיים ו', 17, התסלוניקים א', ב', 13, טימותיוס ב', ג', 17-16, העברים א', 2-1, ג', 8-7, פטרוס א', א', 12-11, פטרוס ב', א', 21, יוחנן א', א', 5-1, התגלות א', 2-1, 11, 19, ב', 7, כ"ב, 8-6, 19-18 **338** יוחנן ה', 24, יעקב א', 18-19, 25-21, פטרוס א', א', 25-23 **339** מתי ה', 19-17, הגלטיים א', 10-6, התגלות כ"ב, 18-20 **340** מתי ז', 23-21, 27-26, טימותיוס ב', ג', 7, יעקב א', 25-23 **341** בראשית ב', 25, דברי-הימים ב', ו', 41, איוב כ"ט, 14, תהילים צ"ג, 1, ק"י"ד, 1, קל"ב, 9, ישעיה נ"ט, 17, ס"א, 10, מתי כ"ב, 14-11, כ"ה, 31-46, לוקס ט"ו, 22, הרומיים י"ג, 14, הגלטיים ג', 11, 24, 27, האפסיים ד', 24, ו', 17-10, הפיליפים ג', 9, פטרוס א', ה', 5, התהלות ז', 9, י"ט, 8, 14 **342** בראשית ג', 6-7, דברי-הימים ב', ו', 41, תהילים צ"ג, 1, ק"י"ד, 1, מתי כ"ב, 14, לוקס ט"ו, 31-46, הקורינתיים א', א', 30, הקורינתיים ב', ה', 1-4, הגלטיים ג', 11, 24, 27, האפסיים ד', 24, ו', 17-10, הפיליפים ג', 9, פטרוס א', ה', 5, התהלות ז', 9, י"ט, 8, 14 **342** בראשית ג', 6-7, דברי-הימים ב', ו', 41, תהילים צ"ג, 1, ק"י"ד, 1, מתי כ"ב, 14, לוקס ט"ו, 31-46, הקורינתיים א', א', 30, הקורינתיים ב', ה', 1-4, הגלטיים ג', 11, 24, 27, האפסיים ד', 24, ו', 17-10, הפיליפים ג', 9, פטרוס א', ה', 5, התהלות ז', 9, י"ט, 8, 14 **342** בראשית ג', 6-7, דברי-הימים ב', ו', 41, תהילים 27-29, כ"ב, 36-40, לוקס ה', 11, טו', 23, י"ד, 27-26, יוחנן י"ב, 26, י"ד, 23, טיטוס ב', 12, יוחנן א', ב', 15 **344** האפסיים ג', 16-21, הפיליפים ב', 12-13, הקולוסיים א', 29-27, טימותיוס ב', א', 14, יוחנן א', ג', 6, 24, ה', 12 **345** יוחנן ג', 18-14, השלישים כ', 28, הקורינתיים א', ו', 19-20, יוחנן א', ד', 10-9 **346** מתי י"ג, 46-44, ט"י"ז, 24-26, י"ט, 21, לוקס ה', 11, 27-28, יוחנן י"ב, 24-26, הקורינתיים א', ו', 20 **347** מתי י"ג, 44-46, מרקוס ח', 34-37, י', 21, לוקס ט', 23, הפיליפים ג', 7-9 **348** מתי ו', 19-21, 25, י"ג, 44, מרקוס י', 21, יוחנן א', ב', 15-17 **349** מתי י"ג, 44-46, 24-26, כ"ב, 36-40, מרקוס ח', 34-37, י', 21, יוחנן י"ב, 24-26, השליחים כ', 22-24, הפיליפים ג', 7-9 **350** מתי י"ג, 44-46, ט"ז, 24-27, י"ט, 21, מרקוס י', 28-30, לוקס ט', 25-23, יוחנן י"ב, 23-27, הרומיים ו', 2-13, ח', 10-11 הגלטיים ב', 20, הפיליפים ג', 7-11, הקולוסיים ג', 1-4 **351** מתי י', 24, י"ג, 44-46, ט"ז, 24-26, י"ט, 21, לוקס י"ח, 28-30, יוחנן י"ב, 24-26, הקורינתיים א', ט', 26-27, הגלטיים ב', 20, האפסיים ד', 27, הפיליפים ג', 7-9, הקולוסיים ג', 17-5, 23-25, התסלוניקים א', ה', 22, טימותיוס ב', ב', 4, ד', 7-8, טיטוס ב', 12, יעקב ד', 10-7, פטרוס א', ד', 1-2, יוחנן א', ב', 17-15, התהגלות י"ב, 11 **352** בראשית ד', 7, דברים י"א, 28-26, לי', 15-20, יהושע כ"ד, 15, משלי א', 32-24, ה', 14-1, מתי ר', 24 **353** לוקס י"ז, 21-20, העברים ח', 10, י', 16 **354** לוקס ט', 25-23, יוחנן ג', 5-6, י"ד, 6, הפיליפים ג', 14 **355** הרומיים ו', 13-4, ח', 1, 13, הגלטיים ה', 17-16, 24, הפיליפים ג', 7-9, הקולוסיים ג', 5, טיטוס ב', 12

הדבר האמיתי
העיסקה האמיתית

(המשך מהעמוד הקודם)

עטפו [אותם], נשאו [אותם] החוצה וקברו [אותם]" (מעשי השליחים ה', 6, 10).[356]

כשישוע קורא לנו: "בוא ולך אחרי", הוא אומר לנו למעשה לבוא ולהמית את החטא, את השטן, את העולם ואת חיינו הקודמים. כלומר: להתכחש לעצמנו, לקחת את יתדותינו או את צלבינו, וללכת בעקבותיו (הבשורה על-פי מתי י"ט, 21).[357] ישוע אמר: "מי שאוהב אותי ישמור את דברי ואבי יאהב אותו, גם נבוא אליו ונשכון אצלו" (הבשורה על-פי יוחנן י"ד, 23). במילים אחרות, אם נשכון בקרבו בשמיים, הוא ישכון בקרבנו עלי אדמות. אם תאהבו את אדוננו, אזי, כמו שהוא אמר, אתם תעשו כל מה מה שהוא יצווה עליכם לעשות.[358] אין כל דרך להיכנס לשמיים בפחות מזה, אלא אם כן נחיה את מלוא ישוע, ואם ישוע יחיה עם מלואו בקרבנו. אם לאו, נפר את הדיבר הראשון: "ואהבת את יהוה אלוהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל שכלך ובכל מאודך" (הבשורה על-פי מרקוס י"ב, 30). דברי אלוהים קובעים, שאם נפר חוק אחד, כאילו הפרנו את כולם: "הרי מי שמקיים את כל התורה ונכשל בדבר אחד, אשם הוא בכל" (איגרת יעקב ב', 10). פירוש הדבר, שעלינו לעזוב הכל בעולם ארעי זה שנידון להרס, כדי שנוכל להתחיל לחיות במקומות שמימיים עם ישוע, בעוד השמיים שוכנים בקרבנו עלי אדמות.[359] אזי השמיים, העולם האמיתי, יוכלו לשכון בקרבנו, בעודנו חיים בעולם הזה. שווה הדבר להליכה אחרי "חוק רוח החיים שבמשיח, ישוע" (האיגרת אל הרומיים ח', 2). "על-כן, אין אשמה [הרשעה] באלה אשר הם במשיח ישוע, המתהלכים בלא כבשר כי אם לפי הרוח" (האיגרת אל הרומיים ח', 1).

356 השליחים ה', 1-10 **357** לוקס ט', 23, יוחנן י"ב, 25, הרומיים ו', 13-6, י"ג, 14, הגלטיים ב', 20, ה', 16, ו', 15-14, הקולוסיים ג', 11-5, טימותיוס ב', א', 10-8, ההתגלות י"ב, 11
358 קהלת י"ב, 13, מתי כ"א, 32-28, כ"ה, 13-1, יוחנן י"ד, 17-15, 21, 24-23, 31, ט"ו, 14-8, כ"א, 17-15, יוחנן א', ב', 5, ה', 5-1, יוחנן ב', א', 6 **359** יוחנן י"ד, 12, הקורינתיים א', ט"ו, 10, הגלטיים ב', 20, הפיליפים ב', 13-12, ההתגלות ג', 20

הספרות וספרי "המשיח" של הכומר אלאמו ניתנים להשגה ברוב השפות.

שוב, כל מה שיש לנו בעולם זה אינו ממשי, אינו נמשך, אינו מחזיק מעמד, ואינו לנצח. הכל ארעי בלבד. הכל מסמל את ישוע ואת כל הדברים הממשיים האחרים בשמיים בלבד. "אם תחיו לפי הבשר, תמותו. אך אם על-ידי רוח הקודש [אלוהים בישוע בתוכך] תמיתו את מעללי הגוף, תחיו" (האיגרת אל הרומיים ח', 13).[360] עלינו לשאת את המכשיר של מותנו שלנו. מכשיר זה הוא הכחשה עצמית, שפירושה צייתנות לאלוהים.[361]

ושוב, עולם זה אינו העולם הממשי. השמיים הם העולם הממשי.[362] הכינו עצמכם ליום הדין. הכינו עצמכם לעולם הממשי, לשמיים. "אל תאצרו לכם אוצרות עלי אדמות, במקום שהעש והחלודה משחיתים והגנבים חופרים וגונבים. איצרו לכם אוצרות בשמיים, במקום אשר עש וחלודה לא ישחיתו וגנבים לא יחפרו ולא יגנבו. כי במקום שאוצרך נמצא, שם יהיה גם לבבך" (הבשורה על-פי מתי ו', 21-19). "המוצא את נפשו [חייו] יאבד אותה, והמאבד את נפשו [חייו] למעני ימצא אותה" (הבשורה על-פי מתי י', 39). הפירוש הוא, שעליכם לשכון בקרבו של המשיח, כדי שהוא יוכל לחיות בקרבכם. הניחו לו להיכנס אליכם עכשיו עם אביו דרך רוח הקודש כדי שתוכלו להתחיל להיות חלק ממלכות השמיים, העיר במלכות השמיים והמקדש במלכות השמיים ברגע זה ממש. לכו בתבנית זו של הישועה,[363] אשר חוברה עבורכם בשמיים. התחילו בכך עכשיו בתפילה לאלוהים בישוע:

360 מתי ט"ז, 26-24, לוקס ט', 25-22, י"ד, 27-26, יוחנן י"ב, 26-24, הרומיים ו', 3-1, הגלטיים ב', 20, ה', 17-16, 25-24, הקולוסיים ג', 17-1, טיטוס ב', 12, יעקב ד', 10-5, 15-13
361 דברים ה', 33-32, י"א, 32, קהלת י"ב, 13, לוקס ט', 23, הרומיים ח', 13, הגלטיים ה', 17-16, 24 **362** דניאל ז', 14-13, מתי כ"ד, 14, העברים ח', 5-4, ט', 24-23, י"א, 16-12, ההתגלות ג', 12, כ', 15-11, כ"א, 2-1, 5, 27-22, כ"ב, 5-1 **363** טימותיוס א', א', 16

תפילה

אדוני, אלוהי, רחם על נשמתי, כי חוטא אנוכי.[1] אני מאמין כי ישוע המשיח הוא בנו של האל החי.[2] אני מאמין כי הוא מת על הצלב והגיר את דמו היקר לשם כפרה על כל חטאי.[3] אני מאמין שאלוהים הקים את ישוע מן המתים בכוח רוח הקודש[4] ושהינו יושב לימין אלוהים ברגע זה ומקשיב להתוודותי על חטאי ולתפילתי זו.[5] אני פותח את שערי לבי ומזמין אותך אל תוך לבי, אדוני ישוע.[6] רחץ נא את כל חטאי המזוהמים בדמך היקר, אשר היגרת במקומי על הצלב בגולגלתא.[7] אתה לא תסרב לי, אדוני ישוע, אתה תסלח לי על חטאי ותגאל את נשמתי. אני יודע זאת כי בדברך, כתבי הקודש, כתוב כך.[8] בדברך נאמר כי לא תסרב לאיש - וזה כולל אותי.[9] לכן אני יודע ששמעת אותי, ואני יודע שענית לי,[10] ואני יודע שנגאלתי. ואני מודה לך, אדוני ישוע, על גאולת נשמתי ואוכיח לך את תודתי במילוי מצוותיך ולא אחטא עוד.[11]

1 תהילים נ"א, 7, הרומיים ג', 12-10, 23 **2** מתי כ"ו, 64-63, כ"ז, 54, לוקס א', 33-30, יוחנן ט', 37-35, הרומיים א', 4-3 **3** השליחים ד', 12, כ', 28, הרומיים ג', 25, יוחנן א', א', 7, ההתגלות ה', 9 **4** תהילים ט"ז, 10-9, מתי כ"ח, 7-5, מרקוס ט"ז, 9, 12, 14, יוחנן ב', 21, 19, י', 18-17, י"א, 25, השליחים ב', 24, ג', 15, הרומיים ח', 11, הקורינתיים א' ט"ו, 7-3 **5** לוקס כ"ב, 69, השליחים ב', 36-25, העברים י', 13-12 **6** הקורינתיים א', ג', 16, ההתגלות ג', 20 **7** האפסיים ב', 22-13, העברים ט', 22, י"ג, 12, 20-21, יוחנן א' א', 7, ההתגלות א', 5, ז', 14 **8** מתי כ"ו, 28, השליחים ב', 21, ד', 12, האפסיים א', 7, הקולוסיים א', 14 **9** מתי כ"א, 22, יוחנן ו', 35, 40-37, הרומיים י', 13 **10** העברים י"א, 6 **11** יוחנן ה', 14, ח', 11, הרומיים ו', 4, הקורינתיים א', ט"ו, 10, ההתגלות ז', 14, כ"ב, 14

זה עתה סיימת את הצעד הראשון בסדרה של חמישה צעדים הנחוצים על-מנת להגיע לישועה. הצעד השני הוא להימנע מתענוגות ולקחת את הצלב מדי יום על-מנת להסתגף, כלומר, להמית את רצונך האישי, את האני הנפשי שלך, ואת העולם על כל תאוותיו. כל אלה חייבים להיטבל בתוך מותו של המשיח.

הצעד השלישי הוא תחייתך מהחיים השטניים של האדם הראשון לחיים נטולי-חטא של המשיח. הצעד הרביעי הוא עלייתך לשמיים לעמדת סמכות למשול עבור אלוהים על-פני הארץ, והצעד החמישי הינו למשול עבור אלוהים על הארץ עד הסוף, על-מנת להביא את מלכות השמיים עלי אדמות. עליך ללמוד את דבר אלוהים, לאחר-מכן להישמע לו ולעשות את אשר דבר אלוהים מצווה עליך, כך שהכנסיה והעולם יראו ראיות לכניעתך לדבר אדוני, הסדר שלו, וסמכותו בקרבך ודרכך.

הללו את אדוני. יביא עליכם אלוהים כל טוב.

ברני לזר הופמן
הידוע בשם
טוני אלאמו - מנהיג רוחני

Tony Alamo, World Pastor, Holy Alamo Christian Church • P.O. Box 398 • Alma, Arkansas 72921 • USA
קו תפילה ומודיעין פתוח 24 שעות ביממה: (479) 782-7370 • פקס (479) 782-7406
www.alamoministries.com

כנסיית אלאמו הנוצרית מספקת מקום מגורים, וכל הדברים הנחוצים לחיים, לכל אלה אשר באמת רוצים לעבוד את האלוהים בכל ליבם, נפשם, שכלם ומאודם.

תפילות מתקיימות בכל ערב ב-8:00, ביום ראשון ב-3:00 אחר הצהריים ו-8:00 בערב במקומות הבאים:

13136 Sierra Hwy., Canyon Country, California 91390, 4401 Windsor Dr., Fort Smith, Arkansas 72904

כמו-כן מתקיימות תפילות ב-Elizabeth, New Jersey וכחמש-עשרה דקות נסיעה דרומית ל-Texarkana, Arkansas. נא התקשרו לקבלת מיקומים.
ארוחה מוגשת לאחר כל תפילה - הסעה חינם לתפילה ובחזרה בפינת שדירת הוליווד ושדירת היילנד בהוליווד, קליפורניה,
מדי יום ב-6:30 בערב, ביום ראשון ב-1:30 אחר-הצהריים ו-6:30 בערב.

בקש את ספרו של כהן-הדת אלאמו בשם "המשיח - לפי נבואות התנ"ך",
המראה שהמשיח מהתנ"ך מתגלה ביותר מ-333 נבואות. ניתן להשיג גם קלטות.

עלונים אלה נושאים את התוכנית האמיתית והיחידה לישועה (השליחים ד', 12). אל תשליך אותם, העבר אותם לאחר.

לאלה מכם הנמצאים בחוץ לארץ, אנו ממליצים שתתרגמו ספרות זאת לשפתכם.
אם אתם מדפיסים מחדש, אנא צרפו את סמל זכות היוצרים והרישום הרשום מטה.

© Copyright October/November 2002 All rights reserved World Pastor Tony Alamo ® Registered October/November 2002 (The Holy Alamo Christian Church is a division of Music Square Church, Inc.)